

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

Θ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΚΟΠΗΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΒΟΥΛΗΣ

ΘΕΡΟΥΣ 1997

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΜΒ'

Τετάρτη 24 Σεπτεμβρίου 1997

Αθήνα, σήμερα στις 24 Σεπτεμβρίου 1997, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.23' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου το Τμήμα Διακοπής Εργασιών της Βουλής (Γ' σύνθεση), για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Α' Αντιπροέδρου αυτής κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ Ν. ΚΡΗΤΙΚΟΥ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(Επικύρωση Πρακτικών: Σύμφωνα με την από 23 Σεπτεμβρίου 1997 εξουσιοδότηση του Τμήματος, επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά της ΜΑ' συνεδριάσεως του, της Τρίτης 23/9/1997 σε ό,τι αφορά την ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου "Τροποποίηση και συμπλήρωση διατάξεων του ν.2190/1994 και άλλες διατάξεις".)

Εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη

ΤΗΣ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζητήσεως επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Ανάπτυξης "Κύρωση της από 20.6.1997 Σύμβασης μεταξύ των εταιρειών "ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ" και "ΝΑΥΠΗΓΙΚΕΣ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ" και του εκ τρίτου συμβληθέντος ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ και άλλες διατάξεις."

Κύριοι συνάδελφοι, έχει αποφασιστεί να συζητηθεί και να ψηφιστεί το νομοσχέδιο αυτό σε δύο συνεδριάσεις. Ήδη παρήλθε η μια συνεδρίαση κατά την οποία ψηφίστηκε το νομοσχέδιο επί της αρχής και η επομένη είναι η σημερινή συνεδρίαση για τη συζήτηση και ψήφιση των άρθρων του σχεδίου νόμου.

Για την οικονομία της συζητήσεως θα πρότεινα να συζητήσουμε τα άρθρα σε δύο ενότητες: Μία ενότητα τα άρθρα τα οποία αφορούν τη σύμβαση και μία ξεχωριστή ενότητα τα άρθρα που αφορούν στο φυσικό αέριο.

Δεν νομίζω ότι υπάρχει αντίρρηση. Θέλω, όμως και την άποψη...

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΓΓΟΥΡΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Αμέσως, κύριε Αγγουράκη.

Θέλω όμως και την άποψη της Νέας Δημοκρατίας. Ο εισηγητής δεν έχει προσέλθει ακόμα...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΒΑΡΙΝΟΣ: Θα έρθει, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Είναι ήδη η ώρα προχωρημένη και θα έπρεπε να είμαστε εδώ.

Ορίστε, κύριε Αγγουράκη.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΓΓΟΥΡΑΚΗΣ: Απλώς θέλω να κάνω μία διευκρίνιση, κύριε Πρόεδρε.

Συμφωνούμε με τη λογική που θέσατε τις ενότητες με μόνη διευκρίνιση ότι στο νόμο που συζητάμε υπάρχουν τέσσερα άρθρα, που δεν έχουν άμεση σχέση με τη σύμβαση. Είναι για το ΙΚΑ, για τις Ένοπλες Δυνάμεις και για την πλωτή δεξαμενή Π/Δ ΑΥΛΙΣ.

Αυτά υποθέτω ότι θα τα συζητήσουμε στο πρώτο μέρος.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Ναι.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΓΓΟΥΡΑΚΗΣ: Εντάξει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ναι, και με άνεση χρόνου.

Συμφωνεί το Τμήμα με την παραπάνω πρόταση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Λοιπόν, το Τμήμα συμφώνησε ομόφωνα για τη διαδικασία της συζήτησης.

Ο εισηγητής της Πλειοψηφίας κ. Θάνος έχει το λόγο, επί της πρώτης ενότητας των άρθρων.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΘΑΝΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, στην πρώτη ενότητα των άρθρων περιλαμβάνεται πρώτα απ' όλα η σύμβαση μεταβίβασης της εταιρείας με την επωνυμία "Ναυπηγεία Ελευσίνας Α.Ε." στους αγοραστές.

Στη σύμβαση αυτή και στους όρους της σύμβασης αξίζει να επισημάνουμε ότι, αν θέλουμε να έχουμε μία αντικειμενική προσέγγιση του θέματος, θα πρέπει να λάβουμε σοβαρά υπόψη μας τις εναλλακτικές λύσεις, που υπήρχαν στην προοπτική των ναυπηγείων: Ότι τα Ναυπηγεία Ελευσίνας ή θα έπρεπε να πωληθούν ή θα έπρεπε να κλείσουν.

Το δεύτερο, που θα πρέπει να λάβουμε υπόψη μας, είναι ότι στο διεθνές πλειοδοτικό διαγωνισμό -και στον πρώτο και στο δεύτερο που έγινε- υπεβλήθη μία μόνο προσφορά.

Οι όροι της προτεινόμενης σύμβασης από τον αγοραστή βελτιώθηκαν και βελτιώθηκαν στο σύνολό τους. Οι επιχειρηματίες είχαν προσφέρει αρχικά είκοσι έξι δισεκατομμύρια (26.000.000.000) δραχμές και τριακόσια εκατομμύρια (300.000.000) προκαταβολή και μετά από τις διαπραγματεύσεις της επιτροπής έγινε αύξηση του τιμήματος σε τριάντα δισεκατομμύρια (30.000.000.000) και προκαταβολή ένα δισεκατομμύριο (1.000.000.000).

Αλλά και στις εξασφαλίσεις υπήρξε βελτίωση σημαντική. Η μοναδική εξασφάλιση που παρείχε ο όμιλος των αγοραστών υπό τον κ. Ταβουλάρη ήταν εγγραφή εμπράγματων ασφαλειών στα ακίνητα του ναυπηγείου.

Οι βελτιώσεις, οι οποίες έγιναν αφορούν την εγγραφή της πρώτης ναυτικής υποθήκης σε δύο ρυμουλκά και τρεις πλωτές

δεξαμενές, η ποινική ρήτρα ένα δισεκατομμύριο (1.000.000.000) δραχμές, για τη λειτουργία των ναυπηγείων για δεκαπέντε χρόνια, η ποινική ρήτρα για την περίπτωση που δεν θα προσλαμβάνονταν έστω και ένας εργαζόμενος, η απαγόρευση μεταβίβασης των περιουσιακών στοιχείων και ακόμα υποχρεώθηκε ο αγοραστής να εξασφαλίσει κυλιόμενη εγγυητική επιστολή ύψους ενός δισεκατομμυρίου (1.000.000.000).

Εξασφαλίστηκαν εκχωρήσεις είκοσι πέντε δισεκατομμυρίων (25.000.000.000) και την εκχώρηση του 40% οποιαδήποτε μελλοντικής σύμβασης με τον ΟΣΕ. Τέλος, υποχρεώθηκαν οι αγοραστές να ασφαλισουν το ναυπηγείο.

Και στο θέμα όμως, των εργαζομένων υπάρχει μία συνολική αντιμετώπιση του προβλήματος και με τα προγράμματα συνταξοδότησης οικειοθελών αποχωρήσεων και μετατάξεων. Βελτιώθηκε η αρχική πρόταση των αγοραστών, που ήταν η πρόσληψη του 70% των εργαζομένων, οι οποίοι τελικά προσλαμβάνονται.

Το επενδυτικό πρόγραμμα που υποχρεούται να υποβάλει η αγοράστρια και οι εγγυήσεις για τη λειτουργία των ναυπηγείων για τα δεκαπέντε χρόνια ολοκληρώνουν στα βασικά τουλάχιστον σημεία τους όρους της σύμβασης.

Πιστεύω ότι αν όλα αυτά συνδυαστούν με την εμπειρία και την ικανότητα που έχουν δείξει οι αγοραστές, το επιχειρηματικό αυτό σχήμα, από την επιτυχή διαχείριση των Ναυπηγείων της Σύρου, δίνουν μια θετική προοπτική στο μέλλον των Ναυπηγείων Ελευσίνας.

Θα ήθελα να αναφερθώ για λίγο στο άρθρο 2 της σύμβασης, επειδή έγινε αρκετή συζήτηση χθες. Πρέπει να πούμε ότι εδώ υπάρχουν δύο ασφαλιστικές δικλίδες.

Η πρώτη είναι ότι έχουμε τρεις συμβαλλόμενους, εκ των οποίων ο ένας είναι το ελληνικό δημόσιο, που αποτελεί εγγύηση ότι δεν θα γίνει κατάχρηση στις οποιοσδήποτε αλλαγές γίνουν στη σύμβαση αυτή.

Το δεύτερο είναι ότι δεν μπορεί όποιος θέλει και όποτε θέλει να τροποποιεί τη σύμβαση. Υπάρχουν τα διοικητικά συμβούλια των πιστωτριών τραπεζών, που δεν μπορούν να αλλάξουν επί το δυσμενέστερο τους όρους της σύμβασης αυτής, γιατί τότε θα κατηγορηθούν για απιστία.

Στο άρθρο 4, θα ήθελα να κάνω ένα σχόλιο. Τα ναυπηγεία λειτουργούσαν επί σειρά ετών σε ένα καθεστώς παρανομίας, όπως είναι γνωστό, σε σχέση και με τον αιγιαλό, αλλά και με κάποιες κατασκευές που υπάρχουν. Νομίζω ότι και για λόγους τάξεως, θα έπρεπε αυτά τα θέματα να ρυθμιστούν και ρυθμίζονται, αλλά δεν υπήρχε και κανένας επιχειρηματίας, ο οποίος θα προχωρούσε στην αγορά με εκκρεμότητες νομιμότητας γύρω απ' αυτά τα θέματα.

Θα ήθελα να κλείσω, αναφερόμενος σε μία παρατήρηση και σε μία πρόταση του κ. Βαρίνου, του οποίου η συμβολή στην όλη συζήτηση και στην επιτροπή και εδώ, ήταν σημαντική, όπως άλλωστε και του κ. Τζωάννου.

Αναφέρεται σχετικά με την αποζημίωση των μικρών πιστωτών και των υπεργολάβων, οι οποίοι έχουν λαμβάνειν από τα Ναυπηγεία Ελευσίνας. Η πρόταση η οποία έγινε -και δεν ξέρω βεβαίως κατά πόσο μπορεί να έχει εφαρμογή- είναι η πιθανή εκποίηση της έκτασης, η οποία επιστρέφεται στο ελληνικό δημόσιο και από τα χρήματα αυτά να μπορέσουν να αποζημιωθούν όλοι αυτοί οι μικροί πιστωτές των ναυπηγείων. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Τζωάννος έχει το λόγο επί της ενότητας των άρθρων.

Κύριε Τζωάννο, συζητούμε την πρώτη ενότητα. Με την άνεσή σας, παρακαλώ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΖΩΑΝΝΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν θα καταναλώσω πολύ χρόνο, γιατί νομίζω ότι χθες καλύψαμε πολλά θέματα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Δεν ακούγεστε καλά, κύριε Τζωάννο. Να "συμβληθείτε" με άλλο μικρόφωνο. Είναι ελεύθερη η βουλήσή σας!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΖΩΑΝΝΟΣ: Υπάρχει πρώτα το άρθρο 1, στο οποίο περιλαμβάνονται βέβαια όλες οι βασικές ρυθμίσεις.

Μια απ' αυτές τις ρυθμίσεις χρειάζεται πάλι διευκρίνιση. Το θέσαμε και στη διαρκή επιτροπή, αλλά σε σχέση και με τα όσα ελέγχθηκαν χθες το βράδυ, πρέπει να έχουμε και κάποια επίσημη επεξήγηση της κυρίας Υπουργού.

Αφορά στο επενδυτικό πρόγραμμα. Υπάρχουν δύο στάδια.

Το πρώτο στάδιο συνδέεται με υποβολή πρότασης στα πλαίσια του αναπτυξιακού νόμου και το δεύτερο στάδιο, συνδέεται με την ύπαρξη παραγγελιών για ναυπηγήσεις.

Για το πρώτο στάδιο, θα έπρεπε να μας εξηγηθεί, π εννοούμε με τους αναπτυξιακούς νόμους. Εννοούμε τον υπάρχοντα; Τι προβλέπεται σ' αυτό το πλαίσιο για τις ενισχύσεις προς τη ναυπηγική δραστηριότητα -και λέω ναυπηγική δραστηριότητα, γιατί μπορεί να είναι μέσω εφοπλιστών- πώς θα διατυπωθεί όλο αυτό το πράγμα, ώστε να είναι ξεκάθαρες οι υποχρεώσεις και τα δικαιώματα του αντισυμβαλλόμενου, για να μην έχουμε το φαινόμενο σε ένα, δυο χρόνια, να έρθει η άλλη πλευρά και να πει "μα, δεν πήρα επιδότηση και δεν μπόρεσα να κάνω τις επενδύσεις".

Βέβαια, υπάρχει μία ασαφής διατύπωση για τις υποχρεώσεις, αλλά αυτό πρέπει να το ξεκαθαρίσουμε μια για πάντα, διότι και αυτές οι λίγες επενδύσεις πρέπει να γίνουν, αλλά να είναι συμβατές με τους κανόνες παιχνιδιού.

Και επειδή χθες ακούσαμε για πρόγραμμα κρατικών ενισχύσεων, ας ξεκαθαρίσουμε τέλος πάντων, ποιες είναι αυτές οι κρατικές ενισχύσεις.

Η άλλη παρατήρηση αναφέρεται στο άρθρο 2. "Έχουμε θίξει το θέμα για λόγους συνέπειας. Εφόσον έχουμε κύρωση κάποιας σύμβασης με νόμο, θα έπρεπε και με νόμο να επικυρώνονται οι τροποποιήσεις. Αλλιώς, δεν χρειαζόταν καν να έλθει εδώ η σύμβαση. Τα ίδια κριτήρια βαλβίδων ασφάλειας, με την έννοια ότι τα διοικητικά συμβούλια των τραπεζών φοβούμενα μήπως κατηγορηθούν για απιστία θα προφυλάξουν το δημόσιο συμφέρον, θα μπορούσαν να ισχύσουν και για την κύρια σύμβαση. Δεν είναι εκεί το θέμα.

Το θέμα είναι ότι εφόσον έρχεται στο Κοινοβούλιο, οι τροποποιήσεις πάλι πρέπει να γίνουν μέσω του Κοινοβουλίου. Αλλιώς, υπάρχει μια ασυνέπεια στην αντιμετώπιση του Κοινοβουλίου σαν διαδικασία και σαν διαδικασία διαφάνειας.

Θέλετε και κάτι άλλο; Ο φόβος μη τυχόν κατηγορηθούν τα διοικητικά συμβούλια, μπορεί να είναι ανασταλτικός παράγοντας για ορισμένες τυχόν ρυθμίσεις που θα είναι επωφελείς για τη λειτουργία των ναυπηγείων για να αποφευχθούν προβλήματα του τύπου που αντιμετωπίσαμε προ διετίας.

Όσον αφορά το σοβαρό πρόβλημα των μικρομεσαίων πιστωτών η πρόταση που έχουμε υποβάλει ως Νέα Δημοκρατία και συγκεκριμένα από τον κ. Σαλαγκούδη ως πρόεδρο της ΟΚΕ και από μένα ως εισηγητή, είναι σαφέστατη. Λέγει η πρόταση ότι τα οικόπεδα που εκχωρούνται από την αγοράστρια στο δημόσιο, αυτά θα μπορούσε να τα πουλήσει και από το προϊόν της ρευστοποίησης αναλογικά με κάποια βέβαια ρύθμιση για τα μικρά χρέη μέχρι ένα εκατομμύριο (1.000.000), να τακτοποιηθούν οι οφειλές προς τους πιστωτές. Διότι, εάν πρόκειται οι πιστωτές να προλάβουν τις τράπεζες να καταταγούν στη λίστα των δανειστών-πιστωτών, δεν πρόκειται να πάρουν τίποτα. Γι' αυτό και θεωρούμε επιβεβλημένη την αποδοχή αυτής της τροπολογίας με αριθμό 968, η οποία μάλιστα έχει κατατεθεί και εμπρόθεσμα.

Όσον αφορά το θέμα των Ναυπηγείων της Αυλίδας, αυτό πρέπει πράγματι να λήξει. Πρέπει να ξεκαθαριστεί η κυριότητα, να προχωρήσει η εκκαθάριση γιατί επαναλαμβάνω το να έχουμε φαινόμενα γάγγραινας στη ναυπηγοεπισκευαστική βιομηχανία της χώρας, είναι ό,τι χειρότερο μπορούμε να έχουμε.

Όσον αφορά τον ΟΣΕ, χθες τέθηκε από πολλές πλευρές το θέμα της διαφάνειας των όρων που έχουν οι συμβάσεις με τον ΟΣΕ. Αναφορικά με το Πολεμικό Ναυτικό ακούσαμε τις απόψεις. Θα θέλαμε κάποιες περισσότερες πληροφορίες σήμερα γι' αυτήν τη διάσταση της σύμβασης μεταξύ του ΟΣΕ και της αγοράστριας εταιρείας, λαμβάνοντας υπόψη το νέο πρόγραμμα, κάτι που έθεσε χθες η κ. Μπακογιάννη. Νομίζω ότι χρειάζεται περισσότερη διευκρίνιση αναφορικά με το πού

στεκόμαστε. Θα ήταν χρήσιμη για τη Βουλή. Αυτά προς το παρόν, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Αγγουράκης έχει το λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΓΓΟΥΡΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα εντελώς επιγραμματικά να επαναλάβω ότι και από τη χθεσινή συζήτηση βγήκε το συμπέρασμα για το χαρακτήρα της συγκεκριμένης σύμβασης, για τους απαράδεκτους όρους που έχει και για το γεγονός ότι αντίθετα προς την πλειοψηφούσα άποψη που υπήρχε στην Αίθουσα, δεν είναι ο ιδιώτης αυτός ο οποίος θα εξασφαλίσει την ανάπτυξη της χώρας.

Εμείς πειστήκαμε και από τη συζήτηση, αλλά και από τη γενικότερη πολιτική της Κυβέρνησης για το δικό της προβολής του αιτήματος για τον ενιαίο δημόσιο φορέα της ναυπηγοεπισκευαστικής βιομηχανίας στη χώρα μας.

Φυσικά ένας δημόσιος φορέας εκδημοκρατισμένος με συμμετοχή των εργαζομένων, με εργατικό έλεγχο και όχι εργαλείο στα χέρια της εκάστοτε κυβέρνησης ή των τραπεζών, μιλάμε ότι είναι προφανές για ένα τελείως διαφορετικό δημόσιο τομέα από αυτόν που υπάρχει σήμερα ή αυτόν που δημιούργησαν οι κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Όσον αφορά τη συγκεκριμένη σύμβαση, θα ήθελα να ξανατονίσω το γεγονός ότι δεν μπορεί η Ελληνική Βουλή, δεν έχει το δικαίωμα και επιτρέψτε μου να σημειώσω ότι αυτό αγγίζει και τα όρια της συνταγματικότητας θα έλεγε κανείς, δεν μπορεί η Βουλή να βρίσκεται μπροστά στον εξαναγκασμό να ψηφίζει ρύθμιση που εξισώνει το δικαίωμα της απεργίας με φυσικά φαινόμενα, όπως είναι η περίπτωση του άρθρου 14, που καλούμαστε να ψηφίσουμε επικυρώνοντας τη συγκεκριμένη σύμβαση. Δεν στέκει κανένα επιχείρημα που να δικαιολογεί τη συγκεκριμένη ρύθμιση, ούτε το επιχείρημα της κακής παράδοσης όσον αφορά τους χρόνους παράδοσης των παραγγελιών του συγκεκριμένου ναυπηγείου, ούτε βέβαια ορισμένα άλλα επιχειρήματα που χθες αργά το βράδυ η κυρία Υπουργός ανέπτυξε στην Αίθουσα αυτή.

Πρώτα από όλα θα πω ότι δεν υπάρχει επιχείρηση η οποία να μη δεσμεύεται με χρονικά όρια για να παραδώσει ένα προϊόν. Αυτό είναι γνωστό σε όλο τον κόσμο. Άρα, δηλαδή, δεν μπορούμε να επικαλούμαστε αυτό το επιχείρημα. Υπάρχουν ρήτρες, υπάρχουν άλλοι είδους διαδικασίες που να διασφαλίζουν αυτό το θέμα.

Το δεύτερο βεβαίως με τη συγκεκριμένη ρήτρα, ο ιδιοκτήτης μπορεί να εκβιάζει τους εργαζόμενους και ολοκληρώνοντας αυτήν την τοποθέτηση θα ήθελα να σημειώσω ότι πιστεύουμε ότι είναι σκόπιμη αυτή η αναφορά, δεν έχει σχέση με το συγκεκριμένο ναυπηγείο, αποσκοπεί στο να δημιουργήσει ένα επικίνδυνο προηγούμενο και σε άλλες επιχειρήσεις και σε άλλες καταστάσεις στη χώρα μας. Γι' αυτόν το λόγο σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να γίνει δεκτό.

Επίσης μας κάνει εντύπωση η επιμονή της Κυβέρνησης στο απαράδεκτο άρθρο 2 του σχεδίου νόμου, είναι το άρθρο 18 της σύμβασης, που ούτε λίγο ούτε πολύ λέει ότι το δημόσιο είναι υποχρεωμένο να τηρήσει όλες τις δεσμεύσεις απέναντι στον αγοραστή, ο αγοραστής σε συνεννόηση φυσικά μπορεί να αλλάξει οποιοδήποτε σημείο της συγκεκριμένης σύμβασης. Δεν θέλω να επεκταθώ παραπάνω, χθες ο κ. Κολοζώφ αιπολόγησε διεξοδικά το θέμα αυτό είναι πάρα πολύ σημαντικό για μας το ζήτημα.

Με την ευκαιρία θα ήθελα απλώς να καταθέσω στα Πρακτικά της Βουλής και τη δεσμευτική προσφορά της εταιρείας Diama Finance Corporation του κ. Ταβουλάρη και θα ήταν χρήσιμο να την είχαμε όλοι, όπως και ένα δημοσίευμα του Ριζοσπάστη της 5.9.1997 από όπου εμείς συνάγουμε το συμπέρασμα από τα δύο αυτά ντοκουμέντα ότι όσον αφορά το θέμα του προγράμματος του Πολεμικού Ναυτικού, πρόκειται πραγματικά για καραμπινάτο σκάνδαλο προς όφελος του ομίλου του κ. Ταβουλάρη.

Σας διαβάζω από την προσφορά του κ. Ταβουλάρη: "Θα πρέπει να σημειωθεί πάντως ότι κατά την πληροφόρησή μας η καθυστέρηση στην εκτέλεση της σύμβασης του Πολεμικού

Ναυτικού έχει ξεπεράσει κάθε συμβατικά ανεκτό όριο έτσι ώστε δημιουργείται πλέον το δικαίωμα καταγγελίας των συμβάσεων εκ μέρους του Πολεμικού Ναυτικού".

Από την άλλη πλευρά, από το δημοσίευμα του Ριζοσπάστη πληροφορούμαστε ότι ήδη από το 1996 τα ναυπηγεία ζητούσαν μία αύξηση για την αποπεράτωση των αρματαγωγών, το Υπουργείο Άμυνας τότε αρνιόταν την αύξηση που ζητούσαν τα ναυπηγεία και ω του θαύματος ο κ. Ταβουλάρης κατορθώνει να αποσπάσει ένα τίμημα για την αποπεράτωση των αρματαγωγών 22,5 δισεκατομμυρίων δραχμών όπως προβλέπει η σύμβαση. Και το ερώτημα που υπάρχει είναι γιατί δεν δινόταν το αντίστοιχο ποσό ή και μειωμένο ποσό στα ναυπηγεία να προχωρήσουν το έργο σε καθεστώς εκκαθάρισης και μόλις βρέθηκε αγοραστής για την επιχείρηση βρέθηκαν τα χρήματα αυτά.

Επίσης, ένα άλλο ζήτημα που έχει να κάνει με τη συγκεκριμένη σύμβαση έχει σχέση με τις επιχωματώσεις. Έχουμε σ' αυτό το θέμα επιφυλάξεις και είμαστε αντίθετοι με τη ρύθμιση αυτή.

Για τα άλλα άρθρα εντελώς επιγραμματικά, θα ήθελα να πω, ότι σε καμία περίπτωση δεν μπορούμε εμείς να δεχθούμε την αλλαγή του καθεστώτος και εννοώ το άρθρο 8 που αφορά τις "Ενοπλες Δυνάμεις και την εκχώρηση δικαιωμάτων στις συναλλαγές που έχουν οι προμηθευτές με τις Ένοπλες Δυνάμεις. Δεν μπορούμε να συμφωνήσουμε με το συγκεκριμένο άρθρο, διότι αυτό θα δημιουργήσει τεράστια προβλήματα και στις Ένοπλες Δυνάμεις και στην εκτέλεση των παραγγελιών που υπάρχουν και εν πάση περιπτώσει φέρνει σε ακόμα δυσμενέστερη θέση το δημόσιο απέναντι σε μία σειρά από ιδιώτες προμηθευτές.

Όσον αφορά την πώληση της πλωτής δεξαμενής της Αυλίδας για την οποία γίνεται λόγος στο 7ο άρθρο, φυσικά και εδώ είμαστε αντίθετοι. Η κυρία Υπουργός ανακίνησε χθες ότι αυτό γίνεται διότι η Κυβέρνηση ετοιμάζεται σε δυο μήνες να προχωρήσει στην ιδιωτικοποίηση της δεξαμενής της Αυλίδας και μάλιστα είπε ότι αυτό το ζητούν οι ίδιοι οι εργαζόμενοι. Εμείς είμαστε σε θέση να γνωρίζουμε ότι αυτό που ζητούν οι εργαζόμενοι είναι ο τερματισμός της απαράδεκτης κατάστασης που πραγματικά βρίσκονται τα Ναυπηγεία της Αυλίδας. Επίσης, οι εργαζόμενοι ζητούν εγγυήσεις για την εξασφάλιση των θέσεων εργασίας και μέτρα για την παραπέρα λειτουργία και ανάπτυξη του ναυπηγείου.

Πάντως, θα ήθελα να σημειώσω ότι η ενδεχόμενη εκποίηση της δεξαμενής των Ναυπηγείων της Αυλίδας μειώνει πάρα πολύ την ικανότητα του ναυπηγείου της Αυλίδας. Ευχαριστώ.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Χ. Αγγουράκης καταθέτει στα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής).

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Αποστόλου Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου έχει το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, όπως και χθες αναπτύξαμε, διαφωνούμε με την κύρωση της σύμβασης και όσον αφορά το ύψος του τιμήματος, των τριάντα δισεκατομμυρίων (30.000.000.000), τα οποία στην ουσία ανέρχονται σε δώδεκα δισεκατομμύρια (12.000.000.000), γιατί αυτό το τίμημα δεν ανταποκρίνεται, ούτε στην αξία του ενεργητικού ούτε στα υπολειπόμενα έργα αποπεράτωσης των τριών αρματαγωγών και των πενήντα οκτώ βαγονιών του ΟΣΕ ούτε στις λοιπές παραχωρήσεις γαλαίου και χρήσης της έκτασης των εκατόν είκοσι χιλιάδων τ.μ.

Επίσης, διαφωνούμε διότι ο τρόπος καταβολής του τιμήματος είναι για μας χαριστικός. Είναι χαριστικός διότι όταν έχουμε μέσα σε δέκα χρόνια την καταβολή του 1/3 του τιμήματος, δέκα δισεκατομμύρια (10.000.000.000) και με την υπογραφή της σύμβασης έχουμε στα τρία δισεκατομμύρια (3.000.000.000) τη στιγμή που στα τρία πρώτα χρόνια ήδη από πλευράς της αγοράστριας εταιρείας, εφόσον έχουν ολοκληρωθεί οι εργασίες που προανέφερα, θα έχει γίνει η είσπραξη των είκοσι τεσσάρων δισεκατομμυρίων (24.000.000.000) και

όταν μάλιστα αυτές οι υπολειπόμενες εργασίες τίθενται ως εγγύηση για την εξόφληση του πιστωμένου μέρους του τιμήματος, μια εγγύηση που ουσιαστικά μετά από τρία χρόνια θα είναι άνευ αντικειμένου, αφού θα έχουν αποπερατωθεί οι εργασίες των αρματογωγών και των βαγονιών του ΟΣΕ.

Θέλω, επίσης, να σταθώ ειδικά στο δεύτερο άρθρο που το θεωρούμε απαράδεκτο και δεν πειστήκαμε από την αιτιολογία που ανέπτυξε τόσο ο εισηγητής της Πλειοψηφίας, όσο και η κυρία Υπουργός. Δεν είναι δυνατόν να κυρώνουμε μία σύμβαση εμείς και ταυτόχρονα να αυτοαναιρούμαστε και να ψηφίζουμε ότι αυτή η σύμβαση και αύριο ακόμα είναι δυνατόν να τροποποιηθεί χωρίς τη σύμφωνη γνώμη μας.

Έρχομαι στο άρθρο 4 και ειδικά στην παράγραφο 7 που αφορά την παραχώρηση για όλο το χρονικό διάστημα, λειτουργίας των εγκαταστάσεων, του δικαιώματος της αποκλειστικής χρήσης των προσχωσιγενών γηπέδων και του αιγιαλού. Και αναφέρομαι σε αυτό διότι από ό,τι γνωρίζω το Υπουργείο Οικονομικών έχει διαφορετική άποψη πάνω σε αυτό το θέμα. Και μάλιστα το Υπουργείο Οικονομικών έχει ζητήσει για την αποκλειστική χρήση τόσο του αιγιαλού όσο και των προσχωσιγενών εκτάσεων να οριστεί από τις κτηματικές υπηρεσίες του δημοσίου, συγκεκριμένο αντάλλαγμα.

Έρχομαι στο άρθρο που αφορά τα Ναυπηγεία Αυλίδας. Πράγματι η πλωτή δεξαμενή είναι βασικό εργαλείο και εξάρτημα για τη λειτουργία των Ναυπηγείων Αυλίδας. Χθες η κυρία Υπουργός δεσμεύθηκε ότι και ναυπηγείο και πλωτή δεξαμενή θα πάνε πακέτο όσον αφορά την πώληση. Αυτό είναι θετικό.

Αλλά, κύριε Υπουργέ, πρέπει επιτέλους να μπει κάποια τάξη σε αυτήν την επιχείρηση, σε αυτήν τη δραστηριότητα που είναι από τις βασικές για την απασχόληση του εργατικού δυναμικού της Εύβοιας. Επιτέλους αυτό το Σκάι, το περίφημο σκάφος που έχει γίνει, θα πω βαριά κουβέντα, η μεγαλύτερη αμαρτία από ό,τι λέγεται, πρέπει να λυθεί. Γιατί εκτός των άλλων εμποδίζει και τις εργασίες του ναυπηγείου.

Δεν έχω να συμπληρώσω τίποτα άλλο. Και πάλι επαναλαμβάνω ότι είμαστε αντίθετοι με την κύρωση της συγκεκριμένης σύμβασης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Καρακώστας, ειδικός αγορητής του ΔΗ.Κ.ΚΙ. έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, όπως και χθες δηλώσαμε, εμείς είμαστε κάθετα αντίθετοι με τη φιλοσοφία αυτού του νόμου διότι εισάγει προς ψήφιση στη Βουλή μία σύμβαση, η οποία είναι επαχθής για τα συμφέροντα του ελληνικού δημοσίου. Είναι μία λεόντειος, όπως τη χαρακτηρίσαμε, σύμβαση, που βλέπεται και τα συμφέροντα και των εργαζομένων αφού δεν τους παρέχει τις απαιτούμενες εγγυήσεις εκείνες ώστε να τους διασφαλίζει τα συμφέροντά τους.

Ήθελα να σταθώ ιδιαίτερα -το τόνισα και χθες- στο άρθρο 2 αυτής της σύμβασης. Και δεν το καταλαβαίνω αυτό μολονότι και άλλοι συνάδελφοι το τόνισαν. Θα ψηφίσετε τη σύμβαση με την πλειοψηφία που διαθέτετε, δεν ξέρω βέβαια τι θα κάνει και η Νέα Δημοκρατία. Ψηφίστε την, αλλά όμως απαλείψτε από αυτήν τη σύμβαση αυτό το άρθρο. Διότι δεν νοείται η Βουλή να εξουσιοδοτεί τα συμβαλλόμενα μέρη να αλλάξουν τους όρους της σύμβασης που η Βουλή τους ψήφισε. Δεν το καταλαβαίνω. Γι' αυτό σας παρακαλώ για το κύρος της Βουλής θα πρέπει να απαλείψετε αυτήν τη διάταξη. Κατά τα άλλα ψηφίστε την, χάρισμα σας, αφού επιμένετε και δεν θέλετε να ακούσετε τις δικές μας απόψεις.

Επίσης θέλω να τονίσω στο άρθρο 14 της σύμβασης -το είπε και ο συνάδελφος του Κ.Κ.Ε.- τι λέτε στη σύμβαση του άρθρου 14; Ρήτρα περί ανωτέρας βίας. Σε περίπτωση λέει που η αγοράστρια εταιρεία αδυνατεί ή καθυστερεί να εκπληρώσει οποιαδήποτε υποχρέωση, έχει, είτε βάση της σύμβασης αυτής είτε άλλως πώς και η αδυναμία καθυστέρησης οφείλεται σε λόγους ανωτέρας βίας, απαλλάσσεται από κάθε ευθύνη για το χρονικό διάστημα που διαρκούν τα γεγονότα ανωτέρας βίας ή οι συνέπειες της.

Ξέρουμε ποια είναι τα γεγονότα ανωτέρας βίας. Ως γεγονότα ανωτέρας βίας θα δικαιολογούσα τους πολέμους, τους

σεισμούς, τους καταποντισμούς, φυσικά, δηλαδή, φαινόμενα κλπ., τα οποία είναι μέσα στη λογική των πραγμάτων. Ποτέ όμως, δεν πρέπει να δεχθούμε την έννοια της ανωτέρας βίας, όπως την αναφέρει η ακροτελεύτια διάταξη αυτού του άρθρου: "Υπό την έννοια αυτή και με τη συνδρομή των προαναφερθέντων όρων, εντάσσεται στην έννοια της ανωτέρας βίας τόσο η γενική απεργία, όσο και η απεργία των εργαζομένων στα ναυπηγεία." Καταλαβαίνετε τι κάνετε εδώ; Απαγορεύετε, δηλαδή, εσείς το δικαίωμα της απεργίας εκβιάζοντας έμμεσα τους εργαζόμενους και θα χαρακτηριστεί η απεργία αυτή ότι εμποδίζει τις εργασίες της εταιρείας και ως εκ τούτου, θα απαλλάσσεται από κάθε ευθύνη στο διάστημα αυτό;

Θα σας παρακαλέσω αυτήν τη διάταξη να την αποσύρετε. Δεν ευσταθεί ούτε στην έννοια του δημοκρατικού μας πολιτεύματος.

Αυτές είναι οι βασικές μου παρατηρήσεις. Εμείς καταψηφίζουμε όλα τα άρθρα, διότι όπως τονίσαμε και στην εισήγησή μας, διαφωνούμε κάθετα με αυτήν τη σύμβαση.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Σαλαγκούδης έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΛΑΓΚΟΥΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, αυτή η σύμβαση σίγουρα είναι κάκιση. Ουσιαστικά, δεν αντέχει για συζήτηση επί των άρθρων. Είναι, όμως, μία σύμβαση που έγινε από αδήριτη ανάγκη. Το ερώτημα που γεννάται είναι το εξής: Θα μπορούσε αυτή η σύμβαση να γίνει καλύτερη; Διότι, στη σημερινή συγκυρία πολύ φοβάμαι ότι δεν υπάρχουν πολλές πιθανότητες να ισχυριστεί κανείς ότι θα μπορούσε να γίνει καλύτερη. Θα μπορούσε, όμως, να ήταν πολύ καλύτερη χθες και θα μπορούσαμε να είχαμε γλιτώσει πάρα πολλά από αυτά που σήμερα χάνει το δημόσιο. Διότι ουσιαστικά η σύμβαση αυτή τι κάνει; Θα το πούμε με απλά λόγια. Παραχωρείται όλη η εγκατάσταση, παραχωρείται η επιχείρηση δωρεάν. Η επιχείρηση αυτή με τα ίδια στοιχεία τα οποία παραχωρείται, μπορεί να δανειζεται για να λειτουργήσει.

Είναι γεγονός, όμως, ότι δεν μπορούσε να γίνει διαφορετικά και αν το καθυστερούσαμε περισσότερο, τότε σε λίγο θα είχαμε ακόμα μεγαλύτερη ζημιά του δημοσίου.

Τα λέω αυτά, κύριε Πρόεδρε, γιατί πρέπει να μας προβληματίσει -με βάση αυτήν τη σύμβαση- η μελλοντική μας πορεία και ιδιαίτερα η πορεία της Κυβέρνησης η οποία ισχυρίζεται όπως είπα και η Υπουργός προχθές στη συνάντησή μας, ότι δεν έχουμε και δεν κάνουμε προτάσεις. Προτάσεις κάνουμε πολλές. Δυστυχώς, όμως, η σοσιαλιστική παιδεία των Υπουργών της Κυβέρνησης, τους κάνει να μην έχουν ευήκοον ους στις φιλελεύθερες προτάσεις που κάνουμε εδώ και χρόνια. Λέμε ότι πρέπει να "τρέξουν" το πρόγραμμα της αποκρατικοποίησης. Εάν αυτό το πρόγραμμα της αποκρατικοποίησης εφαρμοζόταν με συνέπεια και ταχύτητα από την Κυβέρνηση, ο ελληνικός λαός θα είχε γλιτώσει διακόσια δισεκατομμύρια (200.000.000.000) μόνο από την υπόθεση των ναυπηγείων ή εν πάση περιπτώσει, την τελευταία τριετία μόνο από τα Ναυπηγεία Ελευσίνας, θα είχε καταφέρει να γλιτώσει ζημιές ύψους δεκατεσσάρων δισεκατομμυρίων (14.000.000.000) που πληρώθηκαν όλο αυτό το χρονικό διάστημα. Όχι, όμως, μόνο αυτές τις ζημιές, αλλά και άλλες πολλές που έχουν γίνει και που θα συνεχίσουν να βασανίζουν τα δημόσια οικονομικά.

Γιατί, κυρία Υφυπουργέ, για πέστε μας: Τι έγινε με τις μετατάξεις στα ναυπηγεία; Πόσοι από τους εργαζόμενους εκεί μετετάχθησαν; Γιατί εγώ ξέρω ορισμένες περιπτώσεις ηλεκτροσυγκολλητών, που σήμερα βρίσκονται στην κεντρική διοίκηση. Να κάνουν τι; Και άλλων ακόμη, που δημιουργούν και προβλήματα στην κεντρική διοίκηση, δεδομένου ότι, με μισθούς υψηλούς, γίνονται κάρφος στα μάτια των υπολοίπων εργαζομένων, με άμεσο αποτέλεσμα να είναι αντικίνητρο για οποιαδήποτε απόδοσή τους σε όλους τους τομείς, που έχετε κάνει μετατάξεις. Και έχετε κάνει πάρα πολλές μετατάξεις.

Και πολλές φορές αυτές οι επιχειρήσεις του ευρύτερου δημόσιου τομέα και οι προβληματικές γίνονται το μέσον, μέσω

του οποίου βολεύουμε δικούς μας ανθρώπους και στη συνέχεια, τους μετατάσσουμε στην κεντρική διοίκηση.

Κύριε Πρόεδρε, εκείνο που πρέπει να βγει σήμερα σαν απόφαση και που θα πρέπει η Κυβέρνηση να το αποφασίσει επιτέλους, είναι να προχωρήσει το θέμα των αποκρατικοποιήσεων με πολύ γρήγορους ρυθμούς. Επιτέλους, ο ελληνικός λαός πρέπει να απαλλαγεί από αυτά τα βάρη. Και πρέπει, σε αυτόν τον τομέα, να εξυγιανθεί η οικονομία μας, αλλά και οι εργασιακές σχέσεις και οι εργαζόμενοι να απαλλαγούν από την ανασφάλεια.

Επειδή δεν έχω περισσότερο χρόνο, θα ήθελα να αναφερθώ μονάχα στην τροπολογία, που έχουμε καταθέσει. Είναι άδικο. Πρόκειται για μια κοινωνική αδικία. Αλλά πρόκειται και για ένα αντικίνητρο στο στόχο μας, που είναι η ανάπτυξη.

Όλοι, κατά κάποιον τρόπο, ικανοποιούνται. Εκείνοι, που μένουν χωρίς καμία ικανοποίηση, είναι αυτοί οι ιδιώτες επιχειρηματίες και ιδιαίτερα, εκείνοι οι μικροί επιχειρηματίες, που εξυπηρετούσαν μέχρι τώρα τα ναυπηγεία, που οι άνθρωποι πρόσφεραν την εργασία τους, πρόσφεραν τη δουλειά τους, πρόσφεραν εν πάση περιπτώσει όποια δραστηριότητα είχαν σχετική με τα ναυπηγεία. Και σήμερα, δεν υπάρχει κανένα μέτρο και δεν λαμβάνεται καμία μέριμνα από μέρους της Κυβέρνησης να ικανοποιηθούν. Αυτό έχει σαν άμεσο αποτέλεσμα το επιχειρηματικό κλίμα, ιδιαίτερα στους μικρομεσαίους, να γίνεται ακόμη πιο άσχημο από ό,τι είναι σήμερα, με αποτέλεσμα αυτοί οι επιχειρηματίες, οι μικροεπαγγελματίες, οι βιοπαλαιστές να βλέπουν ότι έχουν απέναντί το κράτος-εχθρό, που φροντίζει για όλα τα υπόλοιπα, εκτός από αυτούς τους ίδιους, εκτός από το μόχθο τους, εκτός από τον ιδρώτα τους.

Κάναμε την τροπολογία, γνωρίζοντας τις δυσκολίες, αλλά και ξέροντας ότι μια τέτοια συζήτηση την ενεθάρρυνε το Υπουργείο. Γι'αυτόν ακριβώς το λόγο, θα θέλαμε να αποδεχθεί η Κυβέρνηση την τροπολογία αυτήν, για την ικανοποίηση αυτών των βιοπαλαιστών, των μικροϊδιοκτητών κυρίως ιδιωτών, που έχουν λαμβάνειν από τα ναυπηγεία μέχρι σήμερα. Έστω μια μερική ικανοποίησή τους, θα ήταν καλό, όχι μόνο για τη βελτίωση του επιχειρηματικού κλίματος, όχι μόνο για μια τόνωση της ναυπηγοεπισκευαστικής ζώνης εκεί, αλλά ταυτόχρονα και για την ίδια την επιχείρηση. Θα αποτελούσε και θα έδινε τις καλύτερες προϋποθέσεις, για να μπορέσει να πετύχει στο έργο της. Γιατί, με αυτόν τον τρόπο, θα αποκτούσαν μεγαλύτερη εμπιστοσύνη οι ιδιώτες, για να συνεχίσουν να την προμηθεύουν, για να συνεχίσουν να αναλαμβάνουν τις υπεργολαβίες σε αυτήν την επιχείρηση.

Επομένως, θα ήταν η ολοκλήρωση, με τον καλύτερο τρόπο, αυτής της σύμβασης, που κυρώνουμε σήμερα.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Κύριοι Βουλευτές, έχω τη χαρά να ανακοινώσω ότι από τα δυτικά θεωρεία, παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας σαράντα επτά μαθητές και δύο συνοδοί καθηγητές από το 2ο Γυμνάσιο Γαλατίου.

Τους καλωσορίζουμε στο Κοινοβούλιο.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ο κ. Ανδρεουλάκος έχει το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, τα συζητούμενα επτά άρθρα είναι η ουσία του συζητούμενου νομοσχεδίου.

Επειδή δεν μπόρεσα χτες να μιλήσω -ενεγράφη μιν, αλλά λόγω της πλοκής που πήρε η διαδικασία, που λόγω παρεμβάσεων Υπουργών και Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων εβράδυνε πάρα πολύ- θα τοποθετηθώ σήμερα.

Το θέμα μας είναι: Να δεχθούμε ότι αυτή η σύμβαση είναι μία σύμβαση αποκρατικοποίησης επ'ωφελεία του ελληνικού δημόσιου και του ελληνικού λαού; Για να το δεχθούμε αυτό, θα πρέπει να είναι μία σύμβαση αναπτυξιακής προοπτικής. Μία σύμβαση, η οποία θα διασώζει αυτό το ναυπηγείο, επ'ωφελεία της εθνικής οικονομίας και του ελληνικού λαού.

Πρόκειται πράγματι, περί πωλήσεως ή πρόκειται περί εκμισθώσεως;

Η ουσία, κύριοι συνάδελφοι, είναι ότι εδώ πρόκειται απλώς περί μιας συμφωνίας εκμισθώσεως. Φύση είναι η συμφωνία, αλλά δεν λέει αυτά τα οποία πράγματι θα γίνουν. Η ουσία ποια είναι; Η ουσία είναι ότι εκ κοινού, πονηρού, συμφέροντος ελαυνόμενοι, αγοραστές και Κυβέρνηση, κάνουν αυτήν τη σύμβαση. Γιατί; Για να εξοικονομήσουν αμοιβαίως για μια τριετία τα πράγματα.

Η ουσία του πράγματος είναι ότι θα λειτουργήσει αυτό το ναυπηγείο απλώς και μόνο για μια τριετία, όσο θα χρειαστεί για να υλοποιήσει την ολοκλήρωση των τριών αρματογωγών και την ολοκλήρωση των πενήντα οκτώ φορταμαζών, πράγμα το οποίο θα εισφέρει στην εταιρεία εισροές της τάξεως των είκοσι τεσσάρων δισεκατομμυρίων (24.000.000.000). Σε αυτήν την τριετία δεν έχει να δώσει τίποτα παρά μόνο τρία δισεκατομμύρια (3.000.000.000) ήτοι τις τρεις πρώτες δόσεις του πιστωθέντος τμήματος. Δεν θα κάνει επενδύσεις και εάν κάνει, αυτές θα είναι από τις επιδοτήσεις των αναπτυξιακών νόμων, δηλαδή, με ξένα κόλυβα επενδύσεις. Και όταν θα έρθει η δεύτερη τριετία να καταβάλει εξ ιδίων εξί δισεκατομμύρια (6.000.000.000), εάν δεν κάνω λάθος, δεν θα τα καταβάλλει, κύριε Πρόεδρε και κύριοι συνάδελφοι, και απλώς θα πει ότι "έκλεισε το μαγαζί" και θα έχουν έρθει εν τω μεταξύ οι κρατικές τράπεζες να δώσουν μερικά δισεκατομμύρια, τα οποία θα πληρώσει ο ελληνικός λαός. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Την Κυβέρνηση αυτό την ευνοεί, διότι αυτήν τη στιγμή αναλώμασι του φορολογούμενου ελληνικού λαού έρχεται και τακτοποιεί το προσωπικό το οποίο φεύγει, είτε με μετατάξεις είτε με πλούσιες αποζημιώσεις που πληρώνει πάλι ο Έλληνας φορολογούμενος και από την άλλη μεριά δίνει στους παραμένοντες επακόλουθα μια ανάσα, μέχρι να γίνουν οι εκλογές του 2000. Δηλαδή, ερχόμαστε, ίσα βάρκα, ίσα πανιά.

Τακτοποιείται η Κυβέρνηση, λοιπόν, γιατί βολεύει και εξοικονομεί τα πράγματα για μια τριετία, δηλαδή μέχρι τις εκλογές του 2000 και από την άλλη μεριά τακτοποιούνται και οι αγοραστές, οι οποίοι θα ολοκληρώσουν το έργο, το οποίο θα τους αποφέρει μερικά δισεκατομμύρια και θα φεώσουν επίσης και τις κρατικές τράπεζες που είναι τόσο γαλαντόμες για τους οιονεί επενδυτές, δηλαδή, για τους επενδυτές χωρίς λεφτά. Και εγώ κάνω τον επιχειρηματία, κύριοι συνάδελφοι! Τον επενδυτή με ξένα κόλλυβα και όχι με δικά μου κόλλυβα τον κάνω και εγώ. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Μπορώ, λοιπόν, εγώ, ως Βουλευτής του ελληνικού λαού...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΚΡΙΤΙΔΗΣ: Σπεύσατε!

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ: Δεν σπεύδουμε, κύριε συνάδελφε, γιατί έχουμε και κάποια αξιοπρέπεια. Έτσι μας έκανε η μάνα μας, έτσι μας έκανε η παράδοσή μας. Σήμερα, "επενδύουν" οι αεριτζήδες.

Είναι δυνατόν εγώ ως εκπρόσωπος του ελληνικού λαού να έλθω εδώ και να πω ναι, σ'αυτήν τη σύμβαση μαιμού, η οποία εξαπατά τη νομοθετική λειτουργία και εξαπατά τον ελληνικό λαό, γιατί δεν λέει τα πράγματα με τ'όνομά τους;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Θα επιβεβαιωθεί πιο μπροστά.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ: Ακριβώς.

Αυτή η συμφωνία, κύριοι συνάδελφοι, θα είχε μερικές πιθανότητες ευδοκίμησης εάν είχε έλθει το 1992 όταν δεν είχε επέλθει όπως σήμερα η πλήρης σχεδόν απαξίωση αυτής της ναυπηγοεπισκευαστικής μονάδας.

Τότε, δεν ετόλμησε η Κυβέρνηση γιατί ελυσούσε το σύνολο της τότε Αντιπολιτεύσεως και μάλιστα με προεξάρχον το ΠΑ.ΣΟ.Κ., ότι δήθεν ξεπουλάμε. Ενώ τώρα δίδεται μόνο το "ψαχνό" και αναλαμβάνει όλες τις υποχρεώσεις, το παθητικό, το δημόσιο, σήμερα δεν ξεπουλάμε, ξεπουλούσαμε τότε που βάζαμε επαχθείς όρους στον Όμιλο Περατικού!

Εάν τότε η Κυβέρνηση είχε την τόλμη και δεν είχε να αντιμετωπίσει την εξαχρέωση του συνόλου σχεδόν της Αντιπολιτεύσεως με προεξάρχον το ΠΑ.ΣΟ.Κ., το οποίο έκανε εκείνη τη δομική αντιπολίτευση, θα μπορούσε πράγματι αυτή να λειτουργήσει. Τότε όμως. Τώρα, δεν λειτουργεί με τίποτα. Πρόκειται περί οιονεί εκμισθώσεως για να βολευτεί η Κυβέρνηση και να βολευτούν και οι δήθεν επενδυτές.

Αυτή είναι η πραγματικότητα, κύριοι συνάδελφοι και αυτήν

την πραγματικότητα εγώ δεν την επιδοκιμάζω και την καταψηφίζω. Καταψηφίζω αυτά τα άρθρα που είναι η ουσία της επικυρούμενης της συμβάσεως. Αφήστε που εδώ λοιδορείται και η νομοθετική λειτουργία. Ενώ ερχόμαστε και κυρώνουμε τις συμβάσεις με τα παραρτήματα, δεν έχουμε αρμοδιότητα να επικυρώσουμε τις τροποποιήσεις, οι οποίες τροποποιήσεις θα γίνουν μόνο εκεί που υπάρχουν υποχρεώσεις του δημοσίου, όχι εκεί που υπάρχει η ουσία της συμβάσεως.

Αυτά, κύριοι συνάδελφοι, είναι ανάξια για τη λειτουργία την οποία όλοι μας υπηρετούμε, γι' αυτό είμαι εντελώς αντίθετος μ' αυτά τα άρθρα και μ' αυτήν τη σύμβαση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Βαρίνος έχει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΒΑΡΙΝΟΣ: Με το πρώτο άρθρο κυρώνεται στην ουσία η σύμβαση, την οποία δεν μπορούμε να την αλλάξουμε. Αυτή η σύμβαση έχει υπογραφεί από τα ενδιαφερόμενα μέρη και μας τη φέρνει εδώ η Κυβέρνηση να την εγκρίνουμε.

Το δίλημμα που μπήκε σε μας και στην επιτροπή, όταν συζητούσαμε αυτό το θέμα- γιατί και εκεί δεν είχαμε τη δυνατότητα ν' αλλάξουμε τίποτα- ήταν εάν θα πρέπει να ψηφίσουμε υπέρ, ούτως ώστε το ναυπηγείο ν' ανοίξει ή να ψηφίσουμε κατά και σεις και μεις και το ναυπηγείο να μείνει κλειστό.

Εγώ προσωπικά σας λέω ότι αυτό το ναυπηγείο θα πρέπει να ανοίξει, διότι θα πρέπει να δώσουμε άλλη μία δυνατότητα σ' αυτούς τους νέους αγοραστές, για να προχωρήσει το ναυπηγείο. Γι' αυτούς τους λόγους, εγώ στηρίζω αυτήν την προσπάθεια που κάνετε, όσον αφορά το άνοιγμα του ναυπηγείου.

Η σύμβαση, όπως είπαν και άλλοι συνάδελφοι, δεν είναι αυτή που θα έπρεπε. Έχουμε επισημάνει τα σημεία εκείνα της σύμβασης, τα οποία θα έπρεπε να προσέξετε ιδιαίτερα. Όμως, όπως σας είπα και προηγουμένως, το πρόβλημα είναι αν θα πρέπει να ανοίξουμε ή να κλείσουμε το ναυπηγείο.

Ποιος ωφελείται απ' αυτήν την υπόθεση; Εγώ πιστεύω ότι ο πρώτος που θα ωφεληθεί είναι οι εργαζόμενοι, τα επτακόσια πενήντα άτομα, που θα πιάσουν δουλειά, με προσωπική να αυξηθούν αυτές οι θέσεις εργασίας. Επίσης, το πιο σημαντικό είναι ότι θα γίνει προσπάθεια να ξαναλειτουργήσουν ναυπηγεία και να εκσυγχρονιστούν, διότι αυτό είναι το ζητούμενο.

Αυτοί που θα αναλάβουν το ναυπηγείο, έχουν την πείρα να προχωρήσουν σε μία αλλαγή, σε ένα άλλο καθεστώς του ναυπηγείου, ούτως ώστε να λειτουργήσει ομαλά και να παράγει. Εγώ πιστεύω, ναι. Οι άνθρωποι αυτοί είναι πειραμαμένοι, το έχουν αποδείξει και ελπίζω ότι, αν εσείς τους βοηθήσετε, όπως είσατε υποχρεωμένοι, επαναλαμβάνω, να τους βοηθήσετε, τότε το ναυπηγείο θα προχωρήσει και αυτό θα είναι προς όφελος όλων μας.

Όσον αφορά το άρθρο 2, είναι γεγονός αναμφισβήτητο, κυρία Υπουργέ, ότι αυτό θα πρέπει να το αλλάξετε τελικά. Νομίζω ότι έχετε καταλήξει κι εσείς προς αυτήν την αλλαγή, όσον αφορά τις τροποποιήσεις.

Προσωπικά, δεν κατανώ ποιος είναι ο λόγος για τον οποίο τις τροποποιήσεις που εσείς θα αποφασίσετε με τους ενδιαφερόμενους, δηλαδή με τους αγοραστές, δεν θέλετε να τις φέρετε στο Κοινοβούλιο. Κάντε την αλλαγή στη συνέχεια, ώστε να σταματήσει αυτή η παραφωνία, ας το πω έτσι.

Τέλος, όσον αφορά την τροπολογία που έχω καταθέσει μαζί με τους συναδέλφους, θέλω να πω ότι είναι γεγονός αναμφισβήτητο, ότι κλείνετε μία υπόθεση και αφήνετε μερικούς απ' έξω. Από αυτήν την υπόθεση που κλείνετε, βγάζετε τους ανθρώπους που εργάζονταν, για να κρατήσουν το ναυπηγείο ανοιχτό. Όλο αυτό το διάστημα αυτοί προσέφεραν, με την εργασία τους, με τα δικά τους κεφάλαια, με τα δικά τους εφόδια, τα οποία τελικά δεν τους τα πληρώνει κανένας.

Θα πρέπει, λοιπόν, τους υπεργολάβους -που αύριο, σ' αυτούς πάλι θα βασιστεί ο νέος αγοραστής, ούτως ώστε να έχει μία φθηνή παραγωγή- να τους αφήσουμε απ' έξω; Αυτοί, που επωμίσθηκαν το βάρος, θα μείνουν έξω;

Οι δικαιολογίες που είπατε χθες, κυρία Υπουργέ, δεν ήταν σωστές. Μας είπατε ότι έχουν κάνει συμφωνία οι προηγούμενοι διαχειριστές του ναυπηγείου με αυτούς και ο ένας χρωστάει στον άλλον. Στην ουσία, η σύμβαση αυτό κάνει. Έρχεται το κράτος να καλύψει όλα τα λάθη του προηγούμενου διαχειριστή. Γιατί λέτε εσείς, ότι δεν πρέπει να το καλύψετε; Βεβαίως, έχετε την υποχρέωση να το καλύψετε. Εάν το κάνετε αυτό, θα δώσετε και μία άλλη διάσταση στο πρόβλημα, που έχει δημιουργηθεί στη ναυπηγοεπισκευαστική ζώνη.

Αυτοί οι άνθρωποι δηλαδή για τους οποίους μιλάμε εμείς αυτήν τη στιγμή, είναι αυτοί οι μικροί εργολάβοι, οι οποίοι δουλεύουν στις επισκευές στο Πέραμα και στα άλλα ναυπηγεία, που παίρνουν μικροεργολαβίες και αυτούς θα τους τονώσετε. Τα λεφτά δεν είναι πολλά. Γι' αυτούς είναι πάρα πολλά τα λεφτά. Είναι δύο δισεκατομμύρια οκτακόσια εκατομμύρια (2.800.000.000) δραχμές. Για τις συμβάσεις που μας φέρνεται εδώ είναι λίγα. Σας είπαμε και χθες, ότι περισσότερα από διακόσια δισεκατομμύρια (200.000.000.000) έχει κοστίσει στο δημόσιο αυτή η υπόθεση και είναι άδικο αυτούς να τους αφήσουμε έξω.

Νομίζω, ότι θα πρέπει να κάνετε αποδεκτή αυτήν την τροπολογία. Εάν δεν την κάνετε αποδεκτή και ισχυριστείτε ότι νομικά πρέπει να αλλάξει ή κάπως αλλιώς, σας παρακαλώ να δεσμευτείτε εδώ ότι δεν θα τους αφήσετε. Μην τους εγκαταλείψετε. Θα δημιουργηθεί πρόβλημα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο Πρόεδρος κ. Μητσοτάκης έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, νομίζω ότι είναι πλέον απόλυτα σαφές, το αντιλαμβάνεται και η Αίθουσα, το αντιλαμβάνεται και ο ελληνικός λαός ολόκληρος, ότι η φιλελεύθερη πολιτική που στηρίζει τις αποκρατικοποιήσεις είναι μονόδρομος σήμερα. Δεν μπορούμε να ακολουθήσουμε καμία άλλη πολιτική. Και το πρόβλημα είναι αν ακολουθεί αυτήν την πολιτική η Κυβέρνηση και το κρίνω εν όψει ενός συγκεκριμένου νομοτελήματος αποκρατικοποιήσεων που συζητούμε.

Και το δεύτερο ερώτημα είναι, κύριε Πρόεδρε, αν οι περιστάσεις σήμερα είναι ευνοϊκές για αποκρατικοποιήσεις. Στο δεύτερο θα μου επιτρέψετε να δώσω μία σύντομη απάντηση.

Τα πράγματα σήμερα είναι δυσκολότερα στις αποκρατικοποιήσεις απ' ό,τι ήταν την εποχή της δικής μας Κυβερνήσεως. Διότι σήμερα αποκρατικοποιήσεις κάνουν όλες οι χώρες σε όλα τα γεωγραφικά πλάτη και μήκη. Δεν παρακαλούν οι επενδυτές να αγοράσουν ελληνικές επιχειρήσεις. Παρακαλούμε εμείς να βρούμε ενδιαφερόμενους. Η Ανατολική Γερμανία, οι ανατολικές χώρες αλλά και οι χώρες των υπολοίπων ηπείρων κάνουν αποκρατικοποιήσεις. Παντού γίνονται αποκρατικοποιήσεις και τα δεδομένα είναι σήμερα πολύ δύσκολα. Και πάνω στην πραγματικότητα πρέπει να στηρίζεται βέβαια η κάθε πολιτική.

Την εποχή που κάναμε εμείς τη σύμβαση με τον Περατικό τα πράγματα ήταν καλύτερα. Ξεκαθάρισα χθες το θέμα με την κυρία Υπουργό. Εμείς προστατεύοντας τα συμφέροντα του δημοσίου επιβάλαμε όρους πράγματι δύσκολους, βαρείς εις τον τότε ανάδοχο. Μας κατηγορήσε η κ. Παπανδρέου ότι πιέσαμε πολύ, ότι πιέσαμε υπέρμετρα και δεν ήταν επιτυχία. Μα, ξεχνάτε, κύριε Πρόεδρε, και ξεχνά κανείς σε αυτήν την Αίθουσα με πόση λύσσα πολεμούσε ολόκληρο το ΠΑ.ΣΟ.Κ. τις αποκρατικοποιήσεις και μας απειλούσε ότι θα μας έστελνε στο Ειδικό Δικαστήριο, διότι επιμέναμε σε αυτήν την πολιτική.

Σήμερα έχω το αίσθημα ότι αυτή η σύμβαση που πετύχαμε ήταν η καλύτερη που μπορούσε να επιτευχθεί. Ο ανάδοχος έχει δώσει δείγματα των ικανοτήτων του στο Νεώριο της Σύρου, όπου και εκεί είχαμε μία ανάλογη περιπέτεια με το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και με τη Νέα Δημοκρατία. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. είχε φθάσει στα άκρα για να μας παρεμποδίσει στην πολιτική της αποκρατικοποίησης. Η κ. Παπαζώη μάλιστα τότε, είχε μετέλθει και φυσική βία κατά της Νομάρχου, την οποία είχαμε τότε στη Σύρο για να παρεμποδίσει την αποκρατικοποίηση. Πέτυχε ο σημαντικός επενδυτής ο κ. Ταβουλάρης στο Νεώριο της Σύρου

και η Σύρος είναι ευτυχής γι' αυτό που έγινε τότε. "Εστω με καθυστέρηση έγινε αυτό που η Νέα Δημοκρατία υπεστήριζε και είναι επιτυχία.

"Εχουμε κάθε λόγο να ελπίζουμε τουλάχιστον ότι και εδώ η επένδυση θα είναι επιτυχής. Με την έννοια αυτή εγώ δεν μπορώ να κατηγορήσω την Κυβέρνηση διότι δεν πέτυχε τίποτα παραπάνω. Δεν ξέρω ειλικρινά αν μπορούσε να πετύχει τίποτα παραπάνω. Και μπροστά στο δίλημμα -το είτε πάρα πολύ επιγραμματικά ο κ. Βαρίνος- να κλείσουμε το ναυπηγείο ή να το κρατήσουμε, ασφαλώς πρέπει να πούμε να το κρατήσουμε. Αυτά μπορούμε, αυτά γίνονται. Την τέχνη του δυνατού, το ρεαλισμό και την πραγματικότητα, αυτό χρειάζεται σήμερα ο τόπος και αυτό δεν το έχει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. κατ' εξοχήν και προσπαθεί να το αποκτήσει τώρα. Δεν μας είναι δυσάρεστο εμάς, το είπα και χθες. Από αυτήν την πλευρά δεν μπορούμε να τους κατηγορήσουμε, γιατί πράγματι τώρα πάνε να γίνουν ρεαλιστές. Αυτή είναι η βασική παρατήρηση την οποία ήθελα να κάνω, κύριε Πρόεδρε, πάνω στο θέμα αυτό με την προσθήκη ότι καθυστερεί τραγικά η αποκρατικοποίηση.

Η πολιτική -και λυπούμαι που δεν είναι εδώ η κ. Παπανδρέου όφειλε νομίζω να παρίσταται- των αποκρατικοποιήσεων πρέπει να πάει πιο γρήγορα. Ο ΟΑΕ ήταν έτοιμος να κλείσει το τέλος του 1993. Σήμερα ζει και βασιλεύει και ανδρώνεται, πληροφορούμαι και καμία σκέψη δεν υπάρχει για κατάργηση. Τις υπολειπόμενες προβληματικές τελειώστε τις. Πάρτε επιτέλους αποφάσεις. Είναι μία γάγγραινα η οποία βαραίνει τον ελληνικό λαό.

Και το ίδιο ισχύει και για περαιτέρω κρατικοποιήσεις τις οποίες δεν συζητεί η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Θα ξαναπώ αυτό που είπα και χθες. Τι θα γίνει με τη Δ.Ε.Η., τι θα γίνει με τον Ο.Τ.Ε.; Η μετοχοποίηση δεν είναι αποκρατικοποίηση. Η μετοχοποίηση σε τελική ανάλυση είναι απάτη, είναι εξαπάτηση του ελληνικού λαού, των φτωχών επενδυτών οι οποίοι αγοράζουν μετοχές, οι οποίες δεν ξέρω μία ημέρα τι αξία θα έχουν από την ώρα που το μανάτζμεντ της επιχείρησης μένει στα χέρια του κράτους.

Πρέπει να πάρει απόφαση η Κυβέρνηση ότι η αποκρατικοποίηση πρέπει να γίνει με πολύ ταχύτερους ρυθμούς, το μαχαίρι πρέπει να μπει πολύ βαθύτερα, τα αποτελέσματα πρέπει να είναι γρήγορα. Καιρό δεν έχουμε, χρόνο διαθέσιμο δεν έχουμε, η οικονομία βαδίζει κατά κρημνόν. Το αφανές έλλειμμα για το οποίο εγώ συνεχώς μιλώ -και δεν μιλώ μόνο εγώ, αρχίζουν να μιλούν πολλοί κύριοι της Κυβέρνησεως- σωρεύεται από αυτές τις προβληματικές, από τον ευρύτερο δημόσιο τομέα. Για τα κονδύλια του προϋπολογισμού, για ένα δισεκατομμύριο μπορεί να κάνουμε καυγά εδώ μέσα. Για τα εκατοντάδες δισεκατομμύρια που μας ξεφεύγουν μέσα σ' αυτό το μεγάλο σπάταλο, αντιπαραγωγικό και διεφθαρμένο κράτος, τα οποία τελικά θα οδηγήσουν στη χρεοκοπία την ελληνική οικονομία, κρούω τον κώδωνα του κινδύνου και αυτό είναι το νόημα της σημερινής μου παρέμβασης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Εξαντλήθηκε το στάδιο των πρωτολογιών.

Η κυρία Υφυπουργός Ανάπτυξης έχει το λόγο.

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να κάνω δύο μικρές παρατηρήσεις στην τοποθέτηση του επίτιμου Προέδρου πριν αναφερθώ στις συγκεκριμένες παρατηρήσεις που έγιναν στα άρθρα.

"Όσον αφορά τις ιδιωτικοποιήσεις είναι πράγματι γεγονός, ότι σήμερα είναι μία πραγματικότητα πολύ πιο έντονη σε όλα τα μήκη και τα πλάτη του κόσμου. Αλλά και στα τέλη της δεκαετίας του '80 και στην περίοδο που η Νέα Δημοκρατία ήταν Κυβέρνηση, πραγματικά η ιδιωτικοποίηση ήταν μία έντονη τάση σε όλη την Ευρώπη.

Σήμερα όμως, στη χώρα μας η πραγματικότητα είναι καλύτερη, γιατί έχουμε βελτιωμένα μακροοικονομικά μεγέθη, έχουμε πολιτική σταθερότητα και υπάρχει κοινωνική συναίνεση και όχι η σύγκρουση που υπήρχε στην περίοδο της Νέας Δημοκρατίας. Αυτό συνέβη σ' ένα μεγάλο βαθμό γιατί υπάρχει μία κατανόηση μεγαλύτερη, σε επίπεδο κοινωνίας, των θεμάτων, αλλά και γιατί η βασική αρχή με την

οποία προχωρήσαμε στις ιδιωτικοποιήσεις μας ήταν να τις συνοδέψουμε με κοινωνικά μέτρα. Δεν συζητήσαμε όμως την εξασφάλιση περισσότερων θέσεων εργασίας από όσες θα άντεχε ή κάθε επιχείρηση, πράγμα που θα οδηγούσε σε ασφυξία τον επιχειρηματία.

Προσπαθήσαμε μέσω μετατάξεων -ένα μέτρο το οποίο πράγματι, κύριε Σαλαγκούδη, δεν ήταν απολύτως επιτυχές, ήταν μία λύση, αλλά οδήγησε σε πολλά προβλήματα, ήταν μέσα από ένα πακέτο μέτρων που έγινε σε συνεργασία με τον Ο.Α.Ε.- ώστε να εξασφαλίσουμε έσοδα σε μία περίοδο μετάβασης από την ανεργία στη νέα εργασία και να μην οδηγήσουμε ανθρώπους σε αδιέξοδο.

"Ετσι η κοινωνική συναίνεση, το οικονομικό περιβάλλον, η πολιτική σταθερότητα, η συνολικότερη αποδοχή μίας πολιτικής έχει οδηγήσει σήμερα σε καλύτερο κλίμα.

Συγκεκριμένα όμως και όχι μόνο γενικώς αναφέρομαι στις προθέσεις μας ή στο κλίμα: Έχουν ήδη επιτευχθεί σαράντα περίπου αποκρατικοποιήσεις στο σύνολο αυτών των τεσσάρων χρόνων, με συνολικό ύψος ογδόντα δισεκατομμύρια (80.000.000.000) δρχ. και δεν αναφέρομαι στη μεγάλη μετοχοποίηση του Ο.Τ.Ε. ή τις υποχρεωτικές επενδύσεις.

Στο θέμα του χαρτοφυλακίου των προβληματικών, που είναι πραγματικά ένα βαθύτατο μεγάλο πρόβλημα και οικονομικό και κοινωνικό, όλες μα όλες οι επιχειρήσεις του Ο.Α.Ε. αυτήν τη στιγμή πλην της ΛΑΡΚΟ, για την οποία υπάρχει ένας σχεδιασμός και όπου είναι πολύ μεγαλύτερα τα προβλήματα, είναι σε εξέλιξη σύμφωνα με το χρονοδιάγραμμα που ανακοινώσαμε το Φεβρουάριο και ο στόχος της Κυβέρνησης είναι να τελειώσει με όλες το πρώτο τρίμηνο του '98. Το 1993 ίσως να ήταν πρόθεσή σας να κλείσετε τον Ο.Α.Ε. Όμως, ακόμη και το '97, που εγώ είχα την ευθύνη του Ο.Α.Ε., δεν υπήρχε όλη εκείνη η απαραίτητη προετοιμασία, ώστε να κλείσει ο Ο.Α.Ε. Ο Ο.Α.Ε. ένας Οργανισμός με τα γνωστά προβλήματα της δεκαετίας, με πάρα πολύ μεγάλα οικονομικά ανοίγματα προς άλλους οργανισμούς και κυρίως στις κρατικές τράπεζες, δεν είναι δυνατόν με μία απόφαση εξ ουρανού να κλείσει γιατί θα δημιουργήσει αλυσιδωτά προβλήματα στην οικονομία.

"Έχει γίνει, λοιπόν, όλη η προετοιμασία. Προκηρύξαμε διαγωνισμό για επιλογή συμβούλου για το κλείσιμο του Ο.Α.Ε., έληξε η προθεσμία και πρέπει να σας πω ότι προχθές που έληξε η προθεσμία, έχουμε κοινοπραξίες από τις μεγαλύτερες επιχειρήσεις της χώρας, και διεθνείς συμβούλους, οι οποίοι θα αναλάβουν το έργο του κλεισίματος, της εκκαθάρισης του Ο.Α.Ε.

Είναι, λοιπόν, πολύ συγκεκριμένα και σαφή τα βήματα, γιατί τον Ιανουάριο του 1997 και για τον ΟΑΕ είχαμε ανακοινώσει ένα συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα.

Υπάρχουν δύο ζητήματα τα οποία επανέρχονται με δριμύτητα και στα άρθρα. Το πρώτο είναι το θέμα του άρθρου 2 για τον τρόπο που δίνεται η δυνατότητα να υπάρξουν τροποποιήσεις. Θα πω ένα παράδειγμα. Αναφέρεται μέσα η περιγραφή του "θολωτού υποστέγου" που περιγράφεται στη σελίδα 75 της σύμβασης. Το "θολωτό υπόστεγο" είναι 132 τετραγωνικά. Έστω ότι προκύπτει ότι δεν είναι έτσι και ότι είναι 80 τετραγωνικά ή 200 τετραγωνικά. Θα πρέπει να ερχόμαστε στη Βουλή για να κάνουμε τροποποιήσεις; Αν υπάρχουν τροποποιήσεις, που αλλάζουν τη λογική και τη φιλοσοφία της σύμβασης, την οποία υπογράψαμε, πρώτον, είναι εξαιρετικά δύσκολη η διαδικασία της αλλαγής, γιατί πρέπει να συμφωνήσουν τα διοικητικά συμβούλια πέντε πιστωτικών τραπεζών. Δεύτερον, κανείς δεν εμποδίζει την Κυβέρνηση να ξαναφέρει το θέμα για τροποποίηση, όταν είναι τέτοιο μεγέθους, διότι κανείς δεν θέλει να πάρει από μόνος του τέτοια ευθύνη. Είναι κάτι που αποφασίστηκε από την ελληνική Βουλή και κάτι τόσο μεγάλο πρέπει να αλλαχθεί από την ελληνική Βουλή.

Συνολικά, όμως, και πέρα από το παράδειγμα πρέπει να πούμε ότι η κύρωση μίας σύμβασης, όπως αυτή χρειάζεται επικύρωση από τη Βουλή, πρώτον, επειδή περιλαμβάνει ρυθμίσεις που αποκλίνουν από τις ισχύουσες διατάξεις και δεύτερον, επειδή χρειάζεται μία συμβατική ρύθμιση, η οποία

δημιουργεί εξ αντικειμένου δικαιο, δηλαδή δικαιώματα και υποχρεώσεις για τρίτους που δεν μετέχουν στη σύμβαση.

Όπως θα είδατε η Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής επισημαίνει ότι η κύρωση μιας τέτοιας σύμβασης είναι μία πραγματικότητα και μία συνήθης πρακτική. Επίσης ότι είναι μία συνήθης πρακτική η τροποποίηση της σύμβασης χωρίς τη σύμπραξη της Βουλής. Όλες οι περιπτώσεις που έχουμε περάσει μέχρι τώρα έχουν γίνει με τον ίδιο τρόπο, όπως είναι η TVX και ο Σκαλιστήρης, αλλά και παλαιότερα οι συμβάσεις του Νιάρχου και του Τομ Πάπας είχαν επικυρωθεί από τη Βουλή. Είναι, λοιπόν, μία πάγια τακτική που επιβάλλεται και από την αρχή του δικαιοκρατικού μας συστήματος για την αρχή της ελευθερίας των συμβάσεων. Το θέμα αυτό απαντήθηκε και από τον κοινοβουλευτικό μας εκπρόσωπο και από την κυρία Υπουργό. Γι' αυτό και δεν επανέρχομαι.

Το δεύτερο θέμα είναι γενικώς η κριτική για τους όρους της πώλησης. Νομίζω ότι ακούστηκαν πολλές ψυχραιμες φωνές. Έχει ενδιαφέρον να δει κάποιος από τα πρακτικά της Βουλής στη διαρκή επιτροπή την τοποθέτηση του κ. Βαρίνου, ο οποίος εκτός από πολιτική εμπειρία έχει και εμπειρία με τα ναυπηγεία, για να καταλάβει την όλη δυσκολία που έχουν ειδικά οι επιχειρήσεις ναυπηγείων στη σημερινή πραγματικότητα και πως οποιαδήποτε δέσμευση μπορεί να οδηγήσει σε αδιέξοδο.

Ο Συνασπισμός και το ΚΚΕ δεν κρίνουν επαρκές το τίμημα των τριάντα δισεκατομμυρίων (30.000.000.000). Θέλω να μάθω με ποια λογική δεν το κρίνουν επαρκές. Ένας από τους μεγαλύτερους οίκους συμβούλων παγκοσμίως οι Shoders, που είχαν χρησιμοποιηθεί και από την προηγούμενη κυβέρνηση και από εμάς, με τις πλέον αποδεκτές επιστημονικές μεθόδους, απετίμησαν την επιχείρηση από μηδέν -δηλαδή πωχεύει- έως δεκαεπταεκατομμύρια δισεκατομμύρια (14.500.000.000). Η παρούσα αξία των τριάντα δισεκατομμυρίων (30.000.000.000) με προεξοφλητικό επιτόκιο 10% είναι δωδεκάμισι δισεκατομμύρια (12.500.000.000) και με επιτόκιο 8% είναι 14.150.000.000 δρχ.

Με βάση, λοιπόν, τα τεχνοκρατικά δεδομένα πρόκειται για ένα πολύ σοβαρό τίμημα. Και εν πάση περιπτώσει αν ήταν τόσο χαριστική η σύμβαση γιατί δεν είχαμε και άλλες προσφορές; Γιατί και την προηγούμενη φορά και τώρα έχουμε μόνο μία προσφορά; Δεν είναι, όμως, μόνο η ελληνική πραγματικότητα. Είναι δεδομένο ότι και στην Ευρώπη και όπου γίνεται αποκρατικοποίηση ναυπηγείων υπάρχει πολύ μικρό ενδιαφέρον, γιατί και ο κλάδος βρίσκεται σε αναδιάρθρωση παγκοσμίως, αλλά και γιατί υπάρχει μια πολύ διαφορετική προσφορά απ' όση υπήρχε τα προηγούμενα χρόνια.

Έρχομαι τώρα στα άρθρα στα οποία αναφέρθηκαν οι κύριοι συνάδελφοι. Στο θέμα των επενδύσεων η προσφορά που είχε δώσει ο ένας αγοραστής, με τον οποίο διαπραγματευθήκαμε, ήταν τεσσαεκατομμύρια δισεκατομμύρια (4.500.000.000). Μετά από διαπραγματεύσεις φθάσαμε στα εξήμισι δισεκατομμύρια (6.500.000.000). Για τα δύο δισεκατομμύρια (2.000.000.000) κατά τα οποία ανέβηκε το τίμημα των επενδύσεων, υπάρχει προϋπόθεση για κάποια συγκεκριμένα έργα που αφορούν κατασκευή και όχι απλώς επισκευή ή μετασκευή και που φαίνεται από το επιχειρησιακό σχέδιο ότι μπορεί να τα πάρει.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική "Εδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΛΟΥΚΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ)

Δε φαίνεται πουθενά στις επενδύσεις ότι δεν είναι υποχρεωμένος να τις κάνει και γι' αυτό θα παρακαλούσα σε μια πιο προσεκτική ανάγνωση του άρθρου.

Για το θέμα του ΟΣΕ υπάρχει ένα έργο, το οποίο είχαν αναλάβει τα ναυπηγεία εδώ και χρόνια και ήταν πενήνταοκτώ φορτάμαξες με ένα συγκεκριμένο τίμημα. Υπήρξε ένα μέρος του έργου αυτού που έγινε και οι υπηρεσίες του ΟΣΕ, (του αγοραστή) και του πωλητή εκτίμησαν, ότι το κομμάτι εργασιών, το οποίο υπελείπετο, και έγινε αποδεκτό από τον ΟΣΕ, θα φθάσει το ενάμισι δισεκατομμύριο, ποσόν που είναι απόλυτα αποδεκτό από τον οργανισμό.

Υπάρχει τώρα το δεύτερο κομμάτι των προγραμματικών συμβάσεων που δικαιούται ο ΟΣΕ να συνάψει μέσα στα πλαίσια της νομοθετικής ρύθμισης που έγινε και ο

οργανισμός γι' αυτόν το λόγο έκανε μια προκήρυξη, όπου ζητά από τις ελληνικές επιχειρήσεις, οι οποίες μπορούν να κατασκευάσουν φορτάμαξες και βαγόνια, να υποβάλουν τις προσφορές τους για να γίνει η επιλογή για τις προγραμματικές συμφωνίες. Αυτό είναι κάτι που η συγκεκριμένη εταιρεία μπορεί, ή δεν μπορεί να πάρει μέρος, ανάλογα με το αν θέλει, και θα κριθεί από τον ΟΣΕ. Πάντως, δεν υπάρχει καμιά σχέση των προγραμματικών συμφωνιών με αυτή που αναφέρθηκε σήμερα.

Θέλω να σταθώ τώρα στο θέμα των μικρών υπεργολάβων, το οποίο μπήκε και από τον εισηγητή της Πλειοψηφίας και από τον εισηγητή της Μειοψηφίας. Είπαμε ότι υπάρχει ένα πρόβλημα με τις μικρές επιχειρήσεις, οι οποίες υπέστησαν τις συνέπειες από την πτώχευση του Περατικού. Δεν πρέπει να μας διαφεύγει ότι είναι μια υπόθεση από ιδιώτη προς ιδιώτη και ότι υπάρχουν και άλλες αντίστοιχες περιπτώσεις σε άλλες προβληματικές, οι οποίες δεν είναι τόσο μεγάλες, αλλά υπάρχουν αντίστοιχες περιπτώσεις. Πρέπει, λοιπόν, να ξέρουμε πώς θα αντιμετωπίσουμε αντίστοιχες περιπτώσεις, και μήπως ανοίγουμε μια σελίδα που θα μας οδηγήσει σε δύσκολες ατραπούς. Αυτή βέβαια είναι η αρνητική προσέγγιση αυτής της ιστορίας. Η θετική είναι, ότι αυτές οι μικρές επιχειρήσεις αποτελούν ουσιαστικά έναν κλάδο, είναι αλυσιδωτές οι επιπτώσεις σε όλο τον κλάδο της ναυπηγοεπισκευαστικής βιομηχανίας με πολύ μεγάλες συνέπειες ιδιαίτερα στην περιοχή του Περάματος.

Το να μπορέσουμε να αντιμετωπίσουμε το θέμα δεν είναι εύκολο, γίνεται εδώ και πολύ καιρό στο Υπουργείο, έχουμε συνεχώς επαφές με τους συγκεκριμένους επιχειρηματίες που έχουν κάνει και ένα σωματείο μετά και από δική μας υπόδειξη.

Η τροπολογία όπως την έχετε καταθέσει είναι κάτι που έχει συζητηθεί και μαζί τους, δηλαδή η επίλυση τμήματος αυτής της περιουσίας μέσω της Κ.Ε.Δ.. Συζητήθηκε διεξοδικά, και το ξέρουν και οι ίδιοι, στο τραπέζι του Υπουργείου. Τα προβλήματα που έχουμε για να γίνει αυτό σήμερα και θα επανέλθουμε, κύριε Βαρίνο, γιατί η περιοχή είναι ένα κομμάτι δασικό και ένα μη δασικό, που πρέπει να ξεκαθαριστεί απολύτως και το μη δασικό να μεταφερθεί στην Κ.Ε.Δ. και θα αναφερθώ σε μια αναδιάρθρωση που θα γίνει γι' αυτόν το λόγο.

Δεύτερον, θα πρέπει να γίνει ο πίνακας των πιστωτών, γιατί δεν μπορούμε να εξαιρέσουμε κανέναν -και κάποιοι θέλουν να τους εξαιρέσουμε κάτι που δεν είναι δυνατόν- και με τις δύο αυτές προϋποθέσεις θα επανέλθουμε για να δούμε πως θα αντιμετωπιστεί το θέμα.

Θέλω, λοιπόν, να διαβάσω στο άρθρο τέταρτο στην παρ.5 την εξής αναδιάρθρωση: "Η έκταση που είχε μεταβιβασθεί στην εταιρεία "ΝΑΥΠΗΓΕΙΑ ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ Α.Ε." με το 37337/1963 συμβόλαιο του συμβολαιογράφου Αθηνών κ. Αθανασίου Τεσσέρη νομίμως μεταβιβάζεται κατά πλήρες δικαίωμα κυριότητας με την κυρούμενη σύμβαση στην εταιρεία "ΝΑΥΠΗΓΙΚΕΣ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ Α.Ε.", η οποία υποχρεούται στη συνέχεια να αναμεταβιβάζει στο εκ τρίτου συμβαλλόμενο ελληνικό δημόσιο το τμήμα αυτής που προβλέπεται στο άρθρο δωδέκατο της κυρούμενης σύμβασης.

Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Γεωργίας, η οποία εκδίδεται εντός τριών μηνών από την αναμεταβίβαση, διαχωρίζεται το τμήμα της έκτασης, το οποίο έχει δασικό χαρακτήρα, και του οποίου η διαχείριση ανήκει στο Υπουργείο Γεωργίας, από την υπόλοιπη έκταση, της οποίας η διαχείριση ανατίθεται με την ίδια απόφαση στην Κτηματική Εταιρεία του Δημοσίου".

(Στο σημείο αυτό η Υφυπουργός Ανάπτυξης κ. Άννα Διαμαντοπούλου, καταθέτει στα Πρακτικά το προαναφερθέν κείμενο το οποίο έχει ως εξής:

"ΑΝΑΔΙΑΤΥΠΩΣΗ ΤΗΣ ΠΑΡ. 5 ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ ΤΕΤΑΡΤΟΥ

Η παράγραφος 5 του άρθρου τέταρτου του Σχεδίου Νόμου "Κύρωση της από 20.6.1997 Σύμβασης μεταξύ των εταιρειών "ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ" και "ΝΑΥΠΗΓΙΚΕΣ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ" και του ως εκ τρίτου συμβληθέντος ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ και άλλες διατάξεις",

αναδιατυπώνεται ως ακολούθως:

Η έκταση που είχε μεταβιβασθεί στην εταιρεία "ΝΑΥΠΗΓΕΙΑ ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ Α.Ε." με το 37337/1963 συμβόλαιο του συμβολαιογράφου Αθηνών Αθανασίου Θανόπουλου νομίμως μεταβιβάζεται κατά πλήρες δικαίωμα κυριότητας με την κυρούμενη σύμβαση στην εταιρεία "ΝΑΥΠΗΓΙΚΕΣ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ Α.Ε.", η οποία υποχρεούται στην συνέχεια να αναμεταβιβάσει στο εκ τρίτου συμβαλλόμενο Ελληνικό Δημόσιο το τμήμα αυτής που προβλέπεται στο άρθρο δωδέκατο της κυρούμενης σύμβασης.

Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Γεωργίας, η οποία εκδίδεται εντός τριών μηνών από την αναμεταβίβαση, διαχωρίζεται το τμήμα της έκτασης το οποίο έχει βασικό χαρακτήρα, και του οποίου η διαχείριση ανήκει στο Υπουργείο Γεωργίας, από την υπόλοιπη έκταση, της οποίας η διαχείριση ανατίθεται με την ίδια απόφαση στην Κτηματική Εταιρεία του Δημοσίου.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Δε θα σταθώ πολύ στο θέμα της απεργίας, όπου χθες νομίζω το εξαντήσαμε. Απλά να επαναλάβω ότι αυτό κρίνεται από τα δικαστήρια ότι θεωρήθηκε απαραίτητο, γιατί σε μελέτη που κάναμε για τα προβλήματα που έχουν τα ναυπηγεία στην Ελλάδα, προέκυψε σαν πρώτο θέμα όχι η παραγωγικότητα ή το κόστος, αλλά η μη συνέπεια στην παράδοση που ειδικά στο χώρο της ναυτιλίας είναι πάρα πολύ σοβαρό πρόβλημα και ότι αυτό δεν στερεί στους εργαζόμενους επ' ουδενί το δικαίωμά τους να απεργήσουν.

Για το θέμα του Πολεμικού Ναυτικού, κύριοι συνάδελφοι, χθες εξήγησα αναλυτικά το πώς έγινε και πώς δεν υπάρχει καμία αντίρρηση από το Πολεμικό Ναυτικό και δε νομίζω ότι πρέπει να επανέλθουμε. Να πούμε μόνο ότι στην έκπληξη, η οποία διατυπώθηκε εδώ, πώς ξαφνικά βρέθηκαν τα χρήματα, τα οποία δίνονται στον καινούριο αγοραστή και δεν δίνονταν κατά τη διάρκεια της εκκαθάρισης του ναυπηγείου, πρέπει να σας πω ότι δίνονταν και γι' αυτό στάθηκε το ναυπηγείο έτσι όπως στάθηκε. Δόθηκαν χρήματα από το ναυτικό, οι εργασίες γίνονταν με πάρα πολύ χαμηλούς ρυθμούς δεν ανταποκρίνονταν στις ανάγκες, αλλά όλο αυτό το διάστημα υπήρχε εκταμίευση χρημάτων και από το Πολεμικό Ναυτικό.

Για την Αυλίδα η τροπολογία έγινε -και αναφέρομαι στο Συνασπισμό που έχει πει δύο φορές- για να μπορέσουμε να βγάλουμε μια προκήρυξη, ώστε να μπορέσουμε να πάμε πακέτο τη δεξαμενή και το Ναυπηγείο της Αυλίδας. Σας διαβεβαιώ, κύριε συνάδελφε, από το Κομμουνιστικό Κόμμα, ότι είμαστε σε συνεχή επαφή με τους εργαζόμενους. Οι εργαζόμενοι οι ίδιοι θέλουν να προχωρήσουμε σε προκήρυξη για την ιδιωτικοποίηση, γιατί το σημερινό καθεστώς είναι απολύτως ανασφαλές και το Ναυπηγείο Αυλίδας πραγματικά έχει τις δυνατότητες να γίνει ένα πολύ καλό ναυπηγείο.

Και τελειώνω με το ότι δεν υπάρχει καμία διαφωνία από το Υπουργείο Οικονομικών σ' αυτό που αναφερθήκατε για το θέμα της νομιμοποίησης των αιγιαλού ή των προσχώσεων. Ο Υπουργός Οικονομικών έχει υπογράψει στο συγκεκριμένο σχέδιο νόμου και δεν μπορώ να καταλάβω πού στηρίζετε οποιαδήποτε διαφωνία.

Κύριε Πρόεδρε, τελειώνοντας νομίζω ότι το πιο ακραίο που ακούστηκε στην Αίθουσα είναι ότι όλη αυτή η προσπάθεια, όλη αυτή η διαπραγμάτευση και η πώληση του ναυπηγείου έγινε, ώστε στην τριετία ακριβώς το ΠΑ.ΣΟ.Κ. να μπορέσει να κάνει εκλογές με τους καλύτερους όρους. Είναι, λοιπόν, μια προεκλογική κίνηση για να μπορέσει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. να φθάσει το 2000 στις εκλογές. Νομίζω ότι πλέον θα μπορούσα να το δεχθώ, εάν πούμε ότι ο σχεδιασμός δεν είναι το 2000, αλλά είναι το 2010 και ο στόχος μας είναι η επιχείρηση αυτή να πάει πολύ καλά.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.).

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ορίστε, κύριε Πρόεδρε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Δε θα επιμείνω στο γενικό θέμα των αποκρατικοποιήσεων. Η κυρία Υφυπουργός το πέρασε κομψά. Μας είπε ότι σήμερα υπάρχει διαφορετική ατμόσφαιρα και μια γενικότερη παραδοχή. Εγώ θα το έλεγα με τα σωστά λόγια, ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ήρθε στη δική μας πολιτική και αυτός είναι πράγματι ένας θετικός παράγων ο οποίος διευκολύνει.

Ακόμη, ο δεύτερος παράγων είναι ότι η Νέα Δημοκρατία δεν είναι ΠΑ.ΣΟ.Κ. κυρία Υφυπουργέ. Εμείς κάνουμε μία αντιπολίτευση εποικοδομητική. Δεν κάνουμε τη δομική αντιπολίτευση που έκανε ο μακαρίτης ο Ανδρέας Παπανδρέου, ο οποίος θα οδηγούσε ευχαρίστως την Ελλάδα στην καταστροφή προκειμένου να πέσει η Νέα Δημοκρατία.

Όλα αυτά είναι θετικά, αλλά εκείνο για το οποίο δεν μπορείτε να επιάρεσθε είναι ο τρόπος με τον οποίο προχωρήσατε ορισμένες αποκρατικοποιήσεις.

Πρέπει, κύριε Πρόεδρε, να ξεκαθαρίσουμε εδώ μέσα -είναι θέμα βασικό, είναι θέμα επιβίωσης του κράτους δύο πράγματα:

Πρώτον, ότι οι μετατάξεις είναι έγκλημα. Δεν μπορεί να είναι κάδος των αποβλήτων το δημόσιο και όποιοι δεν χρειάζονται όπου δεν χρειάζονται, χωρίς προσόντα, χωρίς καμιά προετοιμασία, να πηγαίνουν στη Δημόσια Διοίκηση. Είναι ντροπή αυτό που κάνετε, κυρία Υφυπουργέ. Και τουλάχιστον εγώ έχω ακούσει ότι απεφάσισε η Κυβέρνησή σας -και λυπούμαι που δεν είναι εδώ κάποιοι από τους βασικούς Υπουργούς να μας πει αν είναι έτσι- να σταματήσετε αυτόν τον δρόμο των μετατάξεων.

Και το άλλο πράγμα για το οποίο δεν μπορείτε επίσης να επιάρεσθε είναι όταν δίνετε προνομιακές προϋποθέσεις για συνταξιοδότηση, πρόωγη συνταξιοδότηση υπό προνομιακούς όρους.

Κύριε Πρόεδρε, γνωρίζει η Αίθουσα, γνωρίζει ο ελληνικός λαός ότι το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης βαδίζει προς βεβαία χρεοκοπία. Το διαβάζουμε από το πρωί ίσαμε το βράδυ. Έχουμε ακόμα ένα τελευταίο περιθώριο, το οποίο δημιούργησε η πολιτική της Νέας Δημοκρατίας, η οποία επιτρέπει στο σύστημα αυτό να επιβιώσει μέχρι το τέλος του αιώνα.

Είναι δυνατόν να επιάρεται η Κυβέρνηση διότι κατ' αυτόν τον τρόπο κάνει τις αποκρατικοποιήσεις; Αυτό αποτελεί το σίγμα και την αδυναμία του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Για το θέμα του δεύτερου άρθρου, κύριε Πρόεδρε, είχα μείνει με την εντύπωση -και γι' αυτό δεν το έθιξα στην ομιλία μου πρωτίτερα- ότι η κυρία Υπουργός είχε δειξει ότι είναι πρόθυμη να το απαλείψει. Εγώ δεν νομίζω ότι χρειάζεται. Είναι και κακόγουστο, είναι και προκλητικό. Πώς έχει το θέμα; Δεν είχατε καμία ανάγκη να φέρετε τη σύμβαση αυτή στη Βουλή, κυρία Υφυπουργέ. Μπορούσατε να μην τη φέρετε. Η ελευθερία των συμβάσεων ισχύει, μπορούσε το κράτος να αναλάβει την ευθύνη. Από την ώρα, όμως, που το φέρνετε στη Βουλή, το να περιλαμβάνετε και μία διάταξη ότι από και και πέρα κάνετε ότι άλλο θέλετε, γράφοντας στα παλιά σας τα παπούτσια τη Βουλή, ε, αυτό είναι απαράδεκτο, κύριε Πρόεδρε, είναι ντροπή. Στο τέλος-τέλος, ούτε θέλω το μυαλό μου να πεί ότι έχετε προετοιμάσει ήδη μεταβολές, που θα αλλάζουν, δεν το πιστεύω, δεν σας από-δίδω τέτοια πρόθεση, αφού δεν έχετε τέτοια πρόθεση, είναι ανάγκη να απαλείψετε αμέσως αυτήν τη διάταξη. Τέτοιες διατάξεις δεν υπήρξαν ποτέ στο παρελθόν. Είναι πρωτοφανή αυτά τα φαινόμενα κυνισμού, θα έλεγα, μιας Κυβέρνησεως η οποία περιφρονεί και αδιαφορεί για τη Βουλή. Μόνο γι' αυτόν το λόγο, κύριε Πρόεδρε, θα παρακαλέσω η Κυβέρνηση να το ξανασκεφτεί και αποσύρει το άρθρο δεύτερο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Καρακώστας έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, με ευχαρίστηση άκουσα τον αξιότιμο Πρόεδρο της Νέας Δημοκρατίας, ο οποίος υποστήριξε την άποψή μου για το άρθρο δεύτερο. Και αυτήν τη στιγμή που άκουσα, κυρία Υφυπουργέ, την τοποθέτησή σας πάνω σ' αυτό το άρθρο, είναι πιο στενή η έννοια που δώσατε εσείς από την ευρύτητα του περιεχομένου που εκφράζει το άρθρο δεύτερο. Γι' αυτό, εν κατακλείδι, εγώ

προτείνω να δεχθείτε μία αναδιτύπωση που θα είναι μέσα στο πνεύμα που εσείς είπατε εδώ στη Βουλή. Δείτε το άρθρο και θα σας κάνω αμέσως την αναδιτύπωση που έχει ως εξής: "Στις κατά το άρθρο πρώτο του παρόντος νόμου κυρούμενες συμβάσεις και τα παραρτήματα μπορούν, με εξαίρεση τα οριζόμενα κλπ, να επέρχονται τροποποιήσεις σε επουσιώδη και λεπτομερειακού χαρακτήρα ζητήματα, που δεν αλλοιώνουν τους όρους της σύμβασης, με μόνη τη συναίνεση όλων των συμβαλλόμενων μερών, χωρίς να απαιτείται γι' αυτά η κύρωσή της με νόμο". Οπότε είναι στη στενή έννοια την οποία εκφράζετε. Όμως, όπως είναι διατυπωμένο, είναι επικίνδυνο. Αν δεν δεχθείτε την αναδιτύπωση, απαλείψτε το, όπως είπα και ο επίτιμος Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Αγγουράκης έχει το λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΓΓΟΥΡΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, από την τοποθέτηση της κυρίας Υπουργού, θέλω να σημειώσω ότι το ουσιαστικό πρόβλημά μας με την ιδιωτικοποίηση δεν ήταν το τίμημα και δεν ήταν μόνο το τίμημα. Αλλά εν πάση περιπτώσει, είναι ένα πρόβλημα και το τίμημα. Δεν μπορούμε να δεχθούμε τις εξηγήσεις, τις οποίες μας έδωσε η κυρία Υπουργός, πολύ περισσότερο που ακόμα μένουμε με το ερώτημα ποιος ήταν τα κριτήρια. Εμάς δεν μας αρκεί ότι η Κυβέρνηση κάλεσε ξένο εκτιμητή για τη συγκεκριμένη περίπτωση.

Το δεύτερο που ήθελα να σημειώσω έχει να κάνει με την εντυπωσιακή, κατά τη γνώμη μας, επιμονή της Κυβέρνησης και στο άρθρο δεύτερο και στο άρθρο 14. Πιστεύουμε ότι ένας βασικός λόγος, που αυτή η σύμβαση έρχεται για επικύρωση στη Βουλή, είναι να δεχθεί το Κοινοβούλιο τέτοιου είδους ρυθμίσεις και τα περί διαφάνειας κλπ., δεν είναι βασικοί λόγοι και γι' αυτό επιμένουμε στην απόσυρση αυτών των δύο συγκεκριμένων ρυθμίσεων.

Όσον αφορά τα Ναυπηγεία της Αυλίδας, επαναλαμβάνω, οι εργαζόμενοι δεν ζητούν ιδιωτικοποίηση- διότι δεν νομίζω να θέλουν ένα καθεστώς, όπως είναι στο Νεώριο ή όπως είναι αυτό που πάει να γίνει στην Ελευσίνα- ζητούν μέτρα που να εξασφαλισθεί η λειτουργία των ναυπηγείων.

Όσον αφορά τώρα, για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις που έμειναν στον αέρα λόγω της αποχώρησης του Ομίλου Περατικού, νομίζουμε και εμείς ότι πρέπει να παρθούν συγκεκριμένα μέτρα γι' αυτούς τους ανθρώπους. Απ' ό,τι φαίνεται υπάρχουν δυνατότητες και πρέπει να προχωρήσουν.

Εν πάση περιπτώσει με την ευκαιρία αυτή να θέσουμε και το γενικότερο ζήτημα ότι απ' ό,τι βλέπετε, όταν προχωράμε σε ιδιωτικοποιήσεις μοιραία δημιουργούνται και τέτοιου είδους ζητήματα.

Τελειώνοντας επιτρέψτε μου, κύριε Πρόεδρε, να σημειώσω ότι μου έκανε εντύπωση στην ουσία η απολογία, θα έλεγα, της κυρίας Υπουργού στον επίτιμο Πρόεδρο της Νέας Δημοκρατίας, όσον αφορά τις διαδικασίες των αποκρατικοποιήσεων. Πραγματικά γινόμαστε μάρτυρες ενός ανταγωνισμού ποιος θα κάνει καλύτερα τις ιδιωτικοποιήσεις στη χώρα μας. Υπάρχει αυτή η σύμπτωση Νέας Δημοκρατίας και ΠΑ.ΣΟ.Κ. για το προχώρημα των ιδιωτικοποιήσεων, ανεξάρτητα βεβαίως αν υποθηκεύεται έτσι το μέλλον της χώρας, η ανάπτυξή της και μία σειρά από άλλα ζητήματα.

Φυσικά δεν μας κάνει εντύπωση. Είναι η συμφωνία των δύο κομμάτων στους στόχους της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στο κυνήγι των κριτηρίων σύγκλισης.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Αποστόλου έχει το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ: Κυρία Υπουργέ, δεν έχουμε πεισθεί ούτε για το ύψος του τιμήματος ούτε για τον τρόπο, ειδικά, καταβολής του. Θα το αφήσω όμως αυτό, συζητήθηκε διεξοδικά, αφού τονίσω και εγώ ότι είναι αναγκαίο να βρεθεί μία λύση γι' αυτούς τους ανθρώπους, τους υπεργολάβους-προμηθευτές, γιατί όχι μόνο ήταν σημαντική η συμβολή τους στη μέχρι σήμερα λειτουργία του ναυπηγείου, αλλά είναι και απαραίτητη η λειτουργία τους στην ευρύτερη ναυπηγοεπισκευαστική ζώνη του Περάματος, στην ευρύτερη περιοχή του Πειραιά.

Θέλω να θέσω μερικά ερωτήματα στην κυρία Υπουργό, που έχουν σχέση με το επιχειρηματικό σχέδιο της αγοράστριας εταιρείας. Γνωρίζετε ότι υπάρχει ένα συγκεκριμένο επιχειρηματικό σχέδιο στη σύμβαση. Ξέρετε σε τι ποσοστό προβλέπεται έσοδα από κατασκευές και τι από επισκευές πλοίων;

Δεύτερο ερώτημα: Τι ποσοστό κατέχουν τα έσοδα από το δημόσιο, Πολεμικό Ναυτικό, Ο.Σ.Ε. και τι από τρίτους, από ιδιώτες, ώστε να φανεί αν πηγαίνουμε σε αλλαγή ρόλου του ναυπηγείου, ή μήπως το μετατρέπουμε σε ναυπηγείο φορέα-προμηθευτή του Πολεμικού Ναυτικού;

Ένα τρίτο ερώτημα είναι ότι αναφέρεται στη σύμβαση επενδυτικό πρόγραμμα ύψους εξήμισι δισεκατομμυρίων (6.500.000.000) δραχμών. Έχετε αναλάβει εσείς σαν Κυβέρνηση, όπως λένε τα δημοσιεύματα, τη χρηματοδότηση του συγκεκριμένου επενδυτικού προγράμματος;

Και ένα τέταρτο ερώτημα είναι αν έχουν μελετηθεί οι επιπτώσεις που μπορεί να υπάρχουν -δεν το εύχομαι, αλλά μπορεί να υπάρχουν- στη λειτουργία του Ναυπηγείου της Σύρου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Σαλαγκούδης έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΛΑΓΚΟΥΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα μετά την ομιλία της κυρίας Υπουργού να μιλήσω ακόμη λίγο για τις αποκρατικοποιήσεις.

Είναι γεγονός, κυρία Υπουργέ, και θα διαφωνήσω λίγο με τον πρώην Πρόεδρό μας, τον κ. Μητσotάκη, ότι η σημερινή συγκυρία είναι καλύτερη. Μπορεί, ίσως από απόψεως προσφορών και από επιχειρηματική ζήτηση, να μην έχουμε τόσο μεγάλη, αλλά έχουμε το πιο σημαντικό, αυτό που ήταν εμπόδιο παλαιότερα για να γίνουν αποκρατικοποιήσεις. Έχουμε τη δεδομένη γνώμη της συντριπτικής πλειοψηφίας του Κοινοβουλίου και του ελληνικού λαού, που συνειδητοποίησε, πλέον, μετά και την αλλαγή της δικής σας στάσης ότι επιβάλλεται για το καλό όλων, για το καλό της πατρίδας να προχωρήσουν οι αποκρατικοποιήσεις με γρήγορους ρυθμούς.

Με μία τέτοια συναίνεση, κυρία Υπουργέ, μπορείτε να προχωρήσετε γρήγορα στις αποκρατικοποιήσεις.

Αντιλαμβάνομαι τις αγκυλώσεις, τις δυσκολίες και τα προβλήματα που μας τα εξηγήσατε και κατ' ιδίαν όταν συναντηθήκαμε, όμως εκεί χρειάζεται η πίεση.

Θα πρέπει όλους αυτούς τους δημόσιους φορείς, που εξάλλου εσείς τους ελέγχετε, να τους πιέσετε έτσι, ούτως ώστε να προχωρήσει αυτό το θέμα και να τελειώνουμε πολύ γρήγορα με αυτήν την υπόθεση.

Θα συμφωνήσω με τον πρώην Πρόεδρό μας για τις μετατάξεις, που τις χαρακτήρισε ακριβώς εγκληματικές. Το τόνισα και εγώ εξάλλου στην πρωτολογία μου. Κάνουμε αποκεντρωση συνεχώς και προσπαθούμε, τουλάχιστον με το προηγούμενο νομοσχέδιο που ψηφίσαμε, να δώσουμε περισσότερες δυνατότητες στην περιφέρεια. Είναι γεγονός ότι σήμερα στο Υπουργείο Βιομηχανίας -και ιδιαίτερα εσείς το ξέρετε πολύ καλά- δεν έχετε υπαλλήλους με επιστημονική κατάρτιση, με τέτοια κατάρτιση εν πάση περιπτώσει, που να μπορούν να ανταποκριθούν σ' αυτά τα έργα, σ' αυτές τις αρμοδιότητες που πρέπει να τους δώσουμε στην περιφέρεια.

Κι εμείς, ενώ υποτίθεται ότι θα μπορούσαμε να προσλάβουμε ειδικούς και καταρτισμένους υπαλλήλους, φορτώνουμε το Υπουργείο, φορτώνουμε την κεντρική διοίκηση με τις μετατάξεις ανθρώπων, οι οποίοι δεν μπορούν να κάνουν πλέον -και στην ηλικία που βρίσκονται- άλλη δουλειά εκτός από αυτήν που είχαν μάθει και φυσικά είναι άχρηστοι σ' εκείνο τον τομέα, με άμεσο αποτέλεσμα να γίνεται κάδος αχρήστων, όπως χαρακτηρίστικά είπε και ο πρώην Πρόεδρος, το δημόσιο. Και αυτή είναι μία εγκληματική ενέργεια.

Τελειώνοντας, εκείνο που θα ήθελα να πω είναι, προχωρήστε στις αποκρατικοποιήσεις με μεγαλύτερη τόλμη. Έχουν μείνει να ανιδοούν μόνο ορισμένοι δημόσιοι φορείς, έχουν μείνει να ανιδοούν μόνο μερικοί κομματικοί σας φίλοι. Επιτέλους, ξεπεράστε αυτήν την αγκύλωση και προχωρήστε, για να προχωρήσει ακόμη πιο μπροστά η οικονομία, πραγματικά και όχι μόνο με ορισμένα μεγέθη, που με πολύ περηφάνεια ανακοινώνετε.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Η κυρία Υφυπουργός έχει το λόγο.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υφυπουργός Ανάπτυξης): Συζητήσαμε και χθες και σήμερα για τις ιδιωτικοποιήσεις και θα πρέπει να πούμε ότι εκ του αποτελέσματος κρίνεται καθείς και όχι μόνο εκ των προθέσεων του. Αν ένα κόμμα μπορεί να έχει κοινωνική συναίνεση, αυτό σημαίνει ότι η πολιτική του, η δράση του και η σχέση με την κοινωνία είναι τέτοια, που μπορεί να έχει την κοινωνική συναίνεση που χρειάζεται.

Δεύτερον, ειδικά για το κομμάτι των προβληματικών και για τους ρυθμούς με τους οποίους προχωράμε, θέλω να σας υπενθυμίσω, κύριε συνάδελφε, ότι ο Οργανισμός Ανασυγκρότησης Επιχειρήσεων έχει γίνει γι' αυτόν το λόγο, να αντιμετωπίσει το πρόβλημα επιχειρήσεων, οι οποίες κατέρρεαν, για να επανέλθουν στον ιδιωτικό τομέα.

Ουδέποτε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. μίλησε -και το επαναλαμβάνω, γιατί χθες προκάλεσε αίσθηση- για κρατικοποίηση επιχειρήσεων βιομηχανίας και παραγωγής καταναλωτικών αγαθών. Η αποτυχία τόσων χρόνων του Ο.Α.Ε. ήταν ότι πραγματικά ξέφυγε από το στόχο, για τον οποίο είχε ιδρυθεί και διατήρησε αυτές τις επιχειρήσεις σαν να ήταν κομμάτι του δημόσιου τομέα. Ο στόχος πραγματικά -και όπως ξέρετε και εσείς- είναι πολύ γρήγορα να ολοκληρωθεί η μεταβίβαση όλου αυτού του χαρτοφυλακίου και του ίδιου του Ο.Α.Ε.

Για τις μετατάξεις, νομίζω ότι έκανα και εγώ κριτική στην τοποθέτησή μου και ανέφερα την άποψή μας για τις μετατάξεις, τα θετικά και τα αρνητικά και πού έχουμε καταλήξει.

Για τις ερωτήσεις που έβαλε ο Συνασπισμός, πρέπει να πω ότι οι δυνατότητες ενίσχυσης του επενδυτικού προγράμματος του συγκεκριμένου επιχειρηματία είναι ακριβώς όσες οποιουδήποτε άλλου Έλληνα επιχειρηματία υποβάλλει πρόγραμμα στον αναπτυξιακό νόμο.

Δεύτερον, το επιχειρησιακό του σχέδιο αφορά κατ' εξοχήν επισκευές και μετασκευές, γιατί η κατασκευή είναι ένας πάρα πολύ δύσκολος χώρος, που χρειάζεται πια εξειδικευμένα ναυπηγεία και τρίτον, οι επιπτώσεις του και οι σχέσεις του με το Ναυπηγείο της Σύρου και έχουν μελετηθεί, αλλά πολύ περισσότερο έχουν μελετηθεί από τον ίδιο τον επενδυτή, ο οποίος θα έχει την ευθύνη και των δύο ναυπηγείων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της ενότητας των άρθρων πρώτο έως όγδοο και τίθενται σε ψήφιση ένα προς ένα.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο πρώτο, ως έχει στη διαρκή επιτροπή;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΓΓΟΥΡΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Συνεπώς το άρθρο πρώτο έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, ως έχει στη διαρκή επιτροπή.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο δεύτερο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΓΓΟΥΡΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Συνεπώς το άρθρο δεύτερο έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο τρίτο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΓΓΟΥΡΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Συνεπώς το άρθρο τρίτο έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο τέταρτο, όπως τροποποιήθηκε από την κυρία Υφυπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΓΓΟΥΡΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Συνεπώς το άρθρο τέταρτο έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, όπως τροποποιήθηκε από την κυρία Υφυπουργό.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο πέμπτο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΓΓΟΥΡΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Συνεπώς το άρθρο πέμπτο έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο έκτο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΓΓΟΥΡΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Συνεπώς το άρθρο έκτο έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο έβδομο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΓΓΟΥΡΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Συνεπώς το άρθρο έβδομο έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο όγδοο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΓΓΟΥΡΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Συνεπώς το άρθρο όγδοο έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Εισερχόμεστε στη συζήτηση του άρθρου ένατου.

Κυρία Υπουργέ, πριν δώσω το λόγο στους εισηγητές, έχετε να κάνετε καμία τροποποίηση στο άρθρο ένατο, γιατί, αν άκουσα καλά προηγούμενα, είπατε ότι κάτι θα αλλάξετε;

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Ανάπτυξης): Θα ακούσουμε πρώτα τους εισηγητές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Το λόγο έχει ο εισηγητής της Πλειοψηφίας ο συνάδελφος κ. Δημήτρης Θάνος.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΘΑΝΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, το άρθρο ένατο πιστεύω ότι σωστά αναφέρεται σε ορισμένες ρυθμίσεις σχετικά με το θέμα του φυσικού αερίου.

Υπάρχει μία τροποποίηση στη συγκρότηση και στη λειτουργία του Σώματος Ενεργειακού Ελέγχου και Σχεδιασμού. Έχει αποδειχθεί μέχρι σήμερα ότι η σχέση πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης στα μέλη του Σώματος αυτού δημιούργησε δυσκολία στη συγκρότησή του και σωστά πιστεύω προβλέπεται ο πρόεδρος και τα μέλη -με τη ρύθμιση που γίνεται- να μην είναι πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης.

Καταργείται το ενιαίο της τιμολόγησης του φυσικού αερίου, διότι η τήρηση μιας τέτοιας ρήτηρας σε τρεις διαφορετικές εταιρείες, οι οποίες έχουν διαφορετικό κόστος δικτύων και διανομής είναι πολύ φυσικό να οδηγήσει σε υπερκέρδη τις δύο τουλάχιστον από αυτές, οι οποίες έχουν χαμηλότερο κόστος, για να είναι οριακά κερδοφόρα η τρίτη, ουσιαστικά αυτή της Θεσσαλίας.

Ικανοποιείται ακόμα ένα πάγιο αίτημα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Δηλαδή, το ποσοστό των μετοχών που η Δ.Ε.Π.Α. θα μεταβιβάσει χωρίς αντάλλαγμα στους Ο.Τ.Α. αυξάνεται από 2,5% σε 5%.

Πιστεύω ακόμη, κύριε Πρόεδρε, ότι η Κυβέρνηση θα πρέπει να δει θετικά την πρόταση του επιτίμου Προέδρου της Νέας Δημοκρατίας του κ. Μητσotάκη για την πιθανότητα ανάκλησης των αδειών διανομής για λόγους δημοσίου συμφέροντος, γιατί αυτό δημιουργεί ένα δυσάρεστο κλίμα και ουσιαστικά είναι ένα αντικίνητρο για την προσέλκυση επενδυτών.

Τέλος, θέλω να αναφερθώ στην πιθανότητα, ή εν πάση περιπτώσει στην εξαίρεση, όπως προβλέπεται στο συγκεκριμένο άρθρο, από το ν. 2190 των προσλήψεων που θα γίνουν στις εταιρείες παροχής αερίου.

Δεν ξέρω ποια τελικά θα είναι η πρόταση της Υπουργού, αφού φάνηκε χθες ότι αλλάζει ως προς την αρχική τοποθέτηση, παρά το ότι η πρόταση αυτή της εξαίρεσης είχε ευρύτατη αποδοχή στη συζήτηση που έγινε στην επιτροπή, αλλά νομίζω και στη συζήτηση επί της αρχής του νομοσχεδίου.

Θα ήθελα να πω ότι σε μια εταιρεία τόσο εξειδικευμένη και σ' έναν τομέα με τόσο υψηλή επικινδυνότητα το προσωπικό οφείλει να έχει υψηλού επιπέδου γνώσεις και εμπειρία.

Επίσης, πιστεύω ότι ο ν. 2190 στην περίπτωση αυτή για εταιρείες, οι οποίες θα συμμετέχουν με 49%, θα έχουν το μάναντζμεντ, θαβάλουν τα κεφάλαια για την ανάπτυξη του δικτύου χωρίς να έχουν την κυριότητα, αποτελεί σαφέστατα ένα αντικίνητρο για την προσέλκυσή τους.

Είναι βέβαιο πως όλοι σ' αυτήν την Αίθουσα, αλλά και εκτός της Αιθούσας αυτής θα πρέπει να υπερασπιζόμαστε τις αρχές

του ν. 2190 που προσφέρουν με τη διαφάνεια και την αξιοκρατία στο δημόσιο βίο της χώρας. Αλλά πιστεύω ότι καμία αρχή δεν μπορούμε και δεν πρέπει να την υπερασπιζόμαστε με τρόπο υπερβολικό, με τρόπο τυφλό δημιουργώντας προβλήματα και ζημιά σε άλλες αξίες που πρέπει να υπερασπιζόμαστε.

Σήμερα είναι γνωστό ότι οι δημόσιες επιχειρήσεις λειτουργούν σε ένα ανταγωνιστικό περιβάλλον και θα πρέπει, για να επιβιώσουν, να είναι και αυτές ανταγωνιστικές. Θα πρέπει να προχωρήσουν σε εκσυγχρονισμό, σε επενδυτικά προγράμματα, να έχουν τεχνογνωσία και ευελιξία. Χρειάζονται συνεργασία με τους ιδιώτες επενδυτές, οι οποίοι όμως δεν είναι πρόθυμοι πάντα να υποταχτούν σε δικούς μας κανόνες και σε δικά μας κριτήρια, που πάντα δεν βρίσκονται σε αντιστοιχία με τα δικά τους.

Εν πάση περιπτώσει, περιμένουμε την τελική πρόταση της κυρίας Υπουργού στο θέμα αυτό.

Εκείνο που θα ήθελα εγώ να πω, κλείνοντας, είναι ότι οι διατάξεις αυτές κινούνται στο πνεύμα του ν. 2364 και πιστεύω ότι στόχο έχουν την επίσπευση των διαδικασιών για την ίδρυση των εταιρειών παροχής αερίου και τη διαμόρφωση κατάλληλου κλίματος για την προσέλκυση των επενδυτών.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Τζωάννος έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΖΩΑΝΝΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, είχα πει χθες στη δευτερολογία μου ότι η Κυβέρνηση κάνει κάποια βήματα προς τις αρχές της ελεύθερης οικονομίας, αλλά τελικά το κακό παρελθόν δεν την αφήνει να κάνει κάποια δημόσια εξομολόγηση και να αποτάξει το σατανά.

Εμείς προτείνουμε ξεκάθαρη λύση. Είπαμε ότι, εφόσον θέλουμε να προσελκύσουμε κεφάλαια, να γίνουν επενδύσεις στο φυσικό αέριο, να προωθηθεί η ανάπτυξη της χώρας, πρέπει να μιλάμε για καθαρές λύσεις. Και καθαρές λύσεις σημαίνει να έχουμε το 51% του μετοχικού κεφαλαίου των εταιρειών διανομής σε ιδιώτη.

Αυτό συγχρόνως θα λύσει και το πρόβλημα των προσλήψεων. Διότι το χειρότερο που μπορεί να έχουμε είναι η ασάφεια η οποία θα αποθαρρύνει τους υποψήφιους επενδυτές. Αυτό το βάλαμε ως βασική προϋπόθεση, για να μπορούμε να δεχθούμε το άρθρο 9.

Το δεύτερο στοιχείο, το οποίο πάει "πακέτο" με την πρώτη παρατήρηση, αφορά το Σώμα Ενεργειακού Ελέγχου και Προγραμματισμού, το οποίο πρέπει να λειτουργήσει άμεσα και ως εποπτική αρχή, η οποία θα διασφαλίζει και τα συμφέροντα των καταναλωτών, θα διασφαλίζει τους κανόνες ανταγωνισμού, οπότε δεν θα τίθεται και θέμα, αν θα είναι ιδιώτης ή δημόσιο η εποπτευόμενη εταιρεία.

Σε όλες τις χώρες του κόσμου, όπου υπάρχουν και φυσικά μονοπώλια ή τεχνητά τοπικά μονοπώλια, υπάρχει ανεξάρτητη εποπτεύουσα αρχή -αυτό συμβαίνει και στις Ηνωμένες Πολιτείες και στην Αγγλία- η οποία καθορίζει και τις τιμές που είναι επιτρεπτές, ως ανώτατο όριο, για τον καταναλωτή. Αυτό επείγει να γίνει.

Επίσης, υπάρχει ένα θέμα με τη συγκρότηση αυτού του Σώματος, περί πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης κ.ο.κ.. Και εδώ μπορεί να υπάρξει άμεση λύση. Αυτήν τη στιγμή υπάρχει νομοσχέδιο για τη μισθοδοσία των μελών Δ.Ε.Π. των πανεπιστημίων, όπου εκεί τίθενται θέματα αποκλειστικής ή μη αποκλειστικής απασχόλησης κ.ο.κ.

Θα μπορούσε κάλλιστα να είναι αποκλειστικής απασχόλησης, όσοι ασκούν το ουσιαστικό εποπτικό έργο, επισημόνους κύρους, οι οποίοι θα έχουν πάρει άδεια άνευ αποδοχών από την άλλη τους θέση. Δεν μπορεί αυτό να είναι κώλυμα και πρόφαση για να καθυστερούν όλα αυτά τα πράγματα, τα οποία αδικαιολόγητα καθυστερούν για δυο χρόνια.

"Ερχομαι τώρα σε μια άλλη παρατήρηση που είναι γενικά για τις κρατικοποιήσεις, αλλά έχει σχέση με την ενεργειακή πολιτική. Τι θα κάνετε τέλος πάντων με την πολιτική σας

έναντι των διαφόρων πηγών ενέργειας;

Αυτό είναι θέμα και τιμολόγησης και επενδύσεων. Τη σχέση ηλεκτρισμού, φυσικού αερίου, πετρελαίου, σε σχέση με το ευρωπαϊκό γίγνεσθαι, σε σχέση με τα ευρωπαϊκά δίκτυα, πώς θα την αντιμετωπίσετε; Έχετε κάποια πολιτική;

Αυτά είναι πάρα πολύ σοβαρά θέματα και δεν μπορούμε να τα αντιμετωπίζουμε αποσπασματικά.

Τέλος, συνεχώς γίνεται αναφορά και στη ΔΕΠ, ότι η μετοχοποίηση έρχεται ως πανάκεια. Και έχουμε πάλι αυτό το γνωστό τρυκ που ανέφερε και ο επίτιμος Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας, αντί να αποκρατικοποιούμε ουσιαστικά, μέρος του κεφαλαίου, το αντλούμε από το ευρύ επενδυτικό κοινό, ενώ το κράτος εξακολουθεί να έχει τον έλεγχο και να λειτουργεί και ως μονοπώλιο. Έχει γραφτεί στον Τύπο επανειλημμένως ότι η ΔΕΠ πρόκειται να μετοχοποιηθεί εντός του 1997. Είναι αυτό εφικτό και με τις γενικότερες συνθήκες της οικονομίας και ενόψει μάλιστα της αύξησης του μετοχικού κεφαλαίου της Εθνικής Τράπεζας στο εγγύς μέλλον; Το 1997 τελειώνει σε τρεις μήνες. Πότε θα γίνουν όλα αυτά τα πράγματα; Διότι αυτό το θέμα έχει τεθεί και στα πλαίσια της εκτέλεσης του προϋπολογισμού, ότι δηλαδή το δημόσιο θα βρει έσοδα απ'αυτήν τη μετοχοποίηση. Το θεωρώ τελειώς ανέφικτο, για να γίνουν όλα αυτά με διαφάνεια και να προστατευθεί και το επενδυτικό κοινό σε τόσο σύντομο χρονικό διάστημα.

Περιμένω, λοιπόν, τις απαντήσεις της κυρίας Υπουργού σε ό,τι αφορά την αποδοχή ή όχι του αιτήματος, της θέσεως της Νέας Δημοκρατίας, να έχουμε καθαρή λύση και να έχουμε το μετοχικό κεφάλαιο των εταιρειών διανομής στο 51%, για να δούμε στην πράξη -αυτή είναι και η λυδία λίθος- αν πράγματι πιστεύετε στον ιδιωτικό τομέα και στην ελεύθερη αγορά. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Αγγουράκης έχει το λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΓΓΟΥΡΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, εμείς θεωρούμε ότι βασικός λόγος για τη συγκεκριμένη τροπολογία δεν είναι η επίσπευση της διαδικασίας του φυσικού αερίου. Υπάρχει φυσικά μια καθυστέρηση, ειπώθηκε και χθες και από την κυρία Υπουργό, αλλά είναι και μία πραγματικότητα. Θα έλεγα είναι απαράδεκτη αυτή η καθυστέρηση, ωστόσο με τη συγκεκριμένη τροπολογία δεν λύνουμε το πρόβλημα αυτό, ή τουλάχιστον δεν φαίνεται πώς αυτή η καθυστέρηση θα λυθεί με την εκχώρηση της άδειας διανομής του 49% στις ΕΠΑ σε ξένους επενδυτές.

Αυτό, όμως, που επιδιώκει η τροπολογία και το δήλωσε εξάλλου και η κυρία Υπουργός, ήταν η θέση στη διάθεση των ξένων μονοπωλίων και ενός σημαντικού τομέα του φυσικού αερίου. Αυτή ήταν η αιτιολόγηση της συγκεκριμένης τροπολογίας, η οποία φυσικά οδήγησε σε δύο, κατά τη γνώμη μας, πολύ σοβαρές συνέπειες που έχουν σχέση με την πολιτική του φυσικού αερίου, αλλά συνολικότερα με την ενεργειακή πολιτική στη χώρα μας.

Πρώτ' απ' όλα είναι απαίτηση των ξένων επενδυτών, φαίνεται, των μελλοντικών, η μη ύπαρξη πλέον ενιαίου τιμολογίου. Μ' αυτόν τον τρόπο παύει το φυσικό αέριο να είναι αγαθό κοινής ωφέλειας και ανοίγονται "λαμπρές" προοπτικές για Δ.Ε.Η., Ο.Τ.Ε. και άλλες πηγές ενέργειας.

Το δεύτερο, που έχει σχέση με τον περιβόητο ξένο επενδυτή, έχει να κάνει με το προτελευταίο άρθρο της συγκεκριμένης τροπολογίας. Εκεί προκειμένου να προσελκύσουμε τους ξένους για να κάνουν επενδύσεις στις Ε.Π.Α., δεσμευόμαστε με τη συγκεκριμένη τροπολογία να αφαιρέσουμε από εθνικά και κοινοτικούς πόρους, να αφαιρέσουμε τέτοια ποσά που έχουν πάει για τη Δ.Ε.Π.Α. και να τα μεταφέρουμε στις Ε.Π.Α.. Και απ' ό,τι κατάλαβα και από την επιτροπή και από την τοποθέτηση της κυρίας Υπουργού χθες, μιλάμε για ποσά τα οποία έχουν ήδη εγκριθεί, είναι σαφές αυτό, είναι εθνικά και κοινοτικοί πόροι και μάλιστα οι κοινοτικοί είναι του Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, το οποίο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, θυμίζω, απλώς υπάρχει για να αντισταθμίσει το πρόβλημα που έχει βεβαίως η ελληνική οικονομία και η κοινωνία με τα κριτήρια σύγκλισης. Δηλαδή, θα έλθουν οι ξένοι, θα πάρουν την ΕΠΑ και θα τους δώσουμε και από τα

ποσά του Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, για να κάνουν αυτήν την πράξη.

Πιστεύουμε ότι ακριβώς για να εξυπηρετηθεί -επιτρέψτε μου να πω- αυτή η ασυδοσία γι' αυτό αποδυναμώνεται τόσο πολύ και το Συμβούλιο Ενεργειακής Πολιτικής. Και με τις συγκεκριμένες ρυθμίσεις στη συγκεκριμένη τροπολογία αλλά και με ρυθμίσεις που έγιναν ήδη από πέρσι τελικά αυτό το Συμβούλιο Ενεργειακής Πολιτικής έχει έναν καθαρά διακοσμητικό ρόλο επιτρέψτε μου να πω τουλάχιστον όσον αφορά το φυσικό αέριο. Και ιδιαίτερα με την τροπολογία που εισάγεται σήμερα, στο πρώτο άρθρο της αποδυναμώνεται ακόμα περισσότερο αυτό το Σώμα. Είναι ρητή αναφορά ότι μέχρι τη συγκρότηση αυτού του Σώματος προχωρούν διάφορες διαδικασίες με βάση τις εγκρίσεις των αρμόδιων οργάνων. Και είναι ένα ερώτημα ποιο είναι αυτό το διάστημα, γιατί έτσι κ.λπ. Είναι φανερός νομίζω και ο λόγος για τον οποίο η Κυβέρνηση επιμένει στο να μην είναι αποκλειστικής απασχόλησης τα μέλη του Σώματος αυτού, δε νομίζω ότι έχει βάση το στοιχείο το οποίο αναφέρθηκε είτε άνεργοι θα είναι είτε συνταξιούχοι, για τον απλό λόγο ότι ακόμη δεν έχει προκηρυχθεί καν αυτό το Σώμα, άρα από πού αντλούμε αυτό το συμπέρασμα.

Φυσικά έχει πολύ μεγάλη σημασία η εκχώρηση της άδειας διανομής στις ΕΠΑ, στη συμμετοχή δηλαδή και ξένου επενδυτή μέχρι 49%. Θα ήθελα, δε, εδώ να επαναλάβω και κάτι που είπα και χθες. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι οι άδειες αυτές είναι από είκοσι πέντε μέχρι τριάντα πέντε χρόνια και δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι η αφαίρεση και η ανανέωση των αδειών αυτών μπορεί να γίνει με τη σύμφωνη γνώμη του κατόχου τους. Άρα δεν καταλαβαίνω γιατί πρέπει να φύγει η ρύθμιση που λέγει "για το δημόσιο συμφέρον". Τέλος θέλω να πω ότι εμείς δεν μπορούμε να δεχθούμε μία λογική πορεία γιατί η χώρα αυτή δεν είναι σε θέση να αναπτύξει την τεχνολογία διανομής του φυσικού αερίου, γι' αυτό με τους συγκεκριμένους όρους πρέπει να πάμε σε ξένους. Θα μπορούσαν να υπάρξουν μικτές επιχειρήσεις και υπάρχουν πολλοί τρόποι να λύσει κανείς το πρόβλημα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Αποστόλου έχει το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ: Το θέμα είναι ότι υπάρχει από πλευράς Κυβέρνησης μία καθυστέρηση στη σύσταση του ειδικού οργάνου του Σώματος Ενεργειακού Ελέγχου και Σχεδιασμού. Και για αυτήν την καθυστέρηση οπωσδήποτε ελέγχεται η Κυβέρνηση.

Ένας επιπλέον λόγος είναι ότι δείχνει πως δεν υπάρχει σχεδιασμός πάνω στα ενεργειακά θέματα της χώρας.

Αναφέρεται στην παράγραφο 3 ότι για τα καθήκοντα του Προέδρου και των μελών του σώματος δεν απαιτείται η άσκηση κατά πλήρη και αποκλειστική απασχόληση.

Για εμάς είναι αναγκαίον τουλάχιστον ο βασικός υπεύθυνος, ο Πρόεδρος να είναι πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης.

Επίσης ένα πρόβλημα υπάρχει με την καθιέρωση διαφορετικών τιμολογίων. Θεωρούμε ότι ειδικά στο χώρο των καταναλωτών θα πρέπει να υπάρξει ένα ενιαίο τιμολόγιο το οποίο μάλιστα μπορεί να έχει και κλιμακωτό χαρακτήρα όπως συμβαίνει και με άλλες επιχειρήσεις κοινής ωφέλειας.

Ακόμα είμαστε αντίθετοι με το χρονικό διάστημα των τεσσάρων μηνών που απαιτείται για την έκδοση του προεδρικού διατάγματος με βάση το νόμο του 1995. Ήδη έχει περάσει τόσο χρόνος και δεν νομίζουμε πως χρειάζεται και άλλη καθυστέρηση, γιατί μέσα σε αυτούς τους τέσσερις μήνες είναι δυνατόν να συμβούν και να γίνουν συμβάσεις πάρα πολύ σοβαρές για το ενεργειακό μέλλον της χώρας.

Επίσης διαφωνούμε ριζικά με την επιχειρούμενη κατάργηση του νόμου 2190 τον οποίον μόλις χθες ψηφίσαμε.

Γι' αυτούς τους λόγους αλλά και για τους λόγους που αναπτύξαμε στην πρωτολογία, είμαστε ριζικά αντίθετοι με το ένατο άρθρο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Καρακώστας έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, και στη χθεσινή τοποθέτησή μας είπαμε ότι αυτή η σύμβαση είναι διάτρητη ολοκληρωτικά για εμάς και δεν δεχόμαστε τις τροποποιήσεις

που επιφέρει το νομοσχέδιο στο 9ο άρθρο.

Χθες μάλιστα επιτακτικά -κάτι που παρεξήγησε η κυρία Υπουργός- ζήτησα να απαλειφθεί η παράγραφος 20 του συζητούμενου άρθρου, γιατί χωρίς ακόμα να στεγνώσει το μελάνι της υπογραφής μας για την επέκταση του ν. 2190, ήρθε παραδόξως στο νόμο αυτό μία εξαίρεση. Θα αρχίσουμε δηλαδή από την πρώτη ημέρα εφαρμογής του νόμου εξαίρεσεις; Και αν μας έρθει κάποιο άλλο νομοσχέδιο αύριο πάλι θα έχει εξαίρεσεις με τις δικαιολογίες που ακούστηκαν από τον εισηγητή της Πλειοψηφίας.

Δεν καταλαβαίνω τώρα. Εμπαιζουμε τον ελληνικό λαό, εμπαιζουμε τους ίδιους τους εαυτούς μας; Διότι όλοι μας το ψηφίσαμε. Και έρχεσθε σήμερα, μετά από αυτά που ακούσαμε από όλους τους συναδέλφους, πάλι να εισηγησθε να μείνει αυτή η διάταξη; Ίσως να έχετε στο μυαλό σας, κυρία Υπουργέ, να επιφέρετε την τροποποίηση και πρέπει να την επιφέρετε. Φυσικά εμείς καταψηφίζουμε το άρθρο αυτό, εκτός και αν φέρετε την τροποποίηση στο συγκεκριμένο σημείο, οπότε και θα συμφωνήσουμε. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Η κ. Μπακογιάννη έχει το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Κύριε Πρόεδρε, δεν θέλω να επαναλάβω αυτά, τα οποία είπα και χθες. Θέλω, όμως, να σημειώσω ορισμένα σημεία, για τα οποία θα επιθυμούσα μία απάντηση από την κυρία Υπουργό.

Κατ' αρχήν, αυτό καθ' εαυτό το άρθρο αποτελεί ουσιαστικά ένα ολόκληρο νομοσχέδιο το οποίο ανατρέπει, το είπα και χθες, ουσιαστικά το νόμο που ψηφίσατε πριν από δυο χρόνια.

Ξεκινώ από την αρχή. Το Σώμα Ενεργειακού Ελέγχου και Σχεδιασμού άργησε πάρα πολύ να συσταθεί. Το προέβλεπε ο νόμος του κ. Πεπονίδη εδώ και δυο χρόνια. Θα έπρεπε να είχε ήδη ιδρυθεί. Δυο χρόνια δεν έγινε τίποτα. Ούτε το προεδρικό διάταγμα εξεδόθη ούτε τίποτα.

Η άποψη της Νέας Δημοκρατίας είναι ότι το Σώμα αυτό δεν προχώρησε, διότι ουσιαστικά θέλατε πλήρως ανεξέλεγκτη την κρατική Δ.Ε.Η.

Αν υπήρχε ένα τέτοιο Σώμα, θα υπήρχε παρέμβαση στον τρόπο, με τον οποίο ασκείται η ενεργειακή πολιτική στη χώρα. Αυτός ήταν ο λόγος που δεν δημιουργήθηκε. Και έρχεσθε δύο χρόνια μετά να προβλέψετε π.χ. ότι θα πάψουν να είναι αποκλειστικής απασχόλησης ο πρόεδρος και το διοικητικό συμβούλιο αυτού του Σώματος.

Άκουσα με προσοχή το επιχείρημα της κυρίας Υπουργού, σύμφωνα με το οποίο για τις θέσεις αυτές μπορούμε να βρούμε ή συνταξιούχους ή και άπειρους. Αυτό το εξετάσαμε κι εμείς και πρέπει να σας πω ότι δεν έχουμε την ίδια άποψη. Μάλιστα, με την ευκαιρία αυτή, θα επισημάνω ότι σ' αυτήν την κυβέρνηση συχνά ψηφίζει ο ένας Υπουργός αντίθετες διατάξεις από τον άλλο. Ο κ. Αρσένης για τους καθηγητές των Α.Ε.Ι. λέγει ότι πρέπει να είναι πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης. Βλέπετε λοιπόν ότι υπάρχει εδώ μια αντίφαση.

Για μας λοιπόν το θέμα είναι μείζον. Και αυτοί που θα ασχοληθούν με την ενεργειακή πολιτική της χώρας, θα πρέπει να ασχοληθούν πραγματικά με πλήρη απασχόληση. Αυτή όμως η καθυστέρηση σας οδηγεί και σε κάτι άλλο: Στην παράγραφο 1 λέτε ότι μέχρι τη συγκρότηση του Σώματος, όπου πιθανόν να προβλέπεται η γνώμη του για την έκδοση κανονιστικών ή ατομικών διοικητικών πράξεων, αυτές εκδίδονται από το αρμόδιο όργανο, δηλαδή από εσάς, χωρίς να απαιτείται η γνώμη αυτή.

Άρα, και για τις άδειες που θέλετε τώρα να δώσετε με την προκήρυξη του διαγωνισμού, και για τις οποίες θέλετε τη σύμφωνη γνώμη αυτού του Σώματος, δεν θα την έχετε. Και κακώς δεν θα την έχετε, διότι είναι πολύ μεγάλη ευθύνη για έναν Υπουργό να αποφασίζει μόνος του για το πού θα δοθούν οι άδειες και για το ποιες θα είναι οι προδιαγραφές για έναν τόσο σπουδαίο διαγωνισμό.

Κύριοι συνάδελφοι, επειδή άκουσα με προσοχή αυτά που είπε και ο εισηγητής του Δ.Η.Κ.Κ., θέλω να επανέλθω στην άποψη της Νέας Δημοκρατίας και να την πω και πάλι ξεκάθαρα.

Εάν η Ελλάδα θέλει να πετύχει σήμερα αυτός ο διαγωνισμός και να γίνει μια πολύ μεγάλη επένδυση, δεν μπορεί να το κάνει με ημίμετρα. Δεν μπορείτε να ακολουθήσετε δύο πολιτικές ταυτόχρονα. Είθετε υποχρεωμένοι να προχωρήσετε σε ένα διαγωνισμό που να δίνει τέτοια κίνητρα στον ιδιωτικό τομέα, ώστε να επενδύσει με αποτελεσματικό τρόπο. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Είναι βέβαιο ότι η κυρία Υπουργός θα προσπαθήσει να δώσει περισσότερες επιδοτήσεις σε κάποιες εταιρίες από κάποιες άλλες προκειμένου να κρατήσει μία τιμολογιακή πολιτική. Είναι όμως επίσης βέβαιο, ότι με το ν. 2190 σε ισχύ και για ιδιωτικές επιχειρήσεις, δεν θα πετύχουμε αυτό που θέλουμε παρ' όλο που ανηλαμβάνομαι την ευαισθησία σας, διότι η επέκταση του νόμου αυτού ήταν και η πρόταση της Νέας Δημοκρατίας. Δεν θα έρθει κανείς. Και αυτό σημαίνει ότι πέρα από την καθυστέρηση που είχαμε μέχρι τώρα, θα προστεθεί και η αδυναμία στο να γίνει ένας σωστός διαγωνισμός. Άρα, πιστεύουμε ότι η πρόταση της Νέας Δημοκρατίας -και θέλω να την εξετάσετε, κυρία Υπουργέ- είναι προς τη μόνη σωστή κατεύθυνση.

Δώστε το 51% στον ιδιωτικό τομέα, κρατήστε 49% για το δημόσιο, προχωρήστε σε μια ιδιωτικοποίηση η οποία θα έχει αποτέλεσμα. Γλυτώστε από το πρόβλημα το οποίο σας παρουσιάζεται με τον 2190 και κάντε μια πολιτική σωστή.

Και εξαιρέστε αυτήν την ασαφή ιστορία περί δημοσίου συμφέροντος. Εξαιρέστε την γιατί θα σας δημιουργήσει πρόβλημα. Η Νέα Δημοκρατία δεν έρχεται αυτήν τη στιγμή να κάνει δομική αντιπολίτευση, το είπαμε και πριν. Ερχόμαστε να κάνουμε εποικοδομητική αντιπολίτευση. Σε τελική ανάλυση, το αποτέλεσμα, εάν αποτύχει αυτός ο διαγωνισμός και αν δεν γίνει αυτή η επένδυση, θα είναι αποτέλεσμα αρνητικό για το σύνολο του ελληνικού λαού και για τον καταναλωτή και για την επένδυση του φυσικού αερίου. Βγάλτε τα περί δημοσίου συμφέροντος. Δεν έχετε καλή εμπειρία, εν πάση περιπτώσει. Η εμπειρία την οποία έχουν οι επενδυτές με την Ελλάδα και την Ελληνική Κυβέρνηση είναι αρνητική. Δεν χρειάζεται να τους το ξαναθυμίσουμε μ' αυτήν τη ρήτρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Κύριοι συνάδελφοι, έχω τη τιμή να ανακοινώσω στο Τμήμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας "ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ", σαράντα εννέα μαθητές και δύο δάσκαλοι συνοδοί από το 12ο Δημοτικό Σχολείο Χαλανδρίου, Β' Αθήνας.

(Χειροκροτήματα)

Ο κ. Σαλαγκούδης έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΛΑΓΚΟΥΔΗΣ: Κυρίες Πρόεδρε, θα ήθελα πρώτα πρώτα να αναφερθώ στον τρόπο που νομοθετούμε. Είναι γεγονός ότι σε μια σύμβαση έρχεται ένα άλλο ουσιαστικά νομοσχέδιο. Αποπροσανατολίζει τελείως τη συζήτηση, είναι δύο διαφορετικά πράγματα, ενσωματώνονται σε ένα και τα κόμματα ακόμη δεν μπορούν να πάρουν θέση. Και εμείς οι Βουλευτές, στο ένα θέλουμε να συμφωνήσουμε, στο άλλο διαφωνούμε, τελικά δεν μπορούμε να πάρουμε την απόφαση εκείνη που πρέπει και να νομοθετήσουμε όπως πρέπει. Το δεύτερο πράγμα είναι ο τρόπος που φέρνει τα νομοσχεδιά της η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Θα θυμίσω δυο μονάχα πρόσφατες περιπτώσεις. Έφερε τον 2414 για τον εκσυγχρονισμό των ΔΕΚΟ και δεν τήρησε καμία από τις διαδικασίες που αναφερόταν εκεί. Έφερε τροπολογία όταν έληξαν πλέον όλες οι προθεσμίες και δεν είχαν γίνει προς αυτήν την κατεύθυνση παρά ελάχιστα πράγματα και έδωσε παράταση σ' αυτόν τον νόμο, στις προθεσμίες τις καταληκτικές που είχε, άλλα δυο χρόνια.

Περίπου το ίδιο κάνει και σήμερα με τον 2364. Ουσιαστικά είναι αλλαγή της φιλοσοφίας του νόμου. Γιατί εκείνο που είναι πολύ σημαντικό στον 2364 ήταν ακριβώς αυτό το Σώμα Ενεργειακού Ελέγχου. Και στο Σώμα αυτό Ενεργειακού Ελέγχου εκείνο που ήταν επίσης σημαντικό ήταν ότι οι συμμετέχοντες και τα μέλη αυτού του Σώματος ήταν αποκλειστικής και μόνης κύριας απασχόλησης. Γιατί είναι γεγονός ότι αυτό το Σώμα είναι απαραίτητο για την πατρίδα

μας, είναι απαραίτητο για το σχεδιασμό, για τον έλεγχο, αλλά και για τη χάραξη της ενεργειακής πολιτικής. Και δυστυχώς σήμερα είναι γεγονός ότι η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν έχει ενεργειακή πολιτική σε κανέναν από τους τομείς. Η ΔΕΗ δεν έχει πρόγραμμα. Αποσπασματικά εφαρμόζει το δεκαετές πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας του 1991, που δεν το πιστεύει και εκείνο δεν το εφαρμόζει, αλλά αποσπασματικά, όπως είπαμε, ορισμένες φορές.

Για τη ΔΕΠ. Μιλάμε για τον οικονομικό σύμβουλο, για τη μετοχοποίηση της ΔΕΠ, αλλά ουσιαστικά και εκεί χωρίς μπουσούλα λειτουργούν. Δεν ξέρω αν τελικώς θα κάνουν και κάποιο νομοσχέδιο και θα το αναθέσουν στη ΔΕΠ να το καταρτίσει. Όπως συμβαίνει το εξής παράδοξο. Μιλάμε για την απελευθέρωση της αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας και έχουμε αναθέσει στην ίδια τη ΔΕΗ, που εκ των πραγμάτων πρέπει να είναι αντίθετη με την απελευθέρωση, να συντάξει το νομοσχέδιο για την απελευθέρωση της αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας. Αν είναι δυνατό αυτό να το πούμε ενεργειακή πολιτική της Κυβέρνησης.

Παράλληλα, αν δούμε για τη ΔΕΠΑ τις καθυστερήσεις, τις συνεχείς αναθεωρήσεις όλων των αναθέσεων που κάνει και τη τρομακτική πραγματικά καθυστέρηση που έχει γίνει μέχρι σήμερα σε όλες τις κατασκευές της, θα δούμε ότι πράγματι δεν υπάρχει ενεργειακή πολιτική και στο φυσικό αέριο και τότε έρχεται σε πολύ μεγάλη ανάγκη η άμεση εφαρμογή αυτού ακριβώς που είχε προβλέψει ο ν. 2364 του Ενεργειακού Σώματος. Και εδώ θέλω να πω ότι δεν εννοούμε εμείς τουλάχιστον στη Νέα Δημοκρατία ένα τέτοιο Ενεργειακό Σώμα που να διοριστεί με ανθρώπους με part time απασχόληση, που ουσιαστικά δεν θα κάνουν τίποτε παρά να συνηθίζονται εκεί για να επικυρώνουν τις αποφάσεις του Υπουργού.

Συμβουλευτικό όργανο με πολύ λίγες αρμοδιότητες θα μπορούσε να είναι ένα τέτοιο όργανο με part time απασχόληση. Πιστεύουμε ότι δεν θα πρέπει σε καμία περίπτωση να προχωρήσουμε σε αυτό, αλλά να επανέλθει όπως ήταν ο 2364 και τα μέλη του Ενεργειακού Σώματος να είναι πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης.

Έρχομαι τώρα και στις υπόλοιπες ρυθμίσεις. Ευτυχώς που έγινε καθυστέρηση χάρη στην επιμονή της Νέας Δημοκρατίας στο προηγούμενο νομοσχέδιο, που προσπάθησε να έλθουν οι τροπολογίες αυτές του 2364 και δόθηκε η ευκαιρία να κάνει αρκετές βελτιώσεις η Υπουργός. Δυστυχώς, όμως, και αυτές οι διορθώσεις που έκανε πάσχουν. Και είναι γεγονός ότι το νομοσχέδιο πάσχει. Πρώτα-πρώτα πάσχει σε εκείνο το σημείο που και η κ. Μπακογιάννη προηγουμένως τόνισε.

Εγώ θα πρότεινα ή να απαλείψετε το ότι "για λόγους δημοσίου συμφέροντος θα υπάρχει δυνατότητα να αλλάξει η σύμβαση ή η άδεια", ή να προστεθεί ότι σε κάθε περίπτωση το περιεχόμενο τροποποιήσεων της άδειας δεν θα μπορεί να έχει βλαπτικές συνέπειες για τις ΕΠΑ, έτσι ώστε να κατοχυρωθούν οι ιδιώτες που θα έλθουν να επενδύσουν τα λεφτά τους ότι δεν θα βλαπτούν κάποιες στιγμές σημαντικά για λόγους δημοσίου συμφέροντος με παρέμβαση της Κυβέρνησης.

Παράλληλα, όμως, θα ήθελα να επισημάνω και άλλες ατέλειες -όσες προλαβαίνω να πω- που έχει το νομοσχέδιο. Μιλάει για 10% απόσβεση από τις επενδύσεις τις οποίες κάνει. Δεν το ξεκαθαρίζει. Εάν το ποσοστό του επενδυτή είναι 49%, τότε ουσιαστικά από τις δαπάνες που αποκλειστικά ο επενδυτής πραγματοποιεί, αφαιρείται μόνο και εκπίπτει το 4,9%. Επίσης, δεν είναι προσεγγμένο το νομοσχέδιο, γιατί δεν μας καθορίζει και τον τρόπο με τον οποίο οι επιδοτήσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα μπορούν να δίδονται πραγματικά στους επενδυτές.

Έχει πολλές ασάφειες, που θα δημιουργήσουν μεγάλα προβλήματα στη συνέχεια. Ίσως, όμως, να έρχεται κάθε τόσο η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και με τροπολογίες να διορθώνει τους νόμους που με τόση προχειρότητα κάνουν οι Υπουργοί της.

Σε κάθε περίπτωση, εάν θέλουμε πραγματικά να έχουμε φυσικό αέριο, θα πρέπει να εξυγιάνουμε όσο το δυνατόν πιο

γρήγορα τη ΔΕΠΑ, η οποία έχει υπερχρεωθεί με όλες αυτές τις καθυστερήσεις. Θα δημιουργήσει μεγάλα προβλήματα και κινδυνεύουμε ένα φτηνό καύσιμο, με σεβασμό στο περιβάλλον, όπως είναι το φυσικό αέριο, που το περιμέναμε με λαχτάρα να έλθει, να δώσει μία ώθηση στην οικονομία και στην ανάπτυξη, με την υπερχρέωση της ΔΕΠΑ και με όλες αυτές τις καθυστερήσεις, να το κάνουμε ένα ακριβό καύσιμο. Και ακριβό καύσιμα έχουμε πολλά. Θέλαμε ένα φτηνό καύσιμο.

Επομένως ας φροντίσουμε, ώστε το 51% να δοθεί στους ιδιώτες επενδυτές, ούτως ώστε και τα κεφάλαια που θα εισπράξει να είναι μεγαλύτερα για να μπορέσει ευκολότερα η ΔΕΠΑ να εξυγιανθεί, αλλά και με την άνηση αυτών των εταιρειών να υπάρχει κίνητρο για περαιτέρω, προς όλη την ελληνική ύπαιθρο, εξάπλωση των δικτύων του φυσικού αερίου.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Κύριοι συνάδελφοι, πριν δώσω το λόγο στον επίτιμο Πρόεδρο της Νέας Δημοκρατίας, τον κ. Μητσοτάκη, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Τμήμα ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν από τα θεωρεία δημοσίων υπαλλήλων, αφού προηγουμένως ξαναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας "ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ", σπουδαστές και συνοδοί από το Εθνικό Ίδρυμα Κωφών και της Ελληνικής Ομοσπονδίας Αθλητισμού Κωφών.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες)

Κύριε Πρόεδρε, έχετε το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Ειλικρινώς απορώ για την επιμονή της Κυβέρνησης να κρατήσει το 51% σε αυτήν την περίπτωση. Ξέρω ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δουλεύει με δόγματα και έχει αγκυλώσεις, από τις οποίες και οι εκσυγχρονιστές δυσκολεύονται να απαλλαγούν.

Θα ήθελα, όμως, μία ειλικρινή απάντηση από την κυρία Υπουργό. Το 51% γιατί είναι χειρότερο από το 49% από την ώρα που το μάναντζμεντ το δίνει στον ιδιώτη; Η διαφορά ενός ποσοστού μιας μονάδος έχει αξία όταν δημιουργεί πλειοψηφία που μπορεί να διοικεί την επιχείρηση. Αυτό το καταλαβαίνω. Και να δώσεις μάχη και να πείσεις για 1%. Όταν, όμως, δίνεις στο μάναντζμεντ, υποτίθεται ότι ειλικρινώς το δίνεις στον ξένο, ο οποίος είναι ικανός να βάλει μπροστά αυτήν την επένδυση. Το 2% που είναι η διαφορά ή το 1%, θα πρέπει να έχει αξία μόνο για ενδεχόμενα κέρδη.

Προσδοκά η Κυβέρνηση ότι θα σώσει την οικονομία της Ελλάδος από τα "κέρδη" τα οποία θα αντιστοιχούν στα 2% της επένδυσης; Δεν έχει λογική, κύριε Πρόεδρε.

Η ανάγκη να προσελκύσουμε ξένους σοβαρούς επενδυτές, είναι πάρα πολύ μεγάλη. Έχουμε ανικίνητρα πολλά τον τελευταίο καιρό. Δεν έχει την καλύτερη φήμη η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. "Πολλού γε και δει." Πολιτική σταθερότητα επικαλείται. Και όντως υπάρχει πολιτική σταθερότητα. Όμως, δυστυχώς, δεν υπάρχει σταθερότητα στην πολιτική της. Δεν έχει κατορθώσει να δημιουργήσει αξιοπιστία.

Και οι επενδύσεις αυτές, για τις οποίες μιλάμε, είναι πολύ μεγάλες, είναι πολύ σοβαρές. Είναι το ένα σημείο στο οποίο η Νέα Δημοκρατία -το είπαν ήδη άλλοι συνάδελφοι πριν από εμένα- επιμένει.

Όπως επίσης επιμένουμε και στην απάλειψη του όρου περί δημοσίου συμφέροντος. Ο όρος είναι τερατώδης, κυρία Υπουργέ. Δεν μπορεί να σταθεί διεθνώς. Δεν μπορείτε να κάνετε μία σύμβαση με ένα σοβαρό επενδυτή και να του λέτε ότι, όταν εγώ κρίνω ότι το δημόσιο συμφέρον, το δικό μου, μου το επιβάλλει, καταργώ τη σύμβαση. Δεν γίνεται. Δεν αντέχει πουθενά. Πρέπει οπωσδήποτε να τον αλλάξετε.

Τέλος, όσον αφορά το όργανο, κύριε Πρόεδρε και εγώ δεν πείθομαι ότι δεν είναι εκ του πονηρού η καθυστέρηση.

Η ΔΕΗ επιθυμεί να μένει ανεξέλεγκτη. Δεν θέλει ένα άλλο όργανο.

Ο κ. Πεπονής έχει αναμφισβήτητη πολύ περισσότερη συνέπεια. Σε πολλά είναι ακραίος και κάνει λάθη και διαφωνούμε. Είναι άποψή μας. Όμως, είναι, εν πάση περιπτώσει, συνεπής. Ήθελε να φτιάξει ένα όργανο, το οποίο να μπορεί να ελέγχει τη ΔΕΗ. Και το όργανο αυτό πώς

έπρεπε να επανδρωθεί;

Μας λέει η κυρία Υπουργός ότι θα βρούμε ή άπειρους, αδοκίμαστους ή συνταξιούχους. Πρώτα απ'όλα και οι συνταξιούχοι εμένα δεν μου πάνε άσχημα, κυρία Υπουργός, αλλά προπαντός οι αδοκίμαστοι, οι καινούριοι. Νέοι Έλληνες επιστήμονες από το εξωτερικό μπορούν να έρθουν, να φτιάξουν κάτι καινούριο.

Εδώ στην Ελλάδα των διαπλεκομένων, κινούμεθα μέσα σε ορισμένο κύκλο προσώπων, οι οποίοι εναλλάσσονται. Καντρίλιες παίζουν ανάμεσα στις θέσεις. Και βέβαια, αυτοί οι άνθρωποι δεν μπορεί να πάνε κατά πλήρη και αποκλειστική απασχόληση, γιατί έχουν και πολλά άλλα πράγματα που τους απασχολούν.

Εγώ προσωπικά θα έλεγα, εάν η κυρία Υπουργός πράγματι και η Κυβέρνηση, ο κ. Σημίτης πιστεύει ότι είναι τόσο δύσκολο να βρει τέτοιους ανθρώπους, τουλάχιστον ας μην το καταργήσει γενικώς. Αφήστε το δυνητικά, ότι θα είναι κατά πλήρη απασχόληση ή σε εξαιρετικές περιπτώσεις, μπορεί να μην είναι κατά πλήρη απασχόληση. Βάλτε το τουλάχιστον δυνητικό, κατά κάποιον τρόπο και δώστε την αίσθηση ότι πάντως θα αναζητήσετε ένα συμβούλιο το οποίο θα μπορεί να ελέγξει την ενεργειακή πολιτική, η οποία συνδέεται στην Ελλάδα με τα μεγαλύτερα συμφέροντα και με τα μεγαλύτερα σκάνδαλα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο συνάδελφος κ. Σπυρόπουλος έχει το λόγο.

ΡΟΒΕΡΤΟΣ ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, σε σχέση με το συζητούμενο άρθρο θα σταθώ στο τμήμα που αφορά την εξαίρεση ή μη από το ν.2190. Και αφού η Υπουργός μας έδωσε τη δυνατότητα να τοποθετηθούμε ελεύθερα, θα τοποθετηθώ ελεύθερα. Βέβαια, θέλω να διευκρινίσω εισαγωγικά ότι θα ψηφίσω και θα σεβαστώ την τελική εισήγηση της κυρίας Υπουργού. Θέλω, όμως, να διατυπώσω την άποψή μου.

Θεωρώ ότι με την ευθύνη και της Νέας Δημοκρατίας και ιδιαίτερα του κοινοβουλευτικού της εκπροσώπου, κατά τη συζήτηση του βασικού νομοσχεδίου για τον ν.2190, διαπράχθηκαν αρκετές υπερβολές. Ψήφισα αγογγύστως και σε ένα κλίμα απόλυτης συναίνεσης αρκετά σημεία, που εκτιμώ ότι πάρα πολύ σύντομα, σαν Εθνικό Κοινοβούλιο, θα κληθούμε ίσως να αναθεωρήσουμε. Και εξηγούμαι γι' αυτό: Πιστεύω ότι η δογματική διεύρυνση του 2190 -έναν νόμος σταθμός, που πηγάει, αν θέλετε, από την πολιτική ποιότητα και το ήθος του βασικού του εισηγητή, του κ. Πεπονή- δεν είναι τίποτε άλλο παρά μία κοινή ομολογία, ότι το πολιτικό μας σύστημα δεν μπορεί να είναι παρά πελαταικό. Είναι μία ομολογία, δηλαδή, ότι αδυνατούμε εμείς οι ίδιοι, που αποτελούμε το σύστημα, μόνοι μας να μην είμαστε πελαταικό σύστημα.

Δεν είναι δυνατόν να εγκαθιδρύσουμε μέσα σε ένα καθεστώς αδήριτου ανταγωνισμού εταιρείες του δημόσιου τομέα που εκ των πραγμάτων θα ανταγωνιστούν με όρους που δεν επιλέγουν οι ίδιες οι εταιρείες, αλλά η ίδια η αγορά και θα έχουν άλλο σύστημα προσλήψεων, άλλο σύστημα χρηματοδοτήσεων κλπ.

Αλλά ας σταθούμε στο σύστημα προσλήψεων, για να γίνω πιο σαφής. Δεν μπορεί να επιβιώσει η ΚΟΣΜΟΤΕ, αν δεν έχει ανταγωνιστικό σύστημα προσλήψεων σε σχέση με την TELESTET και την PANAPHON, εκτός αν ομολογήσουμε ότι θα πρέπει σαν δημόσιο να απεγκλωβιστούμε εντελώς από τη θεσμική μας παρέμβαση μέσα σε όρους ανταγωνισμού, σε υπηρεσίες που παραδοσιακά ήταν στο δημόσιο τομέα και τώρα εκχωρούνται στους ιδιώτες. Εν πάση περιπτώσει, όμως, προς χάρην του δημόσιου συμφέροντος και όχι μόνο, επιβάλλεται η παρουσία επιχειρήσεων, είτε έχει το 49% το δημόσιο είτε έχει το 51% κλπ.

Πιστεύω ότι δεν πρέπει να υποχωρήσετε, κύρια Υπουργέ. Πρέπει να επιμένετε στην αρχική σας θέση. Σέβομαι απόλυτα απόψεις συναδέλφων και του κόμματός μου και άλλων κομμάτων, που επιχειρούν να στηρίξουν τη διαφάνεια. Και είναι αγνή η πρόθεση, ειλικρινής κλπ. Ωστόσο τους καλώ να σκεφτούμε -και πρέπει να σκεφτούμε εγκαίρως- ότι ενδεχόμενα σε κάποια σημεία τον απεγκλωβισμό μας από το πελαταικό σύστημα πρέπει να τον πάρουμε εμείς πάνω μας

και να μη φορτώσουμε αυτήν τη δομική αδυναμία του πολιτικού μας συστήματος σε μία σειρά επιχειρήσεις, που τις θεσμοθετούμε εμείς, για να υπάρξουν στο δημόσιο τομέα. Εδώ πρέπει να πάρουμε καθαρές θέσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο συνάδελφος κ. Πεπονής έχει το λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΠΕΠΟΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, το έργο του φυσικού αερίου, αυτό το οποίο ο Πρόεδρος κ. Μητσοτάκης είχε αποκαλέσει ως ένα από τα μεγαλύτερα έργα των τελευταίων ετών, εξελίχθηκε και εξελίσσεται τελείως διαφορετικά από το έργο το οποίο εμείς σχεδιάσαμε, το συμφωνήσαμε με την πρώην Σοβιετική Ένωση και το ξεκινήσαμε.

Εμείς είχαμε υπόψη μας να ολοκληρώσει η ΔΕΠΑ -την οποία ιδρύσαμε το 1988- το έργο, περιλαμβανομένων και των δικτύων διανομής για τα οποία σήμερα συζητάμε και κατόπιν να κληθεί και η Τοπική Αυτοδιοίκηση, για να συμμετάσχει στα τοπικά δίκτυα διανομής.

Εκείνοι οι οποίοι επροχώρησαν, αγαπητή συνάδελφε κυρία Μπακογιάννη, σε πρόωγη πρόσκληση δημόσιου τομέα, δηλαδή της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, να αναλάβουν το δίκτυο, δεν ήμασταν εμείς, αλλά ήταν η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Δεν θέλω να επεκταθώ περισσότερο, διότι ο Υπουργός ο οποίος πήρε αυτήν την άκαιρη και αμελέτητη απόφαση, δυστυχώς δεν είναι συνάδελφός μας, δεν είναι παρών για να υπερασπιστεί την άποψή του.

Εμείς ουδέποτε είχαμε σκεφθεί ότι προτού ολοκληρωθεί το έργο, θα παραδοθεί σε οργανισμούς οι οποίοι δεν είχαν ούτε το κατάλληλο ανθρώπινο δυναμικό, ούτε τον εξοπλισμό ούτε την εμπειρία για να προχωρήσουν στα δίκτυα διανομής.

Εσείς πήρατε αυτήν την πρωτοβουλία. Και όταν λέω εσείς, δεν εννοώ βεβαίως την κ. Μπακογιάννη, εννοώ την κυβέρνηση στην οποία, νομίζω, κι εκείνη μετείχε.

Ήταν λάθος καίριο, το οποίο οδήγησε σε καθυστέρηση του έργου. Εμείς, όταν κάναμε τη ΔΕΠΑ, καλέσαμε έμπειρους συμβούλους, Δανικές εταιρείες, την "BRITISH GAS" και άλλες, τις οποίες δεν θυμάμαι τώρα, και βεβαίως είχαμε πλήρη επίγνωση ότι η ΔΕΠΑ είχε ανάγκη αυτούς τους συμβούλους.

Θα αναφερθώ τώρα στη σημερινή πολιτική και θα παρακαλούσα να με προσέξει η κυρία Υπουργός, παρόλο που σε εσωκομματική διαδικασία είχα εκθέσει μερικές από τις σκέψεις που θα εκθέσω και τώρα. Είναι λάθος και είναι αδικαιολόγητο, κυρία Υπουργέ, η ΔΕΠΑ, δηλαδή ο δημόσιος οργανισμός μεταφοράς του φυσικού αερίου, επί των ημερών του οποίου ολοκληρώθηκαν οι κεντρικοί αγωγοί, να παραδίνεται με μια προκήρυξη σε ιδιωτική επιχείρηση, με πρόβλεψη να ενσωματώνεται το προσωπικό της ΔΕΠΑ στην οιαδήποτε ιδιωτική και προφανώς ξένη επιχείρηση.

Η ΔΕΠΑ δεν είναι τόσο ανεπαρκής, διότι επί των ημερών της ολοκληρώθηκε ο αγωγός. Η ΔΕΠΑ ήδη έχει τροφοδοτήσει τη ΔΕΗ στο Κερασί, τη Βιομηχανία Ζάχαρης στη Λάρισα, την ΕΚΟ και την AMSTEL στη Θεσσαλονίκη, τη VITROVIT στη Θεσσαλονίκη, τη Βιομηχανία Χαίτογλου στη Θεσσαλονίκη, τη Βιομηχανία Χαλυβουργική στη Θεσσαλονίκη και τα Βαφεία Φινιριστήρια στη Θεσσαλονίκη. Είτε έχει ήδη δώσει τις παροχές ή είναι θέμα λίγων ημερών.

Διαφωνώ, λοιπόν, ριζικά. Αλλά, εν πάση περιπτώσει, συμφωνώ με τη Νέα Δημοκρατία, με τον αξιότιμο Πρόεδρο κ. Μητσοτάκη, ότι πρέπει η Κυβέρνηση να αποφασίσει. Ή θα είναι δημόσια η Επιχείρηση Φυσικού Αερίου, ή δηλαδή την αντιλαμβανόμαστε ως επιχείρηση κοινής ωφελείας, ως επιχείρηση η οποία εμπλουτίζει το ενεργειακό μας ισοζύγιο, ως επιχείρηση η οποία αποβλέπει με τη λειτουργία της στην εξυγίανση της ατμόσφαιρας, δηλαδή στην καταπολέμηση της ατμοσφαιρικής ρύπανσης, ή θα τη δούμε ως μια επιχείρηση, την οποία θα παραδώσουμε στους ιδιώτες.

Κατά συνέπεια, εγώ δεν είμαι σύμφωνος με αυτήν τη γραμμή, διότι ωφείλω, εφόσον δεν έχω πειστεί, να είμαι συνεπής με τη γραμμή, στη χάραξη της οποίας είχα συμμετάσχει ως αρμόδιος Υπουργός.

"Ερχομαι τώρα σ' αυτές τις διατάξεις. Εφόσον παίρνουμε ως

δεδομένη την εξέλιξη που πήρε το έργο του φυσικού αερίου, πρώτον, νομίζω ότι πρέπει να καταστεί σαφέστερη η διάταξη του τελευταίου εδαφίου της παραγράφου 7, διότι έτσι όπως είναι τώρα διατυπωμένη, θα δημιουργήσει σοβαρά νομικά προβλήματα.

Δεύτερον, διαφωνώ ριζικά με τη ρύθμιση της παραγράφου 19. Τι σημαίνει η πρόταση: "Στις ΔΕΠΑ που θα συσταθούν, σύμφωνα με τις παραγράφους 7 και 8 δύνανται να καταβάλλονται επιχορηγήσεις του δημοσίου και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μέσω του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων"; Σημαίνει ότι βάζουμε έναν ιδιώτη, που μετέχει κατά 49% και, από κει και πέρα, οιοσδήποτε επιχορηγήσεις μπορούν να δοθούν για να χρηματοδοτήσουν το έργο και αυτός ο ιδιώτης ως μέτοχος κατά 49% να έχει τις όποιες ωφέλειες μπορεί να έχει.

Εάν εννοείτε την υπαγωγή των ΕΠΑ στις κείμενες διατάξεις για επιδοτήσεις ή σε όσες διατάξεις ισχύουν σήμερα, για να ενισχύσουμε τις ιδιωτικές επενδύσεις, να γίνει μια ρητή αναφορά σε ποιες διατάξεις υπάγεται τις ΕΠΑ. Να μην υπάρχει, όμως, αυτή η αοριστία, ότι με τις υπουργικές αποφάσεις οιοσδήποτε Υπουργός -διότι οι νόμοι βεβαίως δεν ψηφίζονται εν όψει συγκεκριμένων προσώπων- μπορεί με μια απόφαση να επιχορηγήσει την κάθε ΕΠΑ και μάλιστα να αποφασίσει ποιες θα είναι και οι κατανομές.

Θα ήθελα επίσης να κάνω μια διευκρίνιση, για να αποκαταστήσω τα πράγματα. Ευχαριστώ πολύ και τον Πρόεδρο κ. Μητσοτάκη και την κ. Μπακογιάννη για όσα είπαν σε σχέση με το Σώμα, αλλά πρέπει να πω ότι τη διάταξη αυτή την παρέλαβα από τον προκατόχό μου σημερινό Πρωθυπουργό και βεβαίως επέφερα κάποιες τροποποιήσεις, αλλά δεν μπορώ να ισχυριστώ ότι η σύλληψη ήταν αποκλειστικά δική μου. Κατά κύριο λόγο ήταν σύλληψη του προκατόχου μου και σημερινού Πρωθυπουργού.

Κλείνοντας, θα αναφερθώ στο περίφημο θέμα του ν. 2190. Ψηφίσαμε πανηγυρικά και με ευρύτατη συνέναιση την επέκτασή του ν. 2190. Επιτρέψτε μου να σας πω, ότι με δική μου εισήγηση -το είχε πει ο αξιότιμος Υπουργός Διοίκησης κ. Παπαδόπουλος- θεσπίσαμε διατάξεις, οι οποίες αξιοποιούν τη μέχρι τώρα πείρα, διότι καθιστούν την εφαρμογή του νόμου πολύ περισσότερο ευέλικτη.

Επιχειρήσεις ως η Ε.Π.Α. μπορούν να προκηρύσσουν την πλήρωση θέσεων με εσωτερικές δικές τους διαδικασίες, να εφαρμόζουν τους δικούς τους κανονισμούς και όταν πρόκειται για το περιβόητο ειδικευμένο προσωπικό, το οποίο συνεχώς μας προβάλλετε ως επιχείρημα ότι θέλουμε ειδικούς και ειδικούς, έχουμε διάταξη ότι μπορούν να κάνουν και συνεντεύξεις με επιτροπές που οι ίδιες οι διοικήσεις ορίζουν και απλώς το ΑΣΕΠ εμποτίζει την εφαρμογή των κειμένων διατάξεων περιλαμβανομένων και των εσωτερικών κανονισμών. Αυτή η διάταξη δεν χρειάζεται διόλου. Εάν πάλι πρόκειται για επείγουσες ανάγκες, ο ν.2190 ακόμη από το 1994 με τροποποίηση, όταν μας έθεσε η Δ.Ε.Η. και ο Ο.Τ.Ε. ορισμένα προβλήματα, προβλέψαμε διευκολύνσεις οι οποίες επιτρέπουν να αντιμετωπίζουν έκτακτες ανάγκες χωρίς τις διαδικασίες του άρθρου 21 του ν.2190.

Κατά συνέπεια το μόνο το οποίο θα μπορούσε να δεχθώ εγώ προσωπικά, χωρίς βεβαίως να δεσμεύω συναδέλφους, είναι οι διατάξεις για έκτακτες ανάγκες σε εργατοτεχνικό προσωπικό της Δ.Ε.Η. και του Ο.Τ.Ε., με τις ίδιες ακριβώς προϋποθέσεις, να ισχύσουν και για τη ΔΕΠΑ, της οποίας πράγματι το έργο και η λειτουργία έχουν αναλογίες και συγγένειες με το έργο της Δ.Ε.Η. και του Ο.Τ.Ε., διότι και αυτές οι δύο επιχειρήσεις δουλίζουν και με συντήρηση, επισκευή και κατασκευή δικτύων.

Πέραν αυτού, όμως, πέραν δηλαδή της ανάλογης εφαρμογής της ήδη υφιστάμενης διάταξης που έχει ψηφίσει η Βουλή, εγώ προσωπικά θεωρώ αδικαιολόγητη οιαδήποτε παρέκκλιση από τον ν.2190 και ακόμη περισσότερο πιστεύω ότι θα είναι μία υποβάθμιση του κύρους του Κοινοβουλίου μέσα σε μία εβδομάδα να μεταβάλει πολιτική.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο συνάδελφος κ. Τζανής έχει το λόγο.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θέλω να σταθώ σε δύο σημεία του ένατου άρθρου και να καταθέσω τους προβληματισμούς μου.

Το πρώτο σημείο είναι η παράγραφος 8 που ορίζει ότι οι όροι και οι προϋποθέσεις ασκήσεως των δικαιωμάτων της άδειας διανομής -φυσικού αερίου εννοείται- δεν μπορούν να τροποποιούνται χωρίς τη συναίνεση του κατόχου της άδειας -αυτό είναι αυτονόητο, γιατί η άδεια είναι μία διοικητική πράξη- με εξαίρεση λόγους δημοσίου συμφέροντος. Αυτό με απλές λέξεις σημαίνει ότι η συγκεκριμένη άδεια διανομής φυσικού αερίου μπορεί μονομερώς από το δημόσιο, επικαλούμενο λόγους δημοσίου συμφέροντος, να ανακαλείται ή να τροποποιείται.

Έχω την εντύπωση ότι, εάν μέναμε στις δυνατότητες που δίνουν οι γενικές αρχές του διοικητικού δικαίου, θα μπορούσαμε να έχουμε όλα εκείνα τα πλεονεκτήματα που το διοικητικό δίκαιο δίνει στον εκδίδοντα μία διοικητική πράξη. Δηλαδή, αφού τηρήσει την αρχή ακροάσεως του διοικουμένου, να ανακαλέσει ή να τροποποιήσει μία διοικητική πράξη. Αν η προσθήκη αυτού του όρου, ότι με εξαίρεση λόγους δημοσίου συμφέροντος, έχει την έννοια ότι κατά παραβίαση της αρχής ακροάσεως του διοικουμένου μπορεί να γίνει τροποποίηση αυτής της διοικητικής πράξης, φοβούμαι ότι δημιουργούμε ένα πρόβλημα σ' αυτόν ο οποίος θα είναι κάτοχος της άδειας, ο οποίος θα είναι έρμαιο ανά πάσα στιγμή του δημοσίου που μονομερώς θα μπορεί να ανακαλέει ή να τροποποιεί τη διοικητική πράξη. Θεωρώ ότι είναι ανασταλτικό στοιχείο στην όλη διαδικασία.

Το δεύτερο αφορά την παράγραφο 20 και πρέπει να είμαι λίγο ωμός εκεί, κύριοι συνάδελφοι. Διακρίνω κάποια υποκρισία σε πολλές πτέρυγες ή σε πολλά μέρη της Βουλής και κάποια υπερβολή σε ορισμένα άλλα. Η υποκρισία για παράδειγμα βρίσκεται σε πολλούς οι οποίοι, όταν συνεζητείτο ο ν.2190/94 -και εγώ πρέπει να καταθέσω την προσωπική μου άποψη, είναι η σοβαρότερη μεταρρυθμιστική προσπάθεια που έγινε από το '93 και μετά με θεαματικά αποτελέσματα στο χώρο του ευρύτερου δημόσιου τομέα- τον λιθοβολούσαν. Σήμερα έρχονται να ταμπουρωθούν και δυνάμεις οι οποίες πρακτικά, όπου τουλάχιστον δοκιμάστηκαν, είτε σε επίπεδο Τοπικής Αυτοδιοίκησης είτε αλλού, μόνο πιστοί οπαδοί του ν.2190 δεν αποδείχθηκαν. Ας μην κατονομάζω τώρα και πυρπολώ την Αίθουσα. Είναι και προοδευτικές οι δυνάμεις, είναι και συντηρητικές. Ας ψάξουμε να δούμε στους δήμους που διοίκισαν κατά πόσο στην πράξη ακολούθησαν τα κριτήρια αυτού του νόμου ή κατά πόσο ήταν στοιχειωδώς δίκαιοι στις προσλήψεις προσωπικού. Εκεί βρίσκεται το στοιχείο της υποκρισίας.

Υπάρχει και δεύτερο στοιχείο της υπερβολής αγαπητοί συνάδελφοι. Ας πούμε τα πράγματα με το όνομά τους. Εμείς, όταν θεσμοθετήσαμε τον ν.2190 -και βάζω και τον εαυτό μου μέσα και έχω δικαίωμα να το κάνω- δεν το κάναμε για να παρέμβουμε στον τομέα της ιδιωτικής πρωτοβουλίας. Δεν δικαιούμασταν να το κάνουμε. Να ξεκαθαρίσουμε ότι δεν δικαιούμασταν να το κάνουμε. Αν δηλαδή το κράτος επιδίωξε συνεργασία με ιδιώτες -αν την επιδιώκει, όπου την επιδιώκει- θα πρέπει σε αυτούς τους ιδιώτες να εκχωρήσει το δικαίωμα του μάναντζμεντ, ποια είναι η έννοια του όρου άραγε; Η ουσία του όρου είναι ότι έχει τη διοίκηση. Έχω τη διοίκηση μίας επιχείρησης σημαίνει, ότι εγώ έχω και την ευθύνη για τη τύχη της και την πορεία της.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Και την επιλογή του προσωπικού.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ: Ο ν.2190 ήταν ένας νόμος με τον οποίο το κράτος θέλησε να χτυπήσει τη δική του φαυλότητα, τη δική του αδυναμία να ελέγξει τις αδυναμίες του. Το κράτος και η πολιτεία -έστω και ως στοιχείο αυτοκριτικής πρέπει να το δεχθούμε- κάποια στιγμή συνειδητοποίησαν το αδιέξοδο, ότι δεν μπορεί ο παραγοντισμός και οι πελατειακές σχέσεις να συνεχίζονται στον ταλαιπωρημένο δημόσιο τομέα. Ας τον εφαρμόσουμε πρώτα στο δημόσιο τομέα -τον εφαρμόζουμε με ικανοποιητικά αποτελέσματα- και αν τα συμπεράσματα αυτά είναι ικανοποιητικά, βλέπουμε και σε ποιους άλλους

τομείς μπορούμε να τα εφαρμόσουμε.

Εγώ καταθέτω τον απλό, απλούστατο προβληματισμό. Είμαι ιδιώτης. Θέλω να έρθω να κάνω μία επιχείρηση -από τον κ.Μητσοτάκη άκουσα ότι είναι η δεύτερη μετά τα Σπάτα σε μέγεθος επένδυση που γίνεται στη χώρα- και έτσι θα έρθω να τζιράρω. Αυτό σημαίνει επιχείρηση. Θα έρθω να διακινδυνεύσω την επιτυχία ή αποτυχία των επενδυτικών μου σχεδίων. Δεν μπορεί κανείς -και εδώ βρίσκεται, αν θέλετε, και ένα ζήτημα συνταγματικών δικαιωμάτων- να μου το απαγορεύσει. Έχει το δικαίωμα η πολιτεία, το δημόσιο, να καθορίζει τους όρους και τα πλαίσια μέσα στα οποία θα κινείται ένας ιδιώτης; Ή θα αφεθούμε στον ιδιώτη και θα του δώσουμε όσα δικαιώματα είναι αναγκαία για να στηρίξει το επαγγελματικό του, το επιχειρησιακό του ρίσκο ή θα πούμε, ότι εδώ τον εκλαμβάνουμε ως δημόσιο τομέα και εφαρμόζουμε το σύνολο των διατάξεων του δημοσίου.

Πιστεύω ότι αυτή η τελευταία εκδοχή είναι ευθέως αντίθετη με το Σύνταγμα. Το κράτος δικαιούται να παρεμβαίνει σε τομείς της δικής του δραστηριότητας, δικαιούται ασφαλώς να βάζει και τους κανόνες λειτουργίας ιδιωτικών επιχειρήσεων, αλλά δεν δικαιούται ν' αφαιρεί και την ουσία του περιεχομένου της ιδιωτικής επαγγελματικής δραστηριότητας. Ας τα ξεκαθαρίσουμε αυτά και ας τα δούμε με θάρρος, χωρίς ταμπού και χωρίς υποκρισία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ.Χαραλάμπους έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ: Κύριε Πρόεδρε, εγώ τα έχω χαμένα κυριολεκτικά. Μέσα σε μία εβδομάδα ακούω αντιφατικές απόψεις και βλέπω και αντιφατικές στάσεις. Την περασμένη εβδομάδα αυτή η λογική που αναπτύσσεται σήμερα, αναπτυσσόταν μέσα από σχέδιο νόμου του Παπαδόπουλου. Μέσα από τις αντιρρήσεις της Βουλής, σας πληροφορώ ότι ο κ.Παπαδόπουλος -και μάλιστα ασμένως- απέσυρε το άρθρο 1 και το αναδιτύπωσε και η Κυβέρνηση καυχήθηκε ότι τέθηκε φραγμός στα παράθυρα του ν.2190. Και μία εβδομάδα μετά η Κυβέρνηση εισάγει καινούριο παράθυρο και ακούγονται απόψεις αντίθετες από αυτές που υποστηρίχθηκαν την περασμένη εβδομάδα.

Αν αυτά που ακούγονται σήμερα θέλαμε να ισχύσουν, γιατί δεν ψηφίσαμε το νόμο του κ.Παπαδόπουλου την περασμένη εβδομάδα, ως είχε, και χρειάστηκε ο κ.Παπαδόπουλος να πάρει πίσω το άρθρο και να ξαναγυρίσουμε;

Πίσω από τη ΔΕΠ λέγεται ότι είναι ιδιωτική επιχείρηση. Αν είναι ιδιωτική επιχείρηση, δεν την πιάνει ο ν.2190 και κατά συνέπεια, δεν χρειάζεται να υπάρχει εξαίρεση στο νόμο. Θα αφήσουμε το ν.2190 να κρίνει αν υπάγεται ή δεν υπάγεται. Το γεγονός ότι ζητείται εξαίρεση, σημαίνει ότι υπάγεται στο ν.2190 και έτσι είναι επιχείρηση του δημόσιου τομέα.

Με τη σημερινή λογική, την επόμενη εβδομάδα θα έρθει ο ΟΤΕ, ο οποίος συστηματικά φτιάχνει σωρεία επιχειρήσεων θυγατρικών. Και θα έρθουν όλες οι επιχειρήσεις με την υποστήριξη των συνδικαλιστικών οργάνων, σας πληροφορώ. Διότι αντί να κοιτάζουν οι ΔΕΚΟ να ξεπεράσουν τα προβλήματά τους μέσα στη λογική της συνδιοίκησης, διαχειρίζονται για προσωπικό τους όφελος αυτό που λέγεται δημόσιο και κοινή ωφέλεια. Βλέπω ότι σε αυτήν τη διάταξη υπάρχει η υπογραφή του κ.Παπαδόπουλου. Και τα έχασα, διότι θεωρώ τον κ.Παπαδόπουλο ιδιαίτερα σοβαρό και έντιμο πολιτικό. Μου έκανε εντύπωση, πώς είναι δυνατόν να υπογράψει αυτήν την τροπολογία. Υπάρχει δικαιολογία και υπάρχει και ένα τυπικό θέμα σήμερα για τη Βουλή. Ο κ.Παπαδόπουλος αυτήν την τροπολογία την είχε υπογράψει και ήταν συνεπής με το νόμο που είχε εισαγάγει στη Βουλή.

Την περασμένη Δευτέρα ο κ. Παπαδόπουλος, δηλαδή το Υπουργείο Προεδρίας άλλαξε γνώμη. Κατά συνέπεια η υπογραφή του κ. Παπαδόπουλου σ' αυτό το νομοσχέδιο είναι μετέωρη. Και θα ήταν θέμα συνέπειας να ερχόταν σήμερα εδώ ο κ. Παπαδόπουλος να μας πει αν επιμένει στην υπογραφή του. Γνωρίζοντας τον άνθρωπο, σας διαβεβαιώνω ότι αυτή η υπογραφή του κ. Παπαδόπουλου δεν ισχύει.

Η Κυβέρνηση πανηγύρισε την προηγούμενη εβδομάδα και τα πρωτοσέλιδα όλων των εφημερίδων μιλούσαν για μια εκσυγχρονιστική ενέργεια που βάζει φραγμό στην πελατειακή σχέση. Είναι δυνατόν όταν εμείς οι Βουλευτές λέμε στον κόσμο ότι στο θέμα των προσλήψεων έχουμε μπετόν-αρμέ, από την επόμενη εβδομάδα να αρχίζουμε να τα παίρνουμε πίσω; Ο κόσμος θα υποθέσει ότι, είτε είμαστε απατεώνες και τον κοροϊδεύουμε ή ότι είμαστε αφελείς και κοροϊδευόμαστε.

Η Κυβέρνηση θέλει να αφήσει ελεύθερο τον ανταγωνισμό στις προσλήψεις; Είχα ακούσει αυτό το επιχείρημα στις τράπεζες, όταν ίσχυε η ελευθερία των προσλήψεων. Δηλαδή ότι ήθελαν για λόγους ελεύθερου ανταγωνισμού με τις ιδιωτικές να προσλαμβάνουν όποιους θέλουν. Ελεύθερος ανταγωνισμός της "καθαρίστριας". Ρωτώ, όμως, σε αυτές τις τράπεζες όταν έκαναν προσλήψεις αυτοί που τις έκαναν, πήραν τα παιδιά των μεγαλοκαταθετών, όπως κάνουν οι ιδιωτικές τράπεζες ή πήραν τους συγγενείς τους; Δηλαδή οι προσλήψεις στην Τράπεζα Αττικής χάριν του ανταγωνισμού έλεγαν ότι όλοι πρέπει να είναι από την περιοχή της Φθιώτιδας; Ο ανταγωνισμός υπηρετείται με αυτές τις μεθόδους ή οι προσωπικές φιλοδοξίες κάποιων στελεχών;

Δεν ξέρω, πώς αντιμετωπίζει το θέμα η Κυβέρνηση και αν καλύπτει αυτήν τη διάταξη. Ακόμη δεν ξέρω αν ο κύριος Υπουργός Προεδρίας καλύπτει αυτήν την υπογραφή, που την περασμένη εβδομάδα την πήρε πίσω. Ειλικρινά, όμως, σας λέγω ότι για λόγους ατομικής ευπρεπειάς, αλλά και πολιτικής μου συνέπειας, είναι αδύνατον να ψηφίσω αντίθετα από αυτά που ψήφισα την περασμένη εβδομάδα και για τα οποία πανηγυρίσαμε ότι αποτελούν σταθμό στην ιστορία της χώρας μας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ορίστε κύριε Πρόεδρε, έχετε το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Η συζήτηση που γίνεται σήμερα αγαπητοί συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., αποδεικνύει τη σύγχυση που υπάρχει στην παράταξή σας όσον αφορά την πολιτική που ακολουθείτε. Χθες έκανα μία πρώτη παρατήρηση και είπα στην κυρία Υπουργό να κάνει το 49%, 51%, για να τελειώσουμε. Διότι ποιο είναι το πρόβλημα; Θέλουμε, λέει, στον ευρύτερο δημόσιο τομέα να διοικούν διοικήσεις, όπως διοικούν οι ιδιώτες.

Αυτό στην ελληνική πραγματικότητα δεν αντέχεται. Ο κ. Χαράλαμπος έχει απόλυτο δίκιο. Ο νόμος Πεπονής είναι απόλυτα αναγκαίος εφόσον είναι κρατική επιχείρηση. Αυτό μας το διδάσκει η εμπειρία μας. Ας μη γελιόμαστε εδώ μέσα.

Όμως, δεν είναι αυτή η περίπτωση, κύριοι συνάδελφοι. Εδώ έχετε έναν ιδιώτη ο οποίος παίρνει το μάναντζμεντ. Μάναντζμεντ στην ουσία σημαίνει επιλογή του προσωπικού. Πώς είναι δυνατόν να διοικείς μία επιχείρηση και να σου επιβάλει ο άλλος τους ανθρώπους με τους οποίους θα δουλέψεις; Αυτό είναι παράλογο. Οι παραλογισμοί στην Ελλάδα μπορεί καμιά φορά να έχουν πέραση, αλλά στο εξωτερικό -ξένος θα είναι- δεν έχουν πέραση και δεν τους καταλαβαίνουν.

Γι' αυτό κύριε Πρόεδρε, ας προχωρήσει η Κυβέρνηση, για να ξεκαθαριστεί το θέμα και ας δώσει το 51% για να τελειώνουμε. Δεν άκουσα και από άλλον κάποια άλλη απάντηση, γιατί θέλουν το 51%. Είναι μόνο δογματικοί οι λόγοι; Κέρδη δεν προσδοκούν. Το μάναντζμεντ το έδωσαν, υποθέτω, εντίμως, διότι δεν είναι δυνατόν να ξεγελάσεις ένα μεγάλο ξένο επενδυτή. Γιατί, λοιπόν, να προχωράμε με αυτήν την αγάριστη συζήτηση. Να προχωρήσει έτσι ώστε και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν θα έχει πρόβλημα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Παπαηλίας έχει το λόγο για προτασόμενη τροπολογία.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΗΛΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, γίνεται μεγάλη συζήτηση το τελευταίο διάστημα για την αξιοπιστία της πολιτικής, των πολιτικών και του Κοινοβουλίου.

Εδώ, νομίζω ότι βρισκόμαστε σε μία περίπτωση, όχι απλά αναξιπιστίας αλλά σε μια περίπτωση όπου η μεν Κυβέρνηση φαίνεται ότι ξεχνάει τι πρότεινε πριν από τρεις ημέρες, το δε Τμήμα έχει την εντύπωση πως η Κυβέρνηση

θα πάρει τέτοιες αποφάσεις, που θα αμαυρώνουν όχι μόνο την αξιοπιστία της αλλά και την αξιοπρέπειά της.

Και εδώ πρέπει να σκεφθούμε, κύριε Πρόεδρε, πάρα πολύ, όσοι διαθέτουν σ' αυτήν την Αίθουσα κάποια ψήγματα αξιοπρέπειας, αν θα πρέπει να προχωρήσουν στην ψήφιση αυτής της διάταξης. Δεν είναι δυνατόν όταν ψηφίστηκε μόλις χθες στο σύνολο το νομοσχέδιο αυτό που συζητούσαμε πριν από τρεις ημέρες, δεν έχει φύγει καν από τη Βουλή για να πάει στο τυπογραφείο και εμείς ερχόμαστε να αναιρέσουμε αυτήν τη διάταξη που ψηφίσαμε.

Μάλιστα, θα θυμίσω στους κυρίους συναδέλφους, ότι στο άρθρο 1, παράγραφος 12, είπαμε: "Με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και του οικείου Υπουργού, που εκδίδεται μετά από γνώμη του ΑΣΕΠ, μπορεί να υπάγονται στο σύστημα προσλήψεων του ν.2190 ολικώς ή μερικώς φορείς ή κατηγορίες προσωπικού που εξαιρούνται...". Και υπήρξε διαβεβαίωση εδώ από την Κυβέρνηση, ότι εκείνο που θα προσπαθήσουμε από εδώ και μετά, είναι όχι να εξαιρέσουμε κατηγορίες, αλλά να συμπεριλάβουμε και άλλες περιπτώσεις που πιθανόν δεν τις έχουμε σκεφθεί ή δεν είμαστε έτοιμοι αυτήν τη στιγμή να τις αντιμετωπίσουμε.

Και ερχόμαστε να θεσμοθετήσουμε το αντίθετο, να ανοίξουμε παράθυρα όχι μόνο σ' αυτόν το νόμο, αλλά γενικότερα παράθυρα στο δημόσιο τομέα, όπου σε πάρα πολλούς θα ανοίξει η όρεξη και θα αρχίσουν να ζητούν εξαιρέσεις από τις διατάξεις του ν.2190.

Τελειώνοντας, ήθελα να πω ότι επειδή πολλοί μιλούν για επιχειρήσεις ιδιωτικές και επομένως δεν μπορεί να έχει καμία δουλειά ο ν.2190 με αυτές, αν είναι έτσι, τότε γιατί μπαίνει αυτή η διάταξη μέσα; Είναι κρατική επιχείρηση, κύριοι συνάδελφοι, είναι επιχείρηση του δημοσίου και σαν τέτοια πρέπει να διέπεται από τις διατάξεις του ν.2190. Είπε ο κ. Πεπονής τι γίνεται με τις προσλήψεις σ' αυτές τις επιχειρήσεις.

Κύριε Πρόεδρε, αν θέλουμε να διατηρήσουμε ψήγματα αξιοπρέπειας σαν Βουλή, γιατί η Κυβέρνηση φαίνεται δεν ενδιαφέρεται να τα διατηρήσει, θα πρέπει να μην προχωρήσουμε στην ψήφιση αυτής της διάταξης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Πριν δώσω το λόγο στην κυρία Υπουργό, θέλω να ανακοινώσω στο Τμήμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας "ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ", σαράντα τρεις μαθητές και τρεις συνοδοί-δασκάλοι από το 12ο Δημοτικό Σχολείο Χαλανδρίου.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής.)

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΟΤΤΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θέλω να σας πω ότι συμπεριλαμβάνομαι σ' αυτούς που αντιδρούν στην ψήφιση αυτής της τροπολογίας...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Κύριε Ποττάκη, δεν έχετε το λόγο.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΟΤΤΑΚΗΣ: Θα παρακολουθήσω την κυρία Υπουργό και θα ακούσω τις εξηγήσεις που θα μας δώσει και από κει και πέρα θα μου επιτρέψετε να θυετολογήσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ορίστε, κυρία Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Ανάπτυξης): Κύριε Πρόεδρε, ζήτησα να παρέμβω τώρα και δεν περίμενα να τελειώσουν όλοι οι ομιλητές, γιατί είδα λίγο τη συζήτηση και να πλατιάζει και να ακολουθεί δρόμους που δεν νομίζω ότι περιποιούν τιμή ιδιαίτερη.

Όπως γνωρίζετε, χθες έκανα μία τοποθέτηση για το συγκεκριμένο άρθρο. Μερικοί συνάδελφοι ή δεν την άκουσαν ή δεν θέλησαν να την ακούσουν ή δεν θέλησαν να την καταλάβουν. Είπα ότι η τροπολογία αυτή είχε κατατεθεί από το Μάιο μήνα, πολύ πριν συζητηθεί το νομοσχέδιο που ψηφίστηκε χθες. Υπάρχουν, όμως, ορισμένες ιδιαιτερότητες γι' αυτήν τη συγκεκριμένη περίπτωση, ότι ένας νόμος δεν μπορεί να προβλέπει όλες τις περιπτώσεις και αναφέρθηκαν στις ιδιαιτερότητες για τις ΕΠΑ.

Μιλάμε για θυγατρικές επιχειρήσεις, θυγατρικών των θυγατρικών. Ο νόμος λέει, οι θυγατρικές δημοσίων επιχειρήσεων,

δηλαδή εδώ μιλάμε για τις εγγονές, έχουμε πάει σε άλλη γενιά, όχι ακριβώς όπως προβλέπεται από το νόμο.

Στις ΕΠΑ συμμετέχει ξένος επενδυτής με 49% και έχει και το μάναντζμεντ. Θα επενδύσει τα κεφάλαιά του, δεν έχει κυριότητα της επένδυσης - η κυριότητα παραμένει στο Δημόσιο - έχει το μάναντζμεντ που σημαίνει είναι υπεύθυνος για την όλη λειτουργία της επιχείρησης και αναλαμβάνει και τον επιχειρηματικό κίνδυνο. Σίγουρα του δημιουργούμε κάποιες δυσκολίες με το να του βάλουμε κάποιες διαδικασίες που σίγουρα είναι άγνωστες σ' αυτόν. Γιατί υπάρχει μια άλλη ιδιομορφία. Όταν λέμε μάναντζερ δεν θα είναι ιδιώτης κατά κανόνα Έλληνας. Είναι πάρα πολύ πιθανό ο ιδιώτης μάναντζερ να είναι και ξένης εθνικότητας, ακριβώς λόγω του ότι η επένδυση θα γίνει από ξένες εταιρείες, γιατί χρειάζεται - και αν θα δείτε το νόμο απαιτείται στο consortium, στο οποίο θα συμμετέχει στην επένδυση στις ΕΠΑ - η εταιρεία η οποία θα είναι η δεσπόζουσα στο consortium, να έχει εμπειρία και γνώση σε θέματα φυσικού αερίου. Άρα, μιλάμε για ξένες επιχειρήσεις και άρα για μάναντζερ ο οποίος θα είναι ξένος.

Εν τω μεταξύ όμως, όπως είπα, έγινε η συζήτηση του νομοσχεδίου που τροποποιεί τον 2190 και πρέπει να πω ότι η τροπολογία που ψήφισε η Βουλή διευκολύνει τα πράγματα. Γιατί σήμερα με την υλοποίηση του 2190 που στόχος ήταν ακριβώς να μειώσει ή να εξαλείψει τις πελατειακές σχέσεις και να αναβαθμίσει την αξιοπιστία των πολιτικών, έχουμε οδηγηθεί και σε κάποιες αγκυλώσεις και σε κάποιες στρεβλώσεις που δεν διευκολύνουν τη λειτουργία επιχειρήσεων του δημόσιου τομέα, αλλά επιχειρήσεων που απαιτείται να λειτουργούν σε ανταγωνιστική αγορά, είτε στο ελληνικό είτε σε διεθνές επίπεδο.

Και θα συμφωνήσω με τους συναδέλφους που την αδυναμία των πολιτικών να συμπεριφερθούν αντικειμενικά με αξιοπρέπεια - και εδώ είναι η αξιοπρέπεια - και να μην έχουν μικροκομματικά, είτε όποια άλλα στοιχεία στην επιλογή των διαφόρων διαδικασιών, κατοχυρώνονται πίσω από διαδικασίες οι οποίες οδηγούν σε ορισμένες περιπτώσεις σε αγκυλώσεις και αναποτελεσματικότητα τις δημόσιες επιχειρήσεις τις οποίες θέλουμε υποτίθεται πολλές φορές να προστατεύσουμε.

Με την τροπολογία, όμως, που ψηφίσθηκε πρόσφατα, πράγματι είπα ότι διευκολύνεται η κατάσταση και ελπίζω να βοηθήσει στην καλύτερη λειτουργία των δημοσίων επιχειρήσεων. Πράγματι, εφόσον η Βουλή προχθές το ψήφισε αυτό, γι' αυτό σας είπα χθες ότι υπάρχει αυτή η τροπολογία η οποία ήταν κατατεθειμένη πριν από το άλλο νομοσχέδιο του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και ότι θα ακούσω τις δικές σας τις τοποθετήσεις.

Εγώ πιστεύω ότι τις ΕΠΑ θα ήταν προτιμότερο να τις εξαιρέσουμε τελείως. Όμως, όταν βλέπω ότι μέσα στη Βουλή δεν είναι δυνατόν να γίνει κατανοητή από όλους η ιδιαιτερότητα αυτής της επένδυσης, προβληματίζομαι και εγώ πώς θα μπορέσουμε να ενημερώσουμε τον ελληνικό λαό για την ιδιαιτερότητα αυτής της επένδυσης. Ίσως εκεί να φανεί η ασυνέπεια γιατί προποθέτει ότι όλοι κατανοούμε το πώς πρέπει να λειτουργήσει αυτή η επένδυση, σε τι περιβάλλον θα λειτουργήσει. Γι' αυτό όπως είπα και χθες ήμουν ανοικτή στις προτάσεις σας και είπα ότι αυτή η τροπολογία μπορεί να υλοποιηθεί και στη συγκεκριμένη περίπτωση των ΕΠΑ και αν δούμε πράγματι στη λειτουργία ότι δεν προχωράει, τότε θα έλθω αργότερα με τροπολογία για τις ΕΠΑ.

Και δεν καταλαβαίνω, ελικρινά, γιατί ορισμένοι συναδελφοί ύψωσαν τόσο πολύ τον τόνο και δεν εκφράζουν τις απόψεις τους χωρίς να καταλογίζουν προθέσεις. Απλώς θεωρώ ότι δεν ήταν χθες παρόντες και δεν ήταν ενήμεροι της τοποθέτησης που έκανα χθες.

Θα ήθελα τώρα να εισέλθω σε κάποια άλλα θέματα της τροπολογίας αυτής. Κατ' αρχήν ειπώθηκε...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ: Δεν μας είπατε τι θα κάνετε τελικά.

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Ανάπτυξης): Δεν επιμένω. Είπα ότι θα αφήσω το νόμο, όπως ψηφίσατε πρόσφατα, να λειτουργήσει και στην περίπτωση των ΕΠΑ και σύντομα, αν δω ότι δεν μπορεί να λειτουργήσει, θα έρθω

με τροπολογία.

ΜΟΣΧΟΣ ΓΙΚΟΝΟΓΛΟΥ: Άρα αποσύρεται.

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Ανάπτυξης): Ναι.

Θα ήθελα να έρθω τώρα σε ορισμένα άλλα θέματα τα οποία αναφέρθηκαν. Κατ' αρχήν θα μείνω για το φυσικό αέριο και μετά θα πάω στα άλλα.

Είχα πει στη διαρκή επιτροπή ότι η παράγραφος 7 του άρθρου ενάτου θα επαναδιατυπωθεί και διαβάζω την επαναδιατύπωση: "Η άσκηση των ανωτέρω δικαιωμάτων από τις ΕΠΑ επιτρέπεται μόνο μετά από προηγούμενη άδεια διανομής φυσικού αερίου χρονικής ισχύος από είκοσι πέντε μέχρι τριάντα πέντε έτη δυνάμενης να παραταθεί, που εκδίδεται από τον Υπουργό Ανάπτυξης και δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης. Με όμοια απόφαση είναι δυνατόν να παρασχεθεί στις ΕΔΑ η δυνατότητα άσκησης των ανωτέρω δικαιωμάτων εφόσον δεν καταστεί δυνατή η σύναψη συμβάσεως κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 7 του παρόντος άρθρου ή η συναφθείσα σύμβαση λήξει με οποιοδήποτε τρόπο".

Είναι το ίδιο, απλώς διευκρινίζει καλύτερα την παράγραφο αυτή.

(Στο σημείο αυτό η Υπουργός Ανάπτυξης κ. Βάσω Παπανδρέου καταθέτει στα Πρακτικά την προαναφερθείσα αναδιατύπωση, η οποία έχει ως εξής:

**"ΑΝΑΔΙΑΤΥΠΩΣΗ ΤΟΥ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥ ΕΔΑΦΙΟΥ ΤΗΣ
ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΥ 7 ΤΟΥ**

ΑΡΘΡΟΥ ΕΝΑΤΟΥ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ

Η άσκηση των ανωτέρω δικαιωμάτων από τις Ε.Π.Α. επιτρέπεται μόνο μετά από προηγούμενη άδεια διανομής φυσικού αερίου, χρονικής ισχύος από είκοσι πέντε (25) μέχρι τριάντα πέντε (35) έτη, δυνάμενης να παραταθεί, που εκδίδεται από τον Υπουργό Ανάπτυξης και δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης.

Με όμοια απόφαση είναι δυνατό να παρασχεθεί στις ΕΔΑ η δυνατότητα άσκησης των ανωτέρω δικαιωμάτων, εφόσον δεν καταστεί δυνατή η σύναψη συμβάσεως κατά τα οριζόμενα στην παρ. 7 του παρόντος άρθρου ή η συναφθείσα σύμβαση λήξει με οποιοδήποτε τρόπο.")

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Ανάπτυξης): Το θέμα των επιχορηγήσεων: Κύριε Πεττονή, όλες οι επιχορηγήσεις πάνε στο φορέα της επένδυσης. Αυτό είναι πρόβλεψη, προϋπόθεση και κανονισμός και του Εθνικού αλλά και του Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης και γι' αυτό λέμε ότι οι επιχορηγήσεις θα πάνε στις ΕΠΑ διότι οι ΕΠΑ, θα είναι ο φορέας της επένδυσης. Και αυτές είναι σύμφωνα με τους κανονισμούς και το επιχειρησιακό πρόγραμμα ενέργειας το οποίο έχει εγκριθεί. Δεν μπορούμε όμως να αναφέρουμε συγκεκριμένη παράγραφο ή ο,τιδήποτε άλλο άρθρο που λέτε διότι η επένδυση αυτή θα πάει και στο πρώτο Πακέτο Σαντέρ, στο τρίτο δηλαδή κοινοτικό πακέτο όπου θα υπάρξει καινούριο επιχειρησιακό πρόγραμμα ενέργειας και εκεί θα προβλέπονται και οι καινούριες διαδικασίες.

Ειπώθηκε και θα συμφωνήσω ότι όπως είναι διατυπωμένη η παράγραφος περί δημοσίου συμφέροντος πιθανόν να δημιουργήσει πρόβλημα. Έτσι, η παράγραφος 8, του άρθρου ενάτου "οι όροι και οι προϋποθέσεις ασκήσεως των δικαιωμάτων της άδειας διανομής δεν μπορούν να τροποποιούνται χωρίς τη συναίνεση του κατόχου της" τελειώνει εκεί. Φεύγει δηλαδή η φράση "με εξαίρεση λόγους δημοσίου συμφέροντος" και αυτό διότι -και θα ήθελα να γραφεί στα Πρακτικά, ερμηνευτική δήλωση είναι- θεωρώ ότι το δημόσιο συμφέρον είναι αυτονόητο και δεν έχει κανένα ιδιαίτερο λόγο να το αναφέρουμε εδώ.

Κύριε Μητσotάκη, όπως είπα, δεν θέλουμε να δώσουμε το 51%. Θέλουμε να λειτουργήσει με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια, να είναι μία επιχείρηση αποτελεσματική και ανταγωνιστική. Θέλουμε να υπάρχει, όμως, και ο δημόσιος έλεγχος ακριβώς επειδή πρόκειται περί ενός έργου φυσικού αερίου που έχει και κοινωφελή χαρακτήρα και αυτό μπορούμε να το διασφαλίσουμε κρατώντας στο δημόσιο το 51%.

Όσον αφορά το θέμα για το Σώμα Ελέγχου, αγαπητοί συναδελφοί, αλλάζει ταχύτητα, όπως σας είπα, ο τομέας της ενέργειας και το Σώμα αυτό θα έχει μία μεταβατική λειτουργία

κι αυτό διότι προβλέπεται ρυθμιστής στον τομέα της ηλεκτρικής ενέργειας από την οδηγία της Κοινότητας και με την ενσωμάτωση της οδηγίας στο δικό μας εθνικό δίκαιο. Στην τροποποίηση, δηλαδή, για το άνοιγμα της εσωτερικής αγοράς ενέργειας, θα προβλεφθεί και ο ρυθμιστής. Προβλέπεται ρυθμιστής για το φυσικό αέριο και αυτό από την καινούρια οδηγία η οποία συζητείται τώρα στο συμβούλιο Υπουργών και πιθανόν να γίνει αποδεκτή σύντομα.

'Αρα η όλη αγορά της ενέργειας μεταβάλλεται, τροποποιείται και ακόμη δεν είναι γνωστό το πως θα διαμορφωθεί αυτή η αγορά και το ποια θα είναι τα σώματα τα οποία είναι υποχρεωτικό από την Ευρωπαϊκή Ένωση για όλες τις χώρες-μέλη της Κοινότητας, να λειτουργούν σε αυτό τον τομέα.

Φέρνω την τροπολογία γιατί δεν μπορεί να είναι πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης διότι και οι νέοι είναι πολύ συμπαθείς, κύριε Μητσοτάκη, αλλά χρειάζεται και μία εμπειρία για να μπορεί κάποιος να σχεδιάζει και να ελέγχει την αγορά ενέργειας συνολικά. Και οι συνταξιούχοι είναι πάρα πολύ συμπαθείς, αλλά και εδώ χρειάζεται η δυνατότητα ενημέρωσης και παρακολούθησης των εξελίξεων σε ένα τομέα ο οποίος αναπτύσσεται και εξελίσσεται ταχύτατα. Δεν τους αποκλείουμε, αλλά δεν μπορούμε να έχουμε μόνο αυτούς.

'Αλλωστε όπως είναι η τροπολογία δεν αποκλείει την πλήρη και αποκλειστική απασχόληση, αλλά δεν είναι υποχρεωτικό. Υπάρχει διακριτική ευχέρεια. Μπορούν να είναι άτομα τα οποία να είναι πλήρους απασχόλησης και άτομα τα οποία δεν είναι πλήρους απασχόλησης. Εγώ δεν ξέρω κανένα καθηγητή πανεπιστημίου που θα αφήσει τη δουλειά του και να έρθει άνευ αποδοχών, κύριε Τζωάννο, για τρία ή πέντε χρόνια στο Σώμα Ελέγχου Ενέργειας ...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΖΩΑΝΝΟΣ: Είπα "άνευ αποδοχών από το πανεπιστήμιο".

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Ανάπτυξης): ... και να παίρνει μισθό ο οποίος δεν προβλέπεται να είναι και τόσο σημαντικός. Διότι πέρα από το μισθό υπάρχει και το θέμα ότι κανείς δεν θέλει να αφήσει τη δουλειά του, διότι χάνει και την εξέλιξη, κύριε Τζωάννο ...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΖΩΑΝΝΟΣ: Να τα πείτε στον κ. Αρσένη.

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Ανάπτυξης): Δεν απαγορεύεται από το νομοσχέδιο του κ. Αρσένη να έχει και μία άλλη απασχόληση υπό προϋποθέσεις και ακριβώς αυτό λέμε. Γιατί αν είναι πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης, θα πρέπει να φύγει από το πανεπιστήμιο. Ενώ τώρα μπορεί να είναι μερικής απασχόλησης στο πανεπιστήμιο και να είναι και πλήρους απασχόλησης στο Σώμα Ελέγχου Ενέργειας. Αλλά δεν θα είναι αποκλειστικής.

'Όπως έχουμε, λοιπόν, την τροπολογία, έχουμε την ευχέρεια για διάφορες επιλογές, ακριβώς επειδή θέλουμε να βρούμε τα άτομα τα οποία έχουν και τη γνώση και την εμπειρία και την ικανότητα να ασκήσουν τη δραστηριότητα η οποία προβλέπεται από αυτήν την τροπολογία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επειδή πολλές φορές από τη Νέα Δημοκρατία ειπώθηκε ότι έρχεται μία τροπολογία η οποία θα έπρεπε να είναι σε χωριστό νομοσχέδιο και ότι είναι άσχετη με το προηγούμενο, δεν θέλω να πω ότι έχει σχέση 100% με τη σύμβαση για τα ναυπηγεία, αλλά γνωρίζετε πάρα πολύ καλά ότι πολλές τροπολογίες μπαίνουν σε συναφή νομοσχέδια. Τουλάχιστον σε αυτήν την περίπτωση το νομοσχέδιο είναι του ίδιου Υπουργείου και τα δύο είναι αναπτυξιακά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Πρόεδρος είναι και αυτό! 'Εχουμε δει και χειρότερα!

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Ανάπτυξης): Ακριβώς αυτό ήθελα να πω, κύριε Μητσοτάκη, ότι έχουμε δει και χειρότερα και βλέπω εδώ ένα νομοσχέδιο της κ. Μπακογιάννη όταν ήταν Υπουργός Πολιτισμού, που αναφέρεται στα πνευματικά δικαιώματα και έχει μέσα και για το δικηγορικό ασυμβίβαστο και για το ποδόσφαιρο και έχει κύρωση ολόκληρης σύμβασης εδώ, ως τροπολογία.

Εγώ δεν αμφιβάλω ότι και τότε υπήρχαν ορισμένες ανάγκες

και γι'αυτό έγιναν. Θα ήθελα να συμφωνήσω μαζί σας ότι θα ήταν καλύτερο να υπάρχουν έτσι αυτοτελή, ομοιογενή νομοσχέδια, αλλά γνωρίζετε πολύ καλά όλοι σας -και απλώς να μην υποκρινόμαστε- ότι αυτή είναι η πρακτική. Προσπαθούμε -και αυτό ήταν απόφαση της Κυβέρνησης- να το μειώσουμε όσο είναι δυνατόν. Και είδατε ότι δεν έφερα καμία τροπολογία στο Τμήμα. Απλώς θυμάμαι ότι σε άλλα νομοσχέδια ήρχοντο τριάντα, σαράντα, πενήντα τροπολογίες μέσα στην Ολομέλεια. 'Εχουμε κάνει μία πρόοδο. Όμως, υπάρχουν ορισμένες επείγουσες ανάγκες, οι οποίες δεν μπορεί, παρά να ρυθμιστούν με τροπολογίες. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Σπυριούνης έχει το λόγο για δύο λεπτά.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Επειδή ήμουν εχθές παρών και παρακολούθησα όλη τη συζήτηση του νομοσχεδίου επί της αρχής, είμαι υποχρεωμένος να δηλώσω για την αποκατάσταση της δικαιοσύνης, ότι όταν άρχισε η κυρία Υπουργός να απαντά στο επίμαχο θέμα της εφαρμογής ή μη, του ν.2190 για τις περιπτώσεις που συζητούμε, η ίδια δήλωσε ότι η συζήτηση και η συγκρότηση του νομοσχεδίου είχε γίνει το Μάρτη, πολύ ενωρίτερα βεβαίως από τις τροποποιήσεις και συμπλήρωση του ν. 2190 από τον προχθεσινό νόμο. Μάλιστα, θα μου επιτρέψετε να πω, κυρία Υπουργέ, ότι χθες υποχωρήσατε στην αντίθετη πίεση του Τμήματος. Ενώ η πρόθεσή σας ήταν για την εφαρμογή του ν.2190, η πίεση κάποιων συναδέλφων μέσα από το Κοινοβούλιο σας έκανε να απομακρυνθείτε από την αρχική σας πρόθεση. Εγώ χαίρομαι γι' αυτήν τη δήλωση, ότι αποσύρεται. Και εν όψει της ιδιαιτερότητας αν παρουσιαστούν προβλήματα, με μία τροπολογία βεβαίως και να γίνει, αν πρόκειται για την εξασφάλιση των καλύτερων προϋποθέσεων λειτουργίας και αποτελεσματικότητας των νέων εταιρειών.

Κύριε Πρόεδρε, σαφώς η συνέπειά μας στο ν.2190 αποτελεί και ιδιαίτερο λόγο περηφάνιας, γιατί ήταν ένα επίτευγμα που κάλυψε με τις διατάξεις του τη ριζωμένη στη συνείδηση του κάθε Έλληνα φράση "επιτέλους να εφαρμοστούν και διατάξεις αξιοκρατίας, δικαιοσύνης, διαφάνειας και ισότητας στο δημόσιο τομέα και να σταματήσει το πελατειακό κράτος που επεσώρρευσε δεινά στη Δημόσια Διοίκηση". Με ιδιαίτερη χαρά άκουσα τις διευκρινίσεις της κυρίας Υπουργού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Ροκοφύλλος έχει το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΡΟΚΟΦΥΛΛΟΣ: Η εύστοχη τελική απόσυρση της τροπολογίας για εξαίρεση των ΕΠΑ από την εφαρμογή του ν. 2190 αποτελεί κατά τη γνώμη μου μία ανάδειξη της διαλεκτικής σχέσης ανάμεσα στην Κυβέρνηση και τη Βουλή, τονώνει τον κοινοβουλευτισμό και θωρακίζει τη μεγάλη θεσμική κατάσταση που αποτελεί ο ν.2190.

Πρέπει, νομίζω, να γίνει επιτέλους αντιληπτό απ' όλους, χωρίς εξαίρεση, ότι ο νόμος αυτός έχει αξία μόνο αν εφαρμόζεται απολύτως. Αν υπάρχουν επιλεκτικές εξαιρέσεις, τότε γελοιοποιείται και ο νόμος, γελοιοποιούμεστε και όλοι εμείς. Αυτό πρέπει να γίνει απολύτως αντιληπτό. Ο δημόσιος τομέας δεν μπορεί να ανεχθεί εξαιρέσεις. Και αν υπάρχουν κάπου αγκυλώσεις, το καθήκον μας είναι να βελτιώσουμε το ν.2190 και όχι να δημιουργήσουμε εξαιρέσεις. Μην επαναλάβετε αυτό που έγινε με το δημόσιο Λογιστικό. Τέλος πάντων, δεν θέλω να επεκταθώ. Είχαμε ευτυχή κατάληξη στο θέμα και ελπίζω να μην έχουμε στο μέλλον από καμία πλευρά υποτροπή σε τέτοιες εξαιρέσεις. Δεν αντέχει ο ν.2190 εξαιρέσεις.

Μάλιστα πρέπει σιγά-σιγά τώρα, που θα έχουμε και την αναθεώρηση του Συντάγματος, να θεσπίσουμε ομόφωνα ελπίζω, όπως μέχρι τώρα εκφράζονται όλες οι πτέρυγες της Βουλής, διάταξη η οποία να απαγορεύει στο μέλλον κάθε εξαίρεση και να αποκόπτει πρόρριζα, εκ των προτέρων κάθε σχετικό πειρασμό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Η κ. Μπακογιάννη έχει το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η εσωτερική σύγκρουση μεταξύ του δήθεν εκσυγχρονιστικού και του παλιού ΠΑ.ΣΟ.Κ. καθιστά αδύνατη την άσκηση οικονομικής πολιτικής. Εγώ έχω υποχρέωση να

το πω και να το καταθέσω.

Αυτό το οποίο συνέβη σήμερα, είναι -επιτρέψτε μου να το πω-παντελώς παράλογο. Τι έχετε κάνει αυτήν τη στιγμή; Η Νέα Δημοκρατία σας είπε ξεκάθαρα ότι αν θέλετε να ακολουθήσετε μία πολιτική, θα πρέπει να έχετε το θάρρος, πρώτον, να την εξαγγείλετε και δεύτερον, να την υλοποιήσετε.

Αν θέλετε έναν πετυχημένο διαγωνισμό, θα πρέπει να προχωρήσετε με τους διεθνείς όρους της ανταγωνιστικότητας. Δεν υπάρχει καμία άλλη περίπτωση άλλη και αυτό η κυρία Υπουργός το ξέρει πάρα πολύ καλά. Η κυρία Υπουργός κράτησε τώρα για τον εαυτό της το δικαίωμα να βγει και να θέσει -και πρέπει να το κάνει με βάση τον νόμο τον οποίο ψηφίζουμε- τους όρους του διαγωνισμού.

Θα βγείτε, λοιπόν, εσείς, κύριε συνάδελφε, με την ψήφο τη δική σας, η οποία οφείλεται -όπως σας είπα- σε εσωτερική σύγκρουση και θα πείτε στους ανθρώπους ...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΡΟΚΟΦΥΛΛΟΣ: Διαμαρτύρομαι. Ποια εσωτερική σύγκρουση;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Σας παρακαλώ, κύριε Ροκόφυλλε.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Επιτρέψτε μου, κύριε Ροκόφυλλε, μη συγχύζεστε, ηρεμήστε. Σας παρακαλώ, ψυχραιμία, εγώ θα πω τη γνώμη μου και από εκεί και πέρα εσείς θα πείτε τη δική σας.

Η δική μου γνώμη ως παρατηρητού είναι πάρα πολύ απλή. Σας είπα ότι μιλάμε για τη μεγαλύτερη επένδυση μετά τα Σπάτα, σας είπα τι διεκδικεί η Ελλάδα σήμερα και με πολύ συγκεκριμένες ημερομηνίες. Δεν έχουμε άλλα περιθώρια. Αυτό το οποίο είπε η κυρία Υπουργός, θα μου επιτρέψετε να πω ότι είναι εξαιρετικά επιτόλαιο εκ μέρους της. Αναφέρθηκε στο τι θα γίνουν αν δεν πετύχουν οι όροι του διαγωνισμού.

Δηλαδή, τι θα γίνει τότε; Θα βγει η κυρία Υπουργός και θα κάνει μία προκήρυξη, στην οποία θα λέει: "Ελάτε, κύριοι επενδυτές του εξωτερικού να επενδύσετε τα χρήματά σας στην Ελλάδα. Θέλω να ξέρετε ότι αυτά είναι τα προνόμια που σας δίνουμε, πλην όμως τους συνεργάτες σας θα σας τους επιβάλλει το ελληνικό κράτος με το ν.2190. Δεν θα έχετε καν τη δυνατότητα να τους αμείψετε, όπως ίσως θα χρειασθεί, για να πάρετε ανθρώπους, οι οποίοι θα είναι πάρα πολύ ικανοί".

Θα καταστήσουμε το ν.2190 υποχρεωτικό και -όταν δεν θα εμφανισθεί κανείς ενδιαφερόμενος -διότι δεν θα εμφανισθεί, κύριοι συνάδελφοι- τότε θα έλθει η κυρία Υπουργός και θα πει "Mea culpa", λυπάμαι κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να γίνει η επένδυση τελικά, πρέπει να αλλάξουμε με τροπολογία το ν.2190 για να ισχύσει ο διαγωνισμός". Και η ταμπακιέρα; Η ταμπακιέρα θα είναι ότι έτσι επένδυση δεν θα γίνει.

Κύριοι συνάδελφοι, η Νέα Δημοκρατία σας προειδοποιεί σήμερα ότι την ευθύνη της ανυπαρξίας στην άσκηση πολιτικής την έχει ακέραια η κυβέρνηση, αλλά και η κοινοβουλευτική ομάδα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Κάποτε πρέπει να επιλέξετε τι πιστεύετε και ποια είναι η πολιτική την οποία θέλετε να ακολουθήσετε.

Δεν είναι δυνατόν να παρακολουθεί ο ελληνικός λαός αυτήν τη στιγμή τη δική σας εσωτερική διαφωνία, η οποία σε τελική ανάλυση θα οδηγήσει πρώτον, σε ανυπαρξία επένδυσης, δεύτερον, σε υποχρέωση της Ελλάδας να πληρώσει το κόστος για τη μη απορρόφηση των πόρων που προσ-ρίζονται για το φυσικό αέριο και, τρίτον, σε μη απορρόφηση των Κοινοτικών κονδυλίων, για την αξιοποίηση των οποίων μόνον να επαιρείται δεν μπορεί η κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Αυτή είναι η κατάσταση, κύριοι συνάδελφοι, και λυπούμαι πάρα πολύ που μία Υπουργός η οποία θεωρητικώς έχει την ευθύνη και γνωρίζει τα αποτελέσματα αυτής της απόφασης, καταλήγει σ' αυτήν με τέτοια ευκολία προκειμένου να γλυτώσει το εσωκομματικό πολιτικό κόστος.

Η λύση, κύριοι συνάδελφοι, είναι μία και μόνη: Να κάνετε καθαρή δουλειά, να δώσετε ξεκάθαρες λύσεις, όπως ήταν το σύνθημά σας. Να δώσετε το 51%. Τότε ο ν.2190 ουσιαστικά, δεν θα υπάρχει, θα λειτουργήσει η επένδυση και έτσι θα εμφανισθείτε στον ελληνικό λαό έχοντας τουλάχιστον τη συνειδησή σας ήσυχη.

Αυτή είναι η άποψή μας και πάνω σ' αυτήν εμείς θα ζητήσουμε ονομαστική ψηφοφορία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ., ο κ. Φοίβος Ιωαννίδης έχει το λόγο.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Η κοινοβουλευτική εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, η κ. Μπακογιάννη, είπε ότι μίλησε σαν παρατηρητής, αφού παρατήρησε τα συμβαίνοντα μέσα σ' αυτή την Αίθουσα σε ό,τι αφορά την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Εγώ θα της πω ότι για πολλά χρόνια ακόμη θα παρακολουθείτε ως παρατηρητής και εσείς και η παράταξή σας.

Ως παρατηρητής που δεν μπορεί να επηρεάσει την πολιτική ζωή του τόπου, διότι είναι προφανές...

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Από τα κυβερνητικά έδρανα.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Εγώ δεν σας δέκοψα, πάντως.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Κύριοι συνάδελφοι, σας παρακαλώ να κάνετε ησυχία, ακόμα κι αν κάποια πράγματα δεν σας αρέσουν.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Διότι είναι προφανές ότι δεν μπορείτε να κατανοήσετε ότι σ' ένα μεγάλο δημοκρατικό κόμμα μπορούν να διατυπώνονται απόψεις διαφορετικές και εν τέλει να συναποφασίζουμε και η Κυβέρνηση να αποδέχεται απόψεις, που ακούγονται μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα. Δεν είναι τίποτε το κακό, αντιθέτως αυτό είναι κοινοβουλευτικότατο. Είναι μια πρακτική βέβαια που εσείς, όταν κυβερνούσατε, ποτέ δεν την εφαρμόσατε.

Εν πάση περιπτώσει, όλα τα υπόλοιπα που είπατε, είναι "Κασσανδρικά". Προεξοφλείτε το μέλλον. Αλλά, όπως λέει ο Καβάφης "οι άνθρωποι γνωρίζουν τα γενόμενα, τα μέλλοντα γνωρίζουν οι Θεοί".

Εάν εσείς προεξοφλείτε το μέλλον με τον τρόπο που το προεξοφλήσατε, εμείς πιστεύουμε ότι το μέλλον δεν θα διαγραφεί, όπως το προδιαγράψατε, και ότι αντιθέτως και αυτή η προσπάθεια της Κυβερνήσεως θα επιτύχει, όπως και τόσες άλλες. Γι' αυτό θα επιτύχει και πάλι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. στις εκλογές μετά από τρία χρόνια και πάλι θα μας λέτε ως παρατηρητές τις παρατηρήσεις, που βεβαίως δικαιούσθε να κάνετε σε ό,τι αφορά την συμπεριφορά μας.

Ευχαριστώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Γιατί του επιτρέπετε....

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Κύριοι συνάδελφοι, θα σας παρακαλέσω να μη φωνάζετε και να σέβεσθε το Προεδρείο και έτσι να βοηθάτε και τη διαδικασία. Ο συνάδελφος κ. Αποστόλου έχει το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, επιτρέψτε μας και εμάς να μιλήσουμε τουλάχιστον πάνω στο θέμα του ν.2190, από την πλευρά του ότι εμείς δεν έχουμε κατηγορηθεί για ρουσφετολογικές, ή πελατειακές σχέσεις, θέλετε γιατί δεν είχαμε τη δυνατότητα, -όπως μπορείτε να πιστεύετε- ή όπως πιστεύουμε εμείς- γιατί δεν είναι στη φιλοσοφία μας τέτοιες σχέσεις. Πάντως, δεν είναι δυνατόν να καθόμαστε να συζητάμε σήμερα να γίνει βασική τροποποίηση της ρύθμισης, να δοθεί, δηλαδή, το 51% στους ιδιώτες γιατί θέλουμε να αποφύγουμε την εφαρμογή του ν.2190 στη συγκεκριμένη περίπτωση. Αυτό το θεωρούμε αδιανόητο.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ)

Όπως θεωρούμε αδιανόητα αυτά που ακούστηκαν πριν από λίγο, ότι πρέπει για ειδικούς λόγους, επειδή πρέπει να υπάρχουν ειδικές γνώσεις, να εξαιρέσουμε τις συγκεκριμένες προσλήψεις σ' ένα νόμο που πανηγυρικά πριν λίγες μέρες ψηφίσαμε κι όταν μάλιστα οι συγκεκριμένοι προβληματισμοί μπορούσαν να είχαν τεθεί κατά τη συζήτηση.

Δεν μπορώ να το καταλάβω. Δεν γνώριζε η αρμόδια Υπουργός τότε, όταν συζητιόταν η μετατροπή του ν.2190, το συγκεκριμένο πρόβλημα; Γιατί δεν τέθηκαν τότε οι συγκεκριμένοι προβληματισμοί;

Και επειδή πολλά ακούγονται ότι δεν υπάρχουν αξιόλογοι άνθρωποι και μάντζερς στο δημόσιο τομέα, έχουμε αναρωτηθεί όλοι μας αν έχει υπάρξει μέχρι τώρα αυτή η αξιοκρατία

στο δημόσιο τομέα που θα επέτρεπε σε όλους αυτούς τους ανθρώπους να αναδειχθούν;

Εμείς θεωρούμε αδιανόητο και το ότι γίνεται η συζήτηση για την τροποποίηση νόμου, που πανηγυρικά πριν λίγες μέρες ψηφίσαμε όλοι, νομίζω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο κ. Καρακώστας έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ: Θα μιλήσει ο Πρόεδρος μας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Η κυρία Υπουργός έχει το λόγο.

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Ανάπτυξης): Κύριε Πρόεδρε, φαίνεται ορισμένοι μέσα στην Αίθουσα ίσως δεν συμμετείχαν ή δεν θέλουν να καταλάβουν μερικά πράγματα.

Είπα ότι η τροπολογία αυτή έχει κατατεθεί από τον προηγούμενο Μάιο και έχει και την υπογραφή του κ. Παπαδόπουλου. Τότε δεν είχε συζητηθεί ακόμη το νομοσχέδιο, το οποίο ψηφίστηκε πριν λίγες μέρες...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Και δεν είχε πάρει την τελική του μορφή.

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Ανάπτυξης): Και την τελική του μορφή το νομοσχέδιο αυτό την πήρε μέσα στη Βουλή, αν δεν κάνω λάθος.

Χθες, όταν πήρα το λόγο, ακριβώς αναφέρθηκα στην παράγραφο αυτή και είπα αυτά που λέτε τώρα, ότι η τροπολογία είχε κατατεθεί πριν τη διαμόρφωση του νομοσχεδίου που ψήφισε η Βουλή και ότι πράγματι αυτή η τροποποίηση του ν.2190 αποτελεί μια σημαντική και ουσιαστική βελτίωση. Και πιστεύω ότι διαδικασίες από εδώ και πέρα για την πρόσληψη στις δημόσιες επιχειρήσεις θα είναι πολύ πιο γρήγορες και αποτελεσματικές απ' ό,τι ήταν μέχρι σήμερα, από την εμπειρία μας με την εφαρμογή του ν.2190.

Γι' αυτό είπα ότι είμαι ανοιχτή στην Βουλή, αν θα πρέπει να τις εξαιρέσουμε, όπως θα επέμενα σίγουρα, αν δεν είχε υπάρξει αυτή η τροποποίηση του ν.2190, διότι τότε πράγματι θα υπήρχε πρόβλημα για τους ξένους επενδυτές.

Θεωρώ, όμως, ότι η τροποποίηση, την οποία ψήφισε η Βουλή, διευκολύνει τα πράγματα. Λέω, λοιπόν, ότι αποσύρω αυτήν την τροπολογία που είχε κατατεθεί πολύ νωρίτερα. Θα δούμε πως θα λειτουργήσει και αν στο μέλλον προκύψουν προβλήματα -και δεν εννοώ για τον διαγωνισμό, ο διαγωνισμός θα είναι επιτυχημένος, υπάρχει το ενδιαφέρον- αν δηλαδή, στη λειτουργία αυτών των επιχειρήσεων ή και κάποιων άλλων επιχειρήσεων δούμε ότι υπάρχουν κάποια προβλήματα, μπορούμε τότε να έρθουμε και να τα ξανασυζητήσουμε εδώ.

Δεν καταλαβαίνω, κύριε Πρόεδρε, γιατί εξακολουθούμε να συζητούμε επί ανύπαρκτης πρότασης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Εσείς αμφισβητείτε την ορθότητα του νόμου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Παρακαλώ, κύριε συνάδελφε.

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Ανάπτυξης): Κύριε Κεφαλογιάννη, επειδή ήρθατε τώρα, είναι σίγουρο ότι δεν έχετε ακούσει όλη τη συζήτηση. Γι' αυτό αυτά που λέτε είναι εκτός τόπου και χρόνου.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Από το πρωί σας άκουσα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Παρακαλώ.

Ο κ.Τσοβόλας έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Κύριε Πρόεδρε, πραγματικά χθες είχα θέσει έντονα το θέμα, που και σήμερα συζητήθηκε, το να αποσυρθεί η σχετική διάταξη που θεσμοθετούσε εξαίρεση από τον ν.2190, όπως αυτός τροποποιήθηκε, την ίδια μέρα, χθες με την ψήφιση στο σύνολο του σχετικού νομοσχεδίου, θέμα που έθεσε και ο ειδικός αγορητής του ΔΗ.Κ.ΚΙ. προηγουμένως.

Είναι αλήθεια -τα του Καίσαρος τω Καίσαρι- ότι η κυρία Υπουργός απάντησε -και το είπε και προηγουμένως- ότι αν διαπιστώσει ότι υπάρχουν αντιρρήσεις στο Τμήμα, πραγματικά θα αποσύρει την σχετική διάταξη. Θεωρώ θετικό το ότι σήμερα αποσύρει την σχετική διάταξη.

Είναι αλήθεια επίσης ότι, όταν κατατέθηκε το νομοσχέδιο το Μάιο, δεν ήταν η τελική διαμόρφωση, όπως βγήκε από την

Βουλή, γιατί θυμάμαι ότι συμμετείχα πάλι στην συζήτηση αυτής της τροποποίησης του ν.2190, όπου μάλιστα είχα βάλει εγώ προσωπικά, μιλώντας επί της αρχής, το ζήτημα ότι θα ψηφίσουμε επί της αρχής το νομοσχέδιο εκείνο, αν θα γινόνταν συγκεκριμένη αναφορά του δημόσιου τομέα, όπως είχε προσδιοριστεί το 1982, συν τις προσθήκες που μπήκαν πάλι στην Βουλή.

Αυτή είναι η αλήθεια και επειδή δεν θέλουμε να αδικούμε κανέναν, να αποδίδονται τα του Καίσαρος τω Καίσαρι, για να μην δημιουργούνται εντυπώσεις σε βάρος Υπουργών ή και μελών του Κοινοβουλίου, όταν αυτές είναι λαθεμένες και όχι σκόπιμες.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ)

Παρόλα αυτά, όμως, παρότι θεωρούμε θετικό το ότι αποσύρει η κυρία Υπουργός την διάταξη, εμείς, όπως τονίσαμε και χθες, διαφωνούμε επί της ουσίας συνολικά με το άρθρο αυτό και για αυτό το καταψηφίζουμε, επισημαίνοντας ότι είναι θετικό το ότι απέσυρε την σχετική διάταξη περί εξαιρέσεων από τον ν.2190 η κυρία Υπουργός.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κ.Αγγουράκης έχει το λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΓΓΟΥΡΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μετά και την τελευταία διευκρίνιση της κυρίας Υπουργού θεωρούμε ότι συνολικά το άρθρο με το οποίο τροποποιείται ο νόμος που αφορά το φυσικό αέριο κινείται σε μία ακόμα πιο αντιδραστική κατεύθυνση.

Φυσικά έγινε όλη αυτή η συζήτηση για το ν.2190, την εξαίρεση ή μη, μας εξήγησε η κυρία Υπουργός ότι καλύπτεται από τις τροπολογίες που έγιναν στο νόμο που ψηφίστηκε χθες από την Βουλή. Αυτό ήταν ένα σοβαρό θέμα, αλλά κατά την γνώμη μας δεν ήταν και το πιο ουσιαστικό, που απασχολούσε εμάς τουλάχιστον, όσον αφορά το συγκεκριμένο άρθρο.

Φάνηκε από όλη τη συζήτηση ότι υπάρχει μία συμφωνία των δύο μεγάλων κομμάτων, αν θέλετε, στο να αναιρεθεί ακόμα περισσότερο ο κοινωνικός χαρακτήρας του φυσικού αερίου. Το σημειώσαμε αυτό.

Για εμάς είναι πολύ σοβαρό το πρόβλημα που δημιουργείται από την κατάργηση του ενιαίου τιμολογίου για την οικιακή χρήση.

Επίσης, είναι πολύ σοβαρές και θεωρούμε πολύ αρνητικές τις συνέπειες, που θα έχουν οι συγκεκριμένες ρυθμίσεις, που εισάγονται για το διαγωνισμό για τις ΕΠΑ, όπως επίσης και για τα όσα ειπώθηκαν για το Συμβούλιο Ενεργειακής Πολιτικής.

Συμμεριζόμαστε μία άποψη, που εκφράστηκε σ' αυτήν την Αίθουσα, ότι πράγματι με διαφορετικό σκοπό, με διαφορετικό χαρακτήρα και με διαφορετικούς στόχους είχε ξεκινήσει το εγχείρημα του φυσικού αερίου, για να καταλήξει σήμερα, ξανά θα το σημειώσω, και αυτή η ανάγκη και αυτή η δυνατότητα της χώρας ως μία πηγή για ιδιωτικές επενδύσεις.

Σημειώσαμε και τα όσα ειπώθηκαν σε σχέση με τα επενδυτικά προγράμματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του δημοσίου κι εμείς συμπεραίνουμε από εδώ ότι θα υπάρχει μια παραπέρα υποβάθμιση της ΔΕΠΑ. Αν δούμε διαχρονικά το όλο θέμα, βεβαίως οι ΕΠΑ θα είναι εκείνες τελικά, που θα καθορίζουν τα πράγματα για το φυσικό αέριο στη χώρα μας.

Γι' αυτούς τους λόγους, κύριε Πρόεδρε, εμείς καταψηφίζουμε το συγκεκριμένο άρθρο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κ. Καρακώστας έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ: Παραιτούμαι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κ. Σαλαγκούδης έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΛΑΓΚΟΥΔΗΣ: Κυρία Υπουργέ, κάνετε ένα βήμα, κάντε ακόμη ένα μεγαλύτερο. Αποσύρετε όλο το άρθρο 9, γιατί είναι γεγονός ότι πρέπει να το βελτιώσετε.

Το 51% πρέπει να δοθεί εδώ, στους ιδιώτες επιχειρηματίες. Και όχι μόνο για τους λόγους, που στην πρωτολογία μου είπα, γιατί έτσι θα κερδίσετε περισσότερα λεφτά, θα είναι πιο επιτυχείς οι διαγωνισμοί, θα μπορεί να εξυγιανθεί πιο γρήγορα

η ΔΕΠΑ, θα μπορέσει το δίκτυο του φυσικού αερίου να μεταφερθεί και πέρα από εκείνες τις περιοχές, στην Πελοπόννησο, στη Θράκη και να έχει η ύπαιθρος χώρα αυτό το φθηνό καύσιμο. Ακόμη, έχει πάρα πολλά προβλήματα, που δεν τα λύνετε. Δεν ξέρω τι σημαίνει το 51%, που θέλει να κρατήσει το δημόσιο. Εγώ φοβάμαι ότι με τους ιδιώτες, που θα έχουν το 49% ή το 40%, γιατί έχει και κάποια άλλα ποσοστά, μόνο συναλλαγές θα γίνονται, εάν η πλειοψηφία ανήκει στο δημόσιο.

Επιπλέον, όμως, από την οδηγία που διαμορφώνεται στην ΕΟΚ και σε λίγο χρονικό διάστημα θα είναι και αυτή γενογός, όπως η οδηγία για την ηλεκτρική ενέργεια, για το φυσικό αέριο, θα υποχρεωθείτε αυτά τα δίκτυα διανομής να τα δώσετε στον ιδιωτικό τομέα. Γιατί θέλετε να κάνετε, δηλαδή, μικρά βήματα, να τα αφήσετε για ένα-δύο χρόνια, να δείτε πώς πάει και μετά να προχωρήσετε στο να δώσετε την πλειοψηφία στον ιδιωτικό τομέα, όπως από την οδηγία της ΕΟΚ για το φυσικό αέριο, θα υποχρεωθείτε σε λίγο χρόνο. Έτσι, θα απαλλαγείτε και από τις υπόλοιπες εμπλοκές.

Αλλά είναι, όμως, και άλλα ακόμη θέματα, που δεν ρυθμίζονται. Είναι ακριβώς κατά πόσον οι επιδοτήσεις θα πηγαίνουν σ' αυτές τις επενδύσεις που θα γίνονται. Είπατε ότι εκεί θα κάνετε διάφορες μεταβολές. Θα δημιουργηθούν πάρα πολλά προβλήματα. Και ακόμη θα ήθελα να πω, ότι στο 10% της απόσβεσης, που θεσμοθετείται με το 49%, 4,9 θα είναι το ποσοστό του επενδεδυμένου, που στην ουσία η εταιρία θα το επενδύει ή το 10%, που θα εκπίπτει, θα μπορεί να το υπολογίζει, δηλαδή, από τις επενδύσεις τις οποίες κάνει. Και ακόμη θα ήθελα να πω, οι επιδοτήσεις θα υπολογίζονται σ' αυτό.

Υπάρχουν πάρα πολλές ατέλειες εδώ, δεν έχουν επιλυθεί και νομίζω ότι καλύτερα θα ήταν να αποσύρετε- μια και κάνετε το πρώτο βήμα και αποσύρατε τη μια παράγραφο του άρθρου ενάτου -όλο το άρθρο ενάτο. Μελετήστε το ξανά και ξαναφέρετε το. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κ. Χαραλάμπους έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ: Κύριε Πρόεδρε, όταν μία παράταξη δεν έχει πολιτική, είναι φυσικό να ψαρεύει στα θολά νερά. Και αυτό έκανε σήμερα η Νέα Δημοκρατία, μιλώντας η κ. Μπακογιάννη. Δεν εννοώ ότι δεν έχει πολιτική η κ. Μπακογιάννη, αντιθέτως έχει. Δεν έχει η Νέα Δημοκρατία. Γι' αυτό κατά περίπτωση βλέπουμε διαφορετικές τοποθετήσεις. Την περασμένη εβδομάδα ο Υπουργός Προεδρίας έφερε το άρθρο 1, που εξαιρούσε από το νόμο Πεπονής τις θυγατρικές εταιρίες, που είχαν ξένο μάναντζμεντ και ξένους επενδυτές. Και η Νέα Δημοκρατία καταψήφισε το άρθρο, που είχε τη διατύπωση, που ζητάει σήμερα η κ. Μπακογιάννη.

Όταν ο κ. Παπαδόπουλος δέχθηκε την άποψη της Βουλής και τροποποίησε αυτό το άρθρο και υπήγαγε και αυτές τις εταιρίες που σήμερα η κ. Μπακογιάννη ζητάει διαφορετική μεταχείριση στις ρυθμίσεις του νόμου Πεπονής- ήρθε ο κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Παυλόπουλος και είπε ότι "μετά την τροποποίηση δικαιούμαστε να αλλάξουμε θέσεις και εμείς". Και ήρθε η Νέα Δημοκρατία και ψηφίστηκε το άρθρο 1 ομοφώνως.

Κακώς, λοιπόν, προσπαθούν να ψαρέψουν στα θολά νερά, όταν ευκαιριακά ασκούν πολιτική σ' αυτήν την Αίθουσα.

Κυρία Υπουργέ, σας συγχαίρω γι' αυτό που κάνατε σήμερα, αλλά διαφωνώ με μια διατύπωσή σας ότι δεν περιποιούσε η συζήτηση στη Βουλή τιμή. Εγώ έχω αντίθετη άποψη. Η συζήτηση που έγινε στη Βουλή αμφίσημα όπως το θέσατε εσείς, περιποιούσε τιμή. Περιποιούσε τιμή σε σας, διότι δεχθήκατε και δεν είναι ήττα του Υπουργού, όταν μετά από μια συζήτηση δέχεται απόψεις Βουλής, αλλά περιποιεί και σε μας τους Βουλευτές τιμή, γιατί υπερασπιστήκαμε τις απόψεις μας, είτε τις θεωρείτε σωστές είτε λάθος.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Η κυρία Υπουργός έχει το λόγο.

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Ανάπτυξης): Κατ' αρχήν θα ήθελα να πω ότι συζητάμε για κάτι που δεν εμπεριέχεται στο νομοσχέδιο. Δηλαδή, είναι μια συζήτηση

συνέχεια από το προηγούμενο νομοσχέδιο ...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Αν επικαλείσθε ότι η συζήτηση είναι εκτός θέματος, τότε να διακόψουμε!

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Ανάπτυξης): Θα ήθελα να πω, κύριε Χαραλάμπους, ότι η συζήτηση σε ορισμένες περιπτώσεις πήγε προς κατευθύνσεις για κάποιες εκφράσεις ή για κάποιες τοποθετήσεις. Και εγώ θεωρώ, ότι ήταν πολύ καλή συζήτηση, αλλά θέλω να τονίσω ότι αυτό δεν είναι υποχώρηση δική μου, ούτε τίποτε άλλο. Γιατί εγώ ήρθα χθες και σας είπα ότι υπερψηφίστηκε το νομοσχέδιο χθες, διαμορφώθηκε στην τελική του μορφή, η τροπολογία ήταν πολύ νωρίτερη- και σας είπα ότι είμαι ανοικτή και θα ακούσω τις απόψεις σας, πράγμα το οποίο έκανα.

Πιστεύω όμως, ότι πρέπει να ολοκληρώσουμε τη συζήτηση επί του νομοσχεδίου και επί της τροπολογίας αυτής για το φυσικό αέριο, της οποίας απλώς η παρ. 20 αφορά την τροπολογία που δεν περιλαμβάνεται. Όλη η άλλη τροπολογία, κύριε Σαλαγκούδη, ισχύει και δεν θα σας κάνω τη χάρη να την αποσύρω, γιατί για όλα αυτά που είπατε, περί οδηγίας φυσικού αερίου, των υποχρεώσεων από την Ευρωπαϊκή Ένωση κλπ -λυσίματα που θα το πω- έχετε μεγάλη σύγχυση. Η Ευρωπαϊκή Ένωση ούτε στην οδηγία προβλέπει ιδιωτικοποίηση, το δε ιδιοκτησιακό καθεστώς δεν είναι θέμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ούτε θα μας υποχρεώσει κανείς για το φυσικό αέριο να το ιδιωτικοποιήσουμε ούτε οπδήποτε άλλο. Άλλο ανταγωνισμός και άλλο ιδιωτικοποίηση. Είναι δύο έννοιες διαφορετικές. Μη τις συγχέετε. Για το φυσικό αέριο, όπως προβλέπεται, θα ψηφιστεί η οδηγία -δεν έχει ψηφιστεί- και η Ελλάδα εξαιρείται από την οδηγία της Κοινότητας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κ. Πεπονής έχει το λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΠΕΠΟΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ασφαλώς η απόφαση της κυρίας Υπουργού τιμά και την ίδια και αποδεικνύει τη συνέπεια της Κυβέρνησης με όσα ψηφίσαμε την προηγούμενη βδομάδα. Επιβάλλεται, όμως, μια διευκρίνιση.

Ο νόμος προβλέπει έως το όριο του 49%, το οποίο σημαίνει ότι μπορεί να μετράσει ένας ιδιώτης, αν κριθεί συμφέρον, με πολύ μικρότερο ποσοστό στο συνολικό εταιρικό κεφάλαιο, ενώ αυτό δεν παρεμποδίζει την ανάθεση της διεύθυνσης της διαχείρισης, αυτού που σήμερα αποκαλούμε μάναντζμεντ, σε ένα ιδιώτη. Αλλά αυτός ο ιδιώτης έρχεται πρώτον, για να συμμορφωθεί με το Ελληνικό Δίκαιο, στο μέτρο που αυτό το δίκαιο δεν είναι αντίθετο με τις διατάξεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης και οφείλει να σεβαστεί αυτό που οι νομικοί αποκαλούμε "ημεδαπή δημόσια τάξη".

Δεύτερον, έρχεται να διαχειριστεί δημόσια περιουσία και δεν μπορεί ο κύριος ιδιώτης διαχειριστής να αγνοήσει τη βούληση αυτών στους οποίους κατά κύριο λόγο ανήκει η περιουσία, την οποία διαχειρίζεται.

Κατά συνέπεια να μην υπερβάλουμε και να μη παραγνωρίζουμε την αληθή έννοια του νόμου στις διατάξεις που παραμένουν σε ισχύ και εννοώ του νόμου του 1995.

"Ερχομαι, όμως, σε ένα άλλο θέμα σοβαρότατο. Κυρία Υπουργέ, εγώ δεν γνωρίζω τι θα γίνει όταν θα εγκριθεί από τα αρμόδια όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης το προαναγγελλόμενο πακέτο Σαντέρ.

Γνωρίζω τι ισχύει τώρα. Εάν το πακέτο Σαντέρ επιβάλλει ευρύτερες τροποποιήσεις της νομοθεσίας μας, θα έλθουν αυτές οι τροποποιήσεις στη Βουλή και η Βουλή θα αποφασίσει.

Αυτήν τη στιγμή γνωρίζω ότι υπάρχουν νόμοι οι οποίοι ενισχύουν τις αναπτυξιακές διαδικασίες. Είναι ο ν.1264 όπως τροποποιήθηκε από τις κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και έχω επίσης υπόψη μου το σχετικό τροποποιητικό νόμο, τον 1892. Και ζητώ να υπαχθεί η διαδικασία χρηματοδότησης στις κείμενες διατάξεις αυτών των ισχυόντων νόμων και όχι να ρυθμίζεται κατά τρόπο που δεν ξέρω πού μπορεί να οδηγήσει, διότι, επαναλαμβάνω, όταν νομοθετούμε και αντι-μετωπίζουμε ευχέρειες Υπουργών, γνωρίζουμε όλοι πολύ καλά ότι δεν αφορά το πρόσωπο του Υπουργού, αλλά αφορά τους Υπουργούς απροσώπως, σήμερα, αύριο, μεθαύριο. Επιμένω, λοιπόν, ότι είναι λάθος η διατύπωση της παρα-

γράφου 19. Θα έπρεπε να προβλέπεται, επαναλαμβάνω, η υπαγωγή στις διατάξεις των κειμένων αναπτυξιακών νόμων.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κ.Μητσοτάκης έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, έχω την εντύπωση ότι αυτό που λέει ο κ.Πεπονής, είναι αυτονόητο. Δεν προβλέπει η διάταξη όπως την διατύπωσε η κυρία Υπουργός, τουλάχιστον έτσι την ερμηνεύω εγώ- ότι μπορεί κατά βούληση σε όποια ποσοστά και κατά οποιαδήποτε διαδικασία να δίνει τέτοιες ενισχύσεις.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΠΕΠΟΝΗΣ: Αυτό προβλέπει.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Αν αυτό πράγματι προβλέπει, δεν είναι δυνατόν η κυρία Υπουργός να μην έχει υπόψη της ότι μέσα σε κάποιο νομικό πλαίσιο θα μπουν οι επενδύσεις.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Η κ.Μπακογιάννη Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας έχει το λόγο.

Ελπίζω ότι κλείνουμε με σας. Δεν θα χρειαστεί άλλη συζήτηση, διότι έχει κατατεθεί και πρόταση ονομαστικής ψηφοφορίας εκ μέρους σας.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Μάλιστα, κύριε Πρόεδρε.

Αναφέρθηκα, κύριε Πρόεδρε, προηγουμένως στη σύγχυση που υπάρχει στην Κυβέρνηση, σύγχυση η οποία και καθιστά αδύνατη την άσκηση πολιτικής. Και φοβούμαι ότι επιβεβαιώθηκε αυτή η σύγχυση, κύριε Χαραλάμπους. Παρά τα έκτακτα σεμινάρια φιλελευθερισμού από την κυρία Υπουργό Ανάπτυξης, μου φαίνεται ότι δεν έχουμε πλήρως εμπεδώσει το μάθημα ώστε να ξέρουμε ποια πολιτική είναι εκείνη που πρέπει να ακολουθήσουμε.

Επανερχομαι για να τονίσω ότι η Νέα Δημοκρατία έχει πολιτική και μάλιστα πολύ ξεκάθαρη. Και μάλιστα δεν υπάρχει καμία διαφορά μεταξύ της πολιτικής που υποστηρίξαμε πριν από μια εβδομάδα εδώ, με την εκ μέρους μας στήριξη της επέκτασης του ν.2190 και της σημερινής, κύριε Χαραλάμπους. Θα σας εξηγήσω. Ο ελληνικός λαός έχει πικρότατη εμπειρία από τον τρόπο με τον οποίο ασκήθηκε η πολιτική τα τελευταία χρόνια. Να αναφέρω τα ρουσφέτια, τους διορισμούς και τόσα άλλα στα οποία έχουν αναφερθεί κατ'επανάληψη εδώ οι κύριοι συνάδελφοι. Όλα αυτά δεν βοηθούσαν στην αξιοπιστία του πολιτικού κόσμου.

Συμφωνήσαμε, λοιπόν, προχθές ότι όπου έχει παρέμβαση το ελληνικό δημόσιο, θα ισχύσει ο ν.2190. Με πολλή χαρά δεχθήκαμε αυτήν την πρόταση που ήταν και δική μας

πρόταση. Τώρα ερχόμαστε και σας λέμε κάτι τελείως διαφορετικό: Ότι ο ξένος ιδιώτης επενδυτής πολύ λίγο ενδιαφέρεται για το ποια θα είναι η δική μας άποψη και για το πώς εμείς αντιλαμβανόμαστε ότι πρέπει να του επιβάλουμε, ή όχι, συνεργάτες, παρ' όλο που άκουσα με πολλή προσοχή όσα είπε ο κ. Πεπονής.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρακαλώ, απευθύνεσθε σε ολόκληρη την Αίθουσα δια του Προεδρείου για να μην προκαλείται διάλογος.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Απευθύνομαι στην πτέρυγα της Συμπολιτεύσεως, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Όχι. Όλες οι πτέρυγες ενδιαφέρονται ν' ακούσουν τις απόψεις σας. Εγώ ενδιαφέρομαι να μην πλατειάζει η συζήτηση.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ: Αυτό, εν πάση περιπτώσει που θέλω να τονίσω εγώ, κύριε Πρόεδρε, είναι ότι η σημερινή υπαναχώρηση της Υπουργού Ανάπτυξης, οδηγεί σε πλήρη αδυναμία τη διενέργεια διαγωνισμού. Και αυτό θα είναι το αποτέλεσμα, κύριοι συνάδελφοι. Αν δε μετά από ένα μήνα έλθουμε και πάλι να συζητήσουμε την εξαίρεση του ν.2190 για να μπορέσει να γίνει διαγωνισμός, θέλω να ξέρετε ότι την ευθύνη θα την έχει η Κυβέρνηση, η οποία είναι ανίκανη να αποφασίσει ποια πολιτική θέλει να ακολουθήσει, αν θέλει να ακολουθήσει την πολιτική την οποία πρέσβευε ο κ. Πεπονής ή αν θέλει να ακολουθήσει την πολιτική την οποία της υπαγορεύει το συμφέρον του τόπου.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε η συζήτηση επί του άρθρου ένατου.

Παρακαλείται η κυρία Υπουργός να δώσει στα Πρακτικά τις τροποποιήσεις που έκανε.

Έχει υποβληθεί αίτηση ονομαστικής ψηφοφορίας Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας επί του άρθρου ένατου της οποίας το κείμενο έχει ως εξής:

Προς τον Πρόεδρο της Βουλής

Επί του άρθρου 9 ζητούμε να διεξαχθεί ονομαστική ψηφοφορία.

Οι Αιτούντες

Τζώανος Ι.

Λαμπρόπουλος Ι.

Μπακογιάννη Θ.

Σαλαγκούδης Γ.

Κοντογιαννόπουλος Β.

Σούρλας Γ.

Βουλγαράκης Γ.

Γκελεστάθης Ν.

Βαρίνος Α.

Γιακουμάτος Γ.

Θα αναγνώσω τον κατάλογο των υπογραφόντων την αίτηση "ονομαστικής ψηφοφορίας, για να διαπιστωθεί αν υπάρχει ο απαιτούμενος από τον Κανονισμό αριθμός για την υποβολή της.

Ο κ. Τζωάννος, Παρών.

Ο κ. Λαμπρόπουλος, Παρών.

Η κ. Μπακογιάννη, Παρούσα.

Ο κ. Σαλαγκούδης, Παρών.

Ο κ. Κοντογιαννόπουλος, Παρών.

Ο κ. Σούρλας, Παρών.

Ο κ. Βουλγαράκης, Παρών.

Ο κ. Γκελεστάθης, Παρών.

Ο κ. Βαρίνος, Παρών.

Ο κ. Γιακουμάτος, Παρών.

Κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει ο απαιτούμενος από τον Κανονισμό αριθμός υπογραφόντων την αίτηση ονομαστικής ψηφοφορίας Βουλευτών.

Συνεπώς διακόπτουμε τη συνεδρίαση για δέκα λεπτά, σύμφωνα με τον Κανονισμό και θα τεθεί σε ψηφοφορία το άρθρο ένατο όπως έχει τροποποιηθεί από την κυρία Υπουργό.

(ΔΙΑΚΟΠΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριοι συνάδελφοι, επαναλαμβάνεται η διακοπή της συνεδρίασης. Καλούνται επί του καταλόγου οι Βουλευτές κύριοι Νικόλαος Σαλαγιάννης από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και Ιωάννης Λαμπρόπουλος από τη Νέα Δημοκρατία.

Οι αποδεχόμενοι το άρθρο ένατο λένε "ναι".

Οι μη αποδεχόμενοι το άρθρο ένατο λένε "όχι".

Οι αρνούμενοι ψήφο λένε "παρών".

Παρακαλώ να αρχίσει η ανάγνωση του καταλόγου.

(ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ)

(Κατά τη διάρκεια της ψηφοφορίας την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ**)

(ΜΕΤΑ ΚΑΙ ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΗ ΑΝΑΓΝΩΣΗ ΤΟΥ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Υπάρχει κανείς κύριος συνάδελφος, ο οποίος δεν άκουσε το όνομά του; Κανείς.

Κηρύσσεται περαιωμένη η ψηφοφορία και παρακαλώ τους κυρίους ψηφολέκτες να προβούν στην καταμέτρηση των ψήφων και την εξαγωγή του αποτελέσματος.

(ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να σας ανακοινώσω το αποτέλεσμα της διεξαχθείσας ψηφοφορίας.

Ψήφισαν συνολικά 92 Βουλευτές.

"ΝΑΙ" ψήφισαν 50.

"ΟΧΙ" ψήφισαν 42.

Και υπάρχουν και 8 απόντες, σύμφωνα με το παρακάτω πρωτόκολλο ονομαστικής ψηφοφορίας:

	ΝΑΙ	ΟΧΙ
Ακριβάκης Αλέξανδρος	+	
Ακριτίδης Νικόλαος	+	
Ανουσάκη Ελένη - Ηλέκτρα	+	
Αποστολίδης Λουκάς	+	
Κατσικόπουλος Δημήτριος	+	
Παπανδρέου Βάσω	+	
Βλαχόπουλος Ηλίας	+	
Βούλγαρης Αλέξανδρος	+	
Γεωργακόπουλος Δημήτριος	+	
Γιαννάκης Ιωάννης	-	
Γιαννακόπουλος Ιωάννης	+	
Γικόνोगλου Μόσχος	+	
Διαμαντίδης Ιωάννης	+	
Ζαφειρόπουλος Ιωάννης	-	
Ζήση Ροδούλα	+	
Ιωαννίδης Φοίβος	+	
Κακλαμάνης Απόστολος	+	
Καλαμακίδης Ιωάννης	+	
Καστανίδης Χαράλαμπος	+	
Θάνος Δημήτριος	+	
Κατσιλιέρης Πέτρος	+	
Κατσιμπάρδης Γεώργιος	+	
Καψής Ιωάννης	+	
Κρητικός Παναγιώτης	+	
Λάλος Κανέλλος	+	
Λεβογιάννης Νικόλαος	+	
Λιάνης Γεώργιος	+	
Λωτίδης Λάζαρος	+	
Μαγκριώτης Ιωάννης	+	
Μαλέσιος Ευάγγελος	+	
Μανίκας Στέφανος	+	
Μπεντενιώτης Εμμανουήλ	+	
Νιώτης Γρηγόριος	+	
Οικονόμου Χρήστος	-	
Παπαδέλλης Φραγκλίνος	-	
Παπαηλίας Ηλίας	+	
Πεπονής Αναστάσιος	+	
Πετραλιάς Αυγερινός	+	
Πιπεργιάς Δημήτριος	+	
Ποττάκης Ιωάννης	+	

Ροκόφυλλος Χρήστος	+	
Σαλαγιάννης Νικόλαος	+	
Σαατσόγλου Ανέστης	+	
Σκουλαρίκης Ιωάννης	+	
Σπυριούνης Κυριάκος	+	
Σπυρόπουλος Ροβέρτος	+	
Τζανής Λεωνίδα	+	
Τσερτικίδης Παντελής	+	
Τσεπινές Δημήτριος	+	
Φουντάς Παρασκευάς	+	
Χαραλαμπίδης Ιωάννης	+	
Χαραλάμπους Ιωάννης	+	
Χατζημιχάλης Φώτιος	+	
Χυτήρης Τηλέμαχος	+	
Ανδρεουλάκος Απόστολος		+
Βαρίνος Αθανάσιος		+
Βουλγαράκης Γεώργιος		+
Γιακουμάτος Γεράσιμος		+
Γιοβανούδας Βαρσάμης		+
Γκελεστάθης Νικόλαος		+
Τζωάννος Ιωάννης		+
Ζαφειρόπουλος Επαμεινώνδας		+
Καρατζαφέρης Γεώργιος		+
Κατσαρός Νικόλαος		+
Κασσίμης Θεόδωρος		+
Κασιόκης Θεόδωρος		+
Κεφαλογιάννης Εμμανουήλ		+
Κεφαλογιάννης Ιωάννης		+
Κορκολόπουλος Βασίλειος		+
Κωστόπουλος Ν. Δημήτριος		+
Λαμπρόπουλος Ιωάννης		+
Λιάπης Μιχαήλ - Γεώργιος		-
Λυμπερακίδης Λεωνίδα		+
Μπακογιάννη Θεοδώρα		+
Μπρατάκος Άγγελος		+
Νάκος Αθανάσιος		+
Παναγιωτόπουλος Γεώργιος		+
Παπαγεωργόπουλος Βασίλειος		-
Μητσότακης Κωνσταντίνος		+
Καραμηνάς Κωνσταντίνος		+
Πετραλιά - Πάλλη Φάνη		+
Σαλαγκούδης Γεώργιος		+
Σιούφας Δημήτριος		+
Σούρλας Γεώργιος		+
Σπηλιωτόπουλος Σπήλιος		+
Σωτηρόπουλος Βασίλειος		+
Τζαννετάκης Τζανής		+
Τρυφωνίδης Γεώργιος		+
Φουντουκίδου -Θεοδωρίδου Παρθένα		+
Κοντογιαννόπουλος Βασίλειος		+
Αγγουράκης Χαράλαμπος		+
Κολοζώφ Ορέστης		-
Κωστόπουλος Β. Δημήτριος		-
Αλφιέρη Στυλιανή		+
Αποστόλου Ευάγγελος		+
Κουναλάκης Πέτρος		+
Μουσταφά Μουσταφά		+
Τσοβόλας Δημήτριος		+
Αράπη - Καραγιάννη Βασιλική		+
Καρακώστας Ιωάννης		+
Σύνολο ψήφων 92.		

50 ΝΑΙ

42 ΟΧΙ

8 ΑΠΟΝΤΕΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Συνεπώς, το άρθρο 9 του συζητούμενου νομοσχεδίου έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, όπως τροποποιήθηκε από την κύρια Υπουργό. Προ της ψήφισας του ακροτελεύτιου άρθρου, υπάρχουν τρεις τροπολογίες. Οι δύο είναι εμπρόθεσμες και η μία είναι εκπρόθεσμη.

Κυρία Υπουργέ, με ποια σειρά θέλετε να συζητηθούν οι εμπρόθεσμες τροπολογίες;

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Ανάπτυξης): Δεν τις δέχομαι τις τροπολογίες κύριε Πρόεδρε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν μπορούν να συζητηθούν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Πρώτη είναι η τροπολογία με γενικό αριθμό 886 και ειδικό 36 στις 2.9.97 του Αντιπροέδρου της Βουλής του κ. Κρητικού.

Κυρία Υπουργέ, είπατε ότι δεν την αποδέχεσθε.

Υπάρχει κανένας συνάδελφος που θέλει το λόγο επ' αυτής της τροπολογίας;

Ουδείς.

Ποιοι συνάδελφοι αποδέχονται ...

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Ανάπτυξης): Κύριε Πρόεδρε, με συγχωρείτε έχει απαντήσει η κυρία Υφυπουργός και για τις τρεις τροπολογίες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν πρέπει να τις θέσω σε ψηφοφορία, αφού είναι εμπρόθεσμες.

Ερωτάται το Τμήμα : Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 886 και ειδικό 36;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: 'Όχι, όχι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Συνεπώς, η τροπολογία με γενικό αριθμό 886 και ειδικό 36 δεν έγινε δεκτή και απορρίπτεται.

Η επόμενη είναι η τροπολογία με γενικό αριθμό 968 και ειδικό 40 των συναδέλφων κυρίων Σαλαγκούδη και Τζωάννου.

Η κυρία Υπουργός δεν αποδέχεται και αυτήν την τροπολογία, όπως δήλωσε από την αρχή.

Θέλει το λόγο κανένας εκ των κυρίων συναδέλφων;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΖΩΑΝΝΟΣ: Εγώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ορίστε, κύριε Τζωάννο, έχετε το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΖΩΑΝΝΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, η κυρία Υφυπουργός ανέφερε ότι θα κάνει μία τροποποίηση, ώστε μέρος του οικοπέδου που εκχωρείται στο Δημόσιο να πάει στην Κτηματική Εταιρεία του Δημοσίου.

Το ζητούμενο δεν είναι αυτό. Το ζητούμενο είναι να αξιοποιηθεί αυτό το οικόπεδο για να καλυφθεί μέρος των απαιτήσεων των μικροπιστωτών, οι οποίοι είναι τα θύματα αυτής της ιστορίας. Γι' αυτό καταθέσαμε εμπρόθεσμα την τροπολογία αυτή, η οποία θα λύσει το πρόβλημα.

Μεταβιβάζεται το ακίνητο στην Κτηματική Εταιρεία του Δημοσίου και η Κτηματική Εταιρεία του Δημοσίου να έχει την υποχρέωση σε εύλογο χρονικό διάστημα -έχουμε βάλει ένα χρονικό περιθώριο τριών μηνών- να ρευστοποιήσει αυτήν την περιουσία και να πληρωθεί μέρος των απαιτήσεων των μικροπιστωτών, γιατί διαφορετικά θα υποστούν μεγάλη ζημιά.

Αυτό είναι το ζητούμενο και νομίζω ότι είναι κάτι λογικό που πρέπει να υποστηριχθεί από όλες τις πλευρές της Βουλής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Η κυρία Υπουργός μου είπε τώρα ότι δεν υπάρχει έκθεση του Γενικού

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Λογιστηρίου του Κράτους που να συνοδεύει αυτές τις τροπολογίες και επομένως δεν εισάγεται προς συζήτηση ούτε αυτή η τροπολογία ούτε η επόμενη.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Κύριε Κεφαλογιάννη, αφού δεν εισάγεται προς συζήτηση, όπως καταλαβαίνετε δεν γίνεται συζήτηση.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Μία λέξη μόνο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Μία λέξη να την πείτε. Ορίστε έχετε το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Δεν συζητείται η τροπολογία. Το πρόβλημα παραμένει. Ερώτημα προς την Κυβέρνηση: Θα λάβουν μέτρα για τους μικροπιστωτές ή όχι;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Η κυρία Υπουργός το άκουσε και πιστεύω ότι θα σας απαντήσει εμπράκτως εν καιρώ.

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Ανάπτυξης): Κύριε Πρόεδρε, δεν θα απαντήσω εν καιρώ. Ο κ. Κεφαλογιάννης ήταν εδώ και θα είχε ακούσει χθες την Υφυπουργό. Ισχύει η χθεσινή απάντηση της Υφυπουργού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Έλαβε, λοιπόν, την απάντηση εκ μέρους της Υφυπουργού.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΛΑΓΚΟΥΔΗΣ: Αυτό περιμέναμε να ακούσουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Απομένει προς ψήφιση το ακροτελεύτιο άρθρο. Ερωτάται το Τμήμα, γίνεται δεκτό το ακροτελεύτιο άρθρο του συζητούμενου νομοσχεδίου;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ: Κατά πλειοψηφία.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΓΓΟΥΡΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Το ακροτελεύτιο άρθρο έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Συνεπώς το σχέδιο νόμου του Υπουργείου Ανάπτυξης "Κύρωση της από 20.6.1997 σύμβασης μεταξύ των εταιρειών "ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ" και "ΝΑΥΠΗΓΙΚΕΣ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ" και του ως εκ τρίτου συμβληθέντος ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ και άλλες διατάξεις" έγινε δεκτό κατ' αρχήν, και κατ' άρθρο. Η ψήφιση στο σύνολο αναβάλλεται για άλλη συνεδρίαση.

Κύριοι συνάδελφοι, στο σημείο αυτό δέχεστε να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Τμήματος και ώρα 14.26' λύεται η συνεδρίαση για αύριο Πέμπτη 25 Σεπτεμβρίου 1997 και ώρα 10.00' με αντικείμενο εργασιών του τμήματος νομοθετική εργασία: Συζήτηση πρότασης νόμου αρμοδιότητας του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας "Ίδρυση και λειτουργία Εθνικού Οργανισμού Τροφίμων και Φαρμάκων" (Ε.Ο.ΤΡΟ.Φ.), Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας, σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη.

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ